

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

- * Rådets forordning (EF) nr. 3291/94 af 19. december 1994 om fastsættelse for 1995 af visse foranstaltninger til bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne, der finder anvendelse på fartøjer, som fører en medlemsstats flag, bortset fra spansk og portugisisk flag, i de farvande, der henhører under Portugals højhedsområde eller jurisdiktion 1
- * Rådets forordning (EF) nr. 3292/94 af 19. december 1994 om fastsættelse for 1995 af visse foranstaltninger til bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne, der finder anvendelse på fartøjer, som fører en medlemsstats flag, bortset fra spansk og portugisisk flag, i de farvande, der henhører under Spaniens højhedsområde eller jurisdiktion 3
- * Rådets forordning (EF) nr. 3293/94 af 19. december 1994 om fastsættelse for 1995 af visse foranstaltninger til bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne, der finder anvendelse på fartøjer, som fører portugisisk flag, i de farvande, der henhører under medlemsstaternes højhedsområde eller jurisdiktion, med undtagelse af spanske og portugisiske farvande 5
- * Rådets forordning (EF) nr. 3294/94 af 22. december 1994 om ændring af forordning (EØF) nr. 302/93 om oprettelse af et europæisk overvågningscenter for narkotika og narkotikamisbrug 7
- * Rådets forordning (EF) nr. 3295/94 af 22. december 1994 om foranstaltninger med henblik på at forbyde overgang til fri omsætning, udførsel, genudførsel og henførsel under en suspensionsprocedure af varemærkeforfalskede og piratkopierede varer 8
- * Rådets forordning (EF) nr. 3296/94 af 19. december 1994 om visse gennemførelsesbestemmelser til Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tjekkiske Republik på den anden side 14
- * Rådets forordning (EF) nr. 3297/94 af 19. december 1994 om visse gennemførelsesbestemmelser til Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Slovakiske Republik på den anden side 17

Pris : 18 ECU

(Fortsættes på omslagets anden side)

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for rammerne af landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

* Kommissionens forordning (EF) nr. 3298/94 af 21. december 1994 om de nærmere bestemmelser i forbindelse med ordningen om transitrettigheder (økopointsystemet), angående lastbilers transittørsel gennem østrigsk territorium, i følge artikel 11 i protokol nr. 9 til akten vedrørende Norges, Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse	20
* Kommissionens forordning (EF) nr. 3299/94 af 21. december 1994 om overgangsforanstaltninger i vinsektoren i Østrig	37
* Kommissionens forordning (EF) nr. 3300/94 af 21. december 1994 om overgangsforanstaltninger for sukker som følge af Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse	39
* Kommissionens forordning (EF) nr. 3301/94 af 21. december 1994 om ændring af forordning (EF) nr. 918/94 om undtagelse fra forordning (EØF) nr. 778/83 om fastsættelse af kvalitetsnormer for tomater, for så vidt angår tomater på stængel (tomater i klase)	44
* Kommissionens forordning (EF) nr. 3302/94 af 21. december 1994 om ændring af forordning (EØF) nr. 19/82 og (EØF) nr. 20/82 med henblik på tilpasninger i fåre- og gedekødssektoren som følge af Norges, Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse	45
* Kommissionens forordning (EF) nr. 3303/94 af 21. december 1994 om overgangsforanstaltninger for import af bananer til Østrig, Finland og Sverige i første kvartal af 1995	46
* Kommissionens forordning (EF) nr. 3304/94 af 21. december 1994 om ændring af forordninger om korn og ris som følge af Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse	48
* Kommissionens forordning (EF) nr. 3305/94 af 23. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 3072/94 så vidt angår importordningen for frosset oksekød henhørende under KN-kode 0202 og for varer henhørende under KN-kode 0206 29 91	49
Kommissionens forordning (EF) nr. 3306/94 af 28. december 1994 om ændring af forordning (EF) nr. 2120/94 og om forhøjelse til 1 513 357 tons af den løbende licitation med henblik på videresalg på det indre marked af korn, som det franske interventionsorgan ligger inde med	52
Kommissionens forordning (EF) nr. 3307/94 af 29. december 1994 om fastsættelse af minimumsimportafgifter for olivenolie samt importafgifter for andre produkter fra olivenoliesektoren	53
Kommissionens forordning (EF) nr. 3308/94 af 29. december 1994 om fastsættelse af produktionsrestitutionen for de olivenolier, der benyttes til fremstilling af visse former for konserver	56
Kommissionens forordning (EF) nr. 3309/94 af 29. december 1994 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug	57
Kommissionens forordning (EF) nr. 3310/94 af 29. december 1994 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes	59

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Rådet

94/822/EF :

* Rådets afgørelse af 19. december 1994 om indgåelse af en samarbejdsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Sydafrikanske Republik	61
Samarbejdsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Sydafrikanske Republik	62

Kommissionen

94/823/EF :

- ★ **Kommissionens beslutning af 12. december 1994 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 85 og artikel 53 i EØS-aftalen (Sag nr. IV/34.891 — Fujitsu AMD Semiconductor) ⁽¹⁾ 66**
-

Berigtigelser

- ★ **Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 3151/94 af 21. december 1994 om en senere undtagelsesbestemmelse for produktionsåret 1993/94 om producenteres levering af bordvin til obligatorisk destillation (EFT nr. L 332 af 22. 12. 1994) 76**

⁽¹⁾ Tekst af betydning for EØS

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 3291/94

af 19. december 1994

om fastsættelse for 1995 af visse foranstaltninger til bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne, der finder anvendelse på fartøjer, som fører en medlemsstats flag, bortset fra spansk og portugisisk flag, i de farvande, der henhører under Portugals højhedsområde eller jurisdiktion

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse, særlig artikel 351,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger :

I henhold til artikel 351 i tiltrædelsesakten skal Rådet fastsætte fiskerimulighederne og det hertil svarende antal EF-fartøjer, der kan fiske i de i nævnte artikel omhandlede farvande ;

det er derfor nødvendigt at fastsætte principper og visse fælles gennemførelsesbestemmelser, for at hver medlemsstat kan forvalte de fiskeriaktiviteter, der udøves af fartøjer, der fører medlemsstatens flag ;

for pelagiske fiskearter, der ikke er undergivet ordningen med samlede tilladte fangstmængder (TAC) og kvoter, undtagen stærkt vandrende arter, fastsættes disse muligheder på baggrund af situationen med hensyn til de fiskeriaktiviteter, der udøvedes af medlemsstaterne, bortset fra Spanien, i de portugisiske farvande i perioden forud for tiltrædelsen ; det er nødvendigt at sikre bevarelsen af bestandene under hensyntagen i øvrigt til de begrænsninger, der gælder for fiskeri efter lignende arter i medlemsstaternes farvande, bortset fra spanske farvande, fra portugisiske fartøjer ;

der er ikke for 1995 tildelt Portugal muligheder for fiskeri efter arter, der ikke er undergivet TAC og kvoter, i medlemsstaternes farvande, bortset fra spanske farvande ;

der bør fastsættes specielle betingelser for fiskeriaktiviteterne fra fartøjer, der udnytter bestande af stærkt vandrende arter, for hvilke der er tildelt fangstmuligheder ; begrænsningerne vedrørende område og fiskeperiode for disse fartøjer er fastsat i artikel 351, stk. 2, 3 og 4 i tiltrædelsesakten ;

det fiskeri, der er omhandlet i denne forordning, er undergivet kontrolforanstaltningerne i forordning (EØF) nr. 2847/93⁽¹⁾, og de særlige bestemmelser, der er vedtaget i henhold til artikel 351, stk. 5, andet afsnit, i tiltrædelsesakten —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

Antallet af fartøjer, der fører en medlemsstats flag, bortset fra spansk og portugisisk flag, og som må fiske i de farvande, der henhører under Portugals højhedsområde eller jurisdiktion, som omhandlet i artikel 351 i tiltrædelsesakten, samt de nærmere regler vedrørende adgang til fiskeri, er fastsat som anført i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1995.

Den finder anvendelse indtil den 31. december 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 1994.

På Rådets vegne

J. BORCHERT

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 261 af 20. 10. 1993, s. 1.

BILAG

EF — PORTUGAL

Art	Mængde (tons)	Område ⁽¹⁾	Tilladte fiskeredskaber	Samlet antal fartøjer ⁽²⁾	Tilladt fangstperiode
Albacore (Thunnus alalunga)	Ubegrænset	X og CEECAF	Slæbeline	110 (Frankrig) ⁽²⁾	fra den 2. juni til den 28. juli
Tropisk tunfisk	Ubegrænset	X (syd for 36° 30' N) CEECAF (syd for 31° N og nord for 31° N til vest for 17° 30' V)	Alle undtagen hildingsgarn	Ubegrænset	Hele året
Andre fisk af tunfamilien	Ubegrænset	IX	Alle undtagen hildingsgarn	Ubegrænset	Hele året

⁽¹⁾ Farvande henhørende under Portugals højhedsområde eller jurisdiktion.

⁽²⁾ Af en længde, der ikke overstiger 26 m mellem perpendikulærene.

⁽³⁾ Autoriseret til samtidig at udføre deres fiskeriaktiviteter.

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 3292/94

af 19. december 1994

om fastsættelse for 1995 af visse foranstaltninger til bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne, der finder anvendelse på fartøjer, som fører en medlemsstats flag, bortset fra spansk og portugisisk flag, i de farvande, der henhører under Spaniens højhedsområde eller jurisdiktion

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse, særlig artikel 164,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 164 i tiltrædelsesakten skal Rådet fastsætte fiskerimulighederne og det hertil svarende antal EF-fartøjer, der kan fiske i de farvande i Atlanterhavet, der henhører under Spaniens højhedsområde eller jurisdiktion, og som er omfattet af Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES);

det er derfor nødvendigt at fastsætte principper og visse fælles gennemførelsesbestemmelser for at hver medlemsstat kan forvalte de fiskeriaktiviteter, der udøves af fartøjer der fører medlemsstatens flag;

disse fiskerimuligheder fastsættes for arter, der er undergivet ordningen med samlet tilladte fangstmængder (TAC) og kvoter, i forhold til de tildelte fiskerimuligheder, og for arter, der ikke er undergivet ordningen med TAC og kvoter, under hensyn til den relative stabilitet samt nødvendigheden af at sikre bevarelsen af bestandene;

specialiserede fiskeriaktiviteter udøves inden for de samme kvantitative begrænsninger som dem, der er fastsat

for spanske fartøjer, der kan udøve deres fiskeriaktiviteter i medlemsstaternes farvande, bortset fra portugisiske farvande;

der bør fastsættes særlige betingelser for disse fartøjers fiskeri;

det fiskeri, der er omhandlet i denne forordning, er undergivet kontrolforanstaltningerne i forordning (EØF) nr. 2847/93⁽¹⁾, samt de særlige bestemmelser, der er vedtaget i henhold til artikel 164, stk. 4, i tiltrædelsesakten —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Antallet af fartøjer, der fører en medlemsstats flag, bortset fra spansk og portugisisk flag, og som må fiske i de farvande, der henhører under Spaniens højhedsområde eller jurisdiktion, som omhandlet i artikel 164 i tiltrædelsesakten, samt de nærmere regler vedrørende adgang til fiskeri, er fastsat som anført i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1995.

Den finder anvendelse indtil den 31. december 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 1994.

På Rådets vegne

J. BORCHERT

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 261 af 20. 10. 1993, s. 1.

BILAG

EF — SPANIEN

I. Ikke specialiseret fiskeri

Art	ICES-område (¹)	Tilladte fiskeredskaber	Samlet antal fartøjer		Tilladt fangst- periode
			Basisliste	Periodeliste	
Kulmule (<i>Merluccius merluccius</i>)	VIII, IX	Langline, trawl (fartøjer over 180 BRT (bruttoregister-ton))	10 (Frankrig)	5 (²) (Frankrig)	Hele året
Havtaske (<i>Lophius piscatorius</i>) (<i>Lophius boudegassa</i>)	VIII, IX	Trawl			Hele året
Glashvarre (<i>Lepidorhombus whiffiagonis</i>) (<i>Lepidorhombus boscii</i>)	VIII, IX	Trawl			Hele året
Jomfruummer (<i>Nephtys norvegicus</i>)	VIII, IX	Trawl			Hele året
Lubbe (<i>Pollachius pollachius</i>)	VIII, IX	Trawl			Hele året

(¹) Farvande henhørende under Spaniens højhedsområde eller jurisdiktion.

(²) Samlet antal standardfartøjer pr. medlemsstat (basisliste); ved et standardfartøj forstås et fartøj med en ydelse på 700 bremsehesterkræfter (BHK). Omregningssatserne for fartøjer med anden ydelse er de samme som dem, der er defineret i tiltrædelsesaktens artikel 158, stk. 2.

II. Specialiseret fiskeri

Art	ICES-område (¹)	Tilladte fiskeredskaber	Samlet antal fartøjer		Tilladt fangst- periode
			Basisliste	Periodeliste	
Alle	VIII, IX	Langline (fartøjer under 100 BRT)	25	10	Hele året
		Stang (fartøjer under 50 BRT)	—	64	Hele året
Ansjos (<i>Engraulis encrasicolus</i>) som hovedaktivitet	VIII	Vod		40 (Frankrig)	Fra 1. marts til 30. juni
Ansjos (<i>Engraulis encrasicolus</i>) med levende agn	VIII	Vod		20 (Frankrig)	Fra 1. juli til 31. oktober
Sardiner (<i>Sardina pilchardus</i>)	VIII	Vodtov (fartøjer under 100 BRT)	71 (Frankrig)	40 (Frankrig)	Fra 1. januar til 28. februar og fra 1. juli til 31. december

(¹) Farvande henhørende under Spaniens højhedsområde eller jurisdiktion.

Art	Mængde (tons)	ICES-område (¹)	Tilladte fiskeredskaber	Samlet antal fartøjer	Tilladt fangst- periode
Fisk af tunfamilien	Ubegrænset	VIII, IX	Alle undtagen hildingsgarn	Ubegrænset	Hele året

(¹) Farvande henhørende under Spaniens højhedsområde eller jurisdiktion.

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 3293/94

af 19. december 1994

om fastsættelse for 1995 af visse foranstaltninger til bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne, der finder anvendelse på fartøjer, som fører portugisisk flag, i de farvande, der henhører under medlemsstaternes højhedsområde eller jurisdiktion, med undtagelse af spanske og portugisiske farvande

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse, særlig artikel 349,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 349 i tiltrædelsesakten skal Rådet fastsætte fiskerimulighederne og det hertil svarende antal portugisiske fartøjer, der kan fiske i de stk. 1 i nævnte artikel omhandlede farvande;

det er derfor nødvendigt at fastsætte principper og visse fælles gennemførelsesbestemmelser, for at hver medlemsstat kan forvalte de fiskeriaktiviteter, der udøves af fartøjer der fører medlemsstatens flag;

i henhold til artikel 349, stk. 2, i tiltrædelsesakten indrømmes der portugisiske fartøjer fiskerimuligheder for fangst af blåhvilling og hestemakrel; det hertil svarende antal fartøjer og de nærmere regler vedrørende adgang og kontrol fastsættes årligt;

mulighederne for fiskeri efter arter, der ikke er undergivet ordningen med samlede tilladte fangstmængder, samt det hertil svarende antal fartøjer fastsættes på grundlag af situationen for portugisiske fiskeaktiviteter i perioden forud for tiltrædelsen i medlemsstaternes farvande, bortset fra spanske farvande; det er nødvendigt at sikre bevarelsen af

bestandene under hensyntagen til de begrænsninger, der gælder for fiskeri efter lignende arter i portugisiske farvande, fra fartøjer fra en medlemsstat, bortset fra Spanien;

der bør fastsættes særlige betingelser for fiskeriaktiviteter, der er omhandlet i artikel 349 i tiltrædelsesakten;

det fiskeri, der er omhandlet i denne forordning, er undergivet kontrolforanstaltningerne i forordning (EØF) nr. 2847/93⁽¹⁾, samt de særlige bestemmelser, der er vedtaget i henhold til artikel 349, stk. 5, andet afsnit, i tiltrædelsesakten —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Antallet af fartøjer, der fører portugisisk flag, og som må fiske i de farvande, der henhører under en anden medlemsstats højhedsområde eller jurisdiktion, med undtagelse af spanske farvande, som omhandlet i artikel 349 i tiltrædelsesakten, samt de nærmere regler vedrørende adgang til og muligheder for fiskeri efter visse arter, er fastsat som anført i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1995.

Den finder anvendelse indtil den 31. december 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 1994.

På Rådets vegne

J. BORCHERT

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 261 af 20. 10. 1993, s. 1.

BILAG

PORTUGAL — EF

Art	Mængde (tons)	ICES-områder	Tilladte fiskeredskaber	Samlet antal fartøjer	Tilladt fangstperiode
Blåhvilling (<i>Micromesistius poutassou</i>)	3 000	V b, VI, VII, VIII a, b, d ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Flyde- trawl	5 ⁽³⁾ 2 ⁽⁴⁾	Hele året
Hestemakrel (<i>Trachurus trachurus</i>)	3 000	V b, VI, VII, VIII a, b, d ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Flyde- trawl	6 ⁽³⁾ 4 ⁽⁴⁾	Hele året
Fisk af tunfamilien	Ubegrænset	Vb, VI, VII, VIII a, b, d ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Alle undtagen hildingsgarn	Ubegrænset	Hele året

⁽¹⁾ Undtagen området beliggende 56°30' N, øst for 12° V og nord for 50°30' N.

⁽²⁾ Farvande henhørende under Fællesskabets medlemsstaters højhedsområde eller jurisdiktion med undtagelse af Spaniens og Portugals.

⁽³⁾ Samlet antal af portugisiske standardfartøjer (basisliste); ved et standardfartøj forstås et fartøj med en ydelse på 700 bremsehesterkræfter (BHK). Omregningssatserne for fartøjer med anden ydelse er de samme som dem, der er defineret i tiltrædelsesaktens artikel 158, stk. 2.

⁽⁴⁾ Samlet antal portugisiske fartøjer, der må udøve fiskeriaktiviteter på samme tid (periodisk liste).

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 3294/94

af 22. december 1994

om ændring af forordning (EØF) nr. 302/93 om oprettelse af et europæisk overvågningscenter for narkotika og narkotikamisbrug

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådet udstedte den 8. februar 1993 forordning (EØF) nr. 302/93 om oprettelse af et europæisk overvågningscenter for narkotika og narkotikamisbrug ⁽³⁾;

de finansielle bestemmelser vedrørende de organer, Fællesskabet har nedsat, bør harmoniseres;

forordningens artikel 11, som vedrører de finansielle bestemmelser for centret, bør ændres for at tage hensyn til kravet om harmonisering;

i medfør af artikel 130 i finansforordningen af 21. december 1977 vedrørende De Europæiske Fællesskabers

almindelige budget ⁽⁴⁾, skal der ved vedtagelsen af centrets interne finansielle bestemmelser så vidt muligt tages hensyn til bestemmelserne i finansforordningen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 11, stk. 12, i forordning (EØF) nr. 302/93 affattes således:

»12. Efter udtalelse fra Revisionsretten vedtager bestyrelsen de interne finansielle bestemmelser og særlig de nærmere regler for opstilling og gennemførelse af centrets budget.«

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1994.

På Rådets vegne

H. SEEHOFER

Formand⁽¹⁾ EFT nr. C 225 af 20. 8. 1993, s. 3.⁽²⁾ EFT nr. C 61 af 28. 2. 1994, s. 241.⁽³⁾ EFT nr. L 36 af 12. 2. 1993, s. 1.⁽⁴⁾ EFT nr. L 356 af 31. 12. 1977, s. 1. Finansforordningen er senest ændret ved forordning (EKSF, EF, Euratom) nr. 1923/94 (EFT nr. L 198 af 30. 7. 1994, s. 4).

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 3295/94

af 22. december 1994

om foranstaltninger med henblik på at forbyde overgang til fri omsætning, udførsel, genudførsel og henførsel under en suspensionsprocedure af varemærkeforfalskede og piratkopierede varer

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger :

Rådets forordning (EØF) nr. 3842/86 af 1. december 1986 om foranstaltninger med henblik på forbud mod varemærkeforfalskede varers overgang til fri omsætning ⁽⁴⁾ har været i kraft siden 1. januar 1988 ; der bør drages konklusioner af erfaringerne med de første års anvendelse af ordningen med henblik på at forbedre dens virkemåde ;

handelen med varemærkeforfalskede og piratkopierede varer skader i høj grad lovlydige fabrikanter og handlende samt indehavere af ophavsretten og beslægtede rettigheder og vildleder forbrugerne ; det bør i videst muligt omfang forhindres, at sådanne varer bliver bragt på markedet, og der bør med henblik herpå fastsættes foranstaltninger, der gør det muligt effektivt at imødegå denne ulovlige virksomhed, uden at den lovlige frie handel hæmmes ; dette mål falder endvidere i tråd med de bestræbelser, der udfoldes i samme retning på internationalt plan ;

hvis varemærkeforfalskede, piratkopierede og lignende varer indføres fra tredjelande, er det vigtigt at forbyde overgangen til fri omsætning heraf i Fællesskabet eller henførsel heraf under en suspensionsprocedure og at indføre en egnet fremgangsmåde, der sætter toldmyndighederne i stand til at gribe ind for at sikre overholdelsen af et sådant forbud under de bedst mulige betingelser ;

toldmyndighedernes beføjelser til at gribe ind for at forbyde overgang til fri omsætning eller henførsel under en suspensionsprocedure af varemærkeforfalskede og

piratkopierede varer bør også omfatte varer, der udføres eller genudføres fra Fællesskabet ;

hvad angår suspensionsprocedurer og genudførsel, der kræver meddelelse, griber toldmyndighederne kun ind, når de bliver opmærksomme på varer, der mistænkes for at være varemærkeforfalskede eller piratkopierede, i forbindelse med kontrol ;

Fællesskabet tager hensyn til bestemmelserne i den aftale, der er forhandlet om i GATT, og de aspekter ved de intellektuelle ejendomsrettigheder, som vedrører handel, herunder handel med varemærkeforfalskede varer, og især de foranstaltninger, der skal træffes ved grænsen ;

det bør fastsættes, at toldmyndighederne har kompetence til at modtage og behandle anmodninger om indgriben, der rettes til dem ;

toldmyndighedernes indgriben bør bestå enten i at suspendere frigivelsen af varer til fri omsætning eller til udførsel og genindførsel af varer, som mistænkes for at være varemærkeforfalskede eller piratkopierede, eller i at tage sådanne varer i bevaring, når de er omfattet af en suspensionsprocedure eller genudføres, hvilket kræver meddelelse, i det tidsrum, der er nødvendigt for at afgøre, hvorvidt der foreligger varemærkeforfalskning eller piratkopiering ;

medlemsstaterne skal kunne tage de pågældende varer i bevaring, også inden rettighedsindehaveren har indgivet eller fået imødekommet en anmodning, i et bestemt tidsrum, for at denne kan indgive en anmodning om indgriben til toldmyndighederne ;

den kompetente myndighed bør afgøre de forelagte sager på grundlag af de kriterier, som anvendes for at fastslå, hvorvidt varer, der er fremstillet i den pågældende medlemsstat, krænker den intellektuelle ejendomsret ; forordningen berører ikke medlemsstaternes bestemmelser om deres retsinstitutters kompetence og retspleje ;

det bør fastlægges, hvilke foranstaltninger der skal træffes med hensyn til de pågældende varer, hvis det fastslås, at de er varemærkeforfalskede eller piratkopierede ; sådanne foranstaltninger bør ikke alene bevirke, at de ansvarlige for handelen med varerne ikke får økonomisk fordel af transaktionen og pålægges sanktioner, men bør også effektivt forebygge yderligere transaktioner af samme art ;

⁽¹⁾ EFT nr. C 238 af 2. 9. 1993, s. 9.

⁽²⁾ EFT nr. C 61 af 28. 2. 1994.

⁽³⁾ EFT nr. C 52 af 19. 2. 1994, s. 37.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 357 af 18. 12. 1986, s. 1.

for at undgå alvorlige forstyrrelser af toldbehandlingen af varer, der indføres af rejsende i deres personlige bagage, bør denne forordnings anvendelsesområde ikke omfatte varer, der formodes at være varemærkeforfalskede eller piratkopierede, for så vidt de indføres fra tredjelands inden for de grænser, der er fastsat i fællesskabsbestemmelserne om indrømmelse af toldfrihed;

det er væsentligt at sikre, at de i denne forordning fastsatte fælles regler anvendes ensartet, og med henblik herpå at fastsætte en fællesskabsprocedure, hvorefter der inden for en passende frist kan fastsættes gennemførelsesbestemmelser til disse regler, og at den gensidige bistand mellem medlemsstaterne og mellem medlemsstaterne og Kommissionen styrkes for at gøre proceduren så effektiv som muligt;

det bør bl.a. i lyset af erfaringerne fra anvendelsen af denne forordning, undersøges, hvilke muligheder der foreligger for at udvide listen over intellektuelle ejendomsrettigheder, der er omfattet af denne forordning;

forordning (EØF) nr. 3842/86 bør ophæves —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

1. I denne forordning fastsættes

a) på hvilke betingelser toldmyndighederne kan gribe ind, når varer, der mistænkes for at være varemærkeforfalskede eller piratkopierede

— angives til fri omsætning, udførsel eller genudførsel

— opdages i forbindelse med kontrol af varer, der er under suspensionsprocedure, jf. artikel 84, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om EF-toldkodeks⁽¹⁾, eller genudføres mod, at der gives meddelelse; og

b) hvilke foranstaltninger der skal træffes af de kompetente myndigheder med hensyn til sådanne varer, når det fastslås, at de er varemærkeforfalskede eller piratkopierede.

2. I denne forordning forstås ved

a) varemærkeforfalskede varer:

— varer, herunder deres emballage, på hvilke der uden tilladelse er anbragt et varemærke, som er identisk med — eller som ikke umiddelbart kan skelnes fra — et gyldigt registreret varemærke for varer af samme type, og som derved krænker den pågældende varemærkeindehavers rettigheder ifølge lovgivningen i Fællesskabet eller i den medlemsstat, hvor toldmyndighederne er blevet anmodet om at gribe ind

— ethvert bomærke (logo, etiket, selvklæbende mærkat, brochure, brugervejledning, garantibevis), som, selv om det foreligger separat, befinder sig i samme situation som de i første led omhandlede varer

— emballage, på hvilken der er anbragt varemærker for varemærkeforfalskede varer, og som foreligger separat og befinder sig i samme situation som de i første led omhandlede varer

b) piratkopierede varer: varer, som er eller indeholder kopier, som er fremstillet, uden at indehaveren af ophavsretten eller de beslægtede rettigheder eller indehaveren af en rettighed til et design eller mønster (mønsterindehaveren), hvad enten det er registreret under national ret eller ej, eller en af denne gyldigt bemyndiget person i fremstillingslandet har samtykket heri, dersom fremstillingen af disse kopier krænker den pågældende rettighed ifølge lovgivningen i Fællesskabet eller i den medlemsstat, hvor toldmyndighederne er blevet anmodet om at gribe ind

c) rettighedsindehaver: indehaveren af et i litra a) omhandlet varemærke og/eller af en af de i litra b) omhandlede rettigheder og enhver anden person, der er bemyndiget til at benytte dette varemærke og/eller disse rettigheder, eller disses stedfortræder

d) angivelse til fri omsætning, udførsel eller genudførsel: angivelser der foretages i overensstemmelse med artikel 61 i forordning (EØF) nr. 2913/92.

3. Sidestillet med varemærkeforfalskede eller piratkopierede varer alt efter tilfældet er: enhver form eller skabelon, der er specielt bestemt eller tilpasset til fremstilling af et forfalsket varemærke eller en varemærkeforfalsket vare eller til fremstilling af en piratkopieret vare, forudsat at anvendelsen af disse forme eller skabeloner krænker rettighedsindehaverens rettigheder i henhold til lovgivningen i Fællesskabet eller i den medlemsstat, hvor toldmyndighederne er blevet anmodet om at gribe ind.

4. Denne forordning finder ikke anvendelse på varer, hvorpå der er anbragt et varemærke med varemærkeindehaverens samtykke, eller som er beskyttet af en ophavsret, en beslægtet rettighed eller en mønsterrettighed og er

⁽¹⁾ EFT nr. L 302 af 19. 10. 1992, s. 1.

fremstillet med rettighedsindehaverens samtykke, men som uden dennes samtykke befinder sig i en af de i stk. 1, litra a), omhandlede situationer.

Det samme gælder de i første afsnit omhandlede varer, som er fremstillet eller påført varemærke på andre betingelser end med, der er aftalt med de pågældende rettighedsindehavere.

KAPITEL II

Forbud mod overgang til fri omsætning, udførsel, genudførsel samt henførsel under en suspensionsprocedure af varemærkeforfalskede og piratkopierede varer

Artikel 2

Det er forbudt at lade varer, om hvilke det efter proceduren i artikel 6 er fastslået, at de er varemærkeforfalskede eller piratkopierede, overgå til fri omsætning, udføre, genudføre eller lade dem omfatte af suspensionsproceduren.

KAPITEL III

Anmodning om toldmyndighederne indgriben

Artikel 3

1. I hver medlemsstat kan en rettighedsindehaver indgive skriftlig anmodning til den kompetente toldmyndighed om indgriben, såfremt varerne befinder sig i en af de i artikel 1, stk. 1, litra a), omhandlede situationer.

2. En anmodning i henhold til stk. 1 skal indeholde :

- en så nøjagtig beskrivelse af varerne, at det er muligt for toldmyndighederne at genkende dem, og
- dokumentation for, at ansøgeren er indehaver af rettigheden for de pågældende varer.

Derudover skal rettighedsindehaveren give alle andre relevante oplysninger, som han råder over, og som gør det muligt for den kompetente toldmyndighed at træffe afgørelse med fuldt kendskab til sagens omstændigheder, uden at disse oplysninger dog er en betingelse for ; at anmodningen kan behandles.

Hvad angår piratkopierede varer, skal disse oplysninger eksempelvis og i videst mulig udstrækning omfatte :

- det sted, hvor varerne befinder sig, eller det fastsatte bestemmelsessted
- forsendelsens eller kollienes identifikatikon
- varernes forventede ankomst- eller afsendelsesdato
- det benyttede transportmiddel
- importørens, eksportørens eller ihændeindehaverens identitet.

3. I anmodningen anføres det, i hvilket tidsrum der ønskes indgriben fra toldmyndighedernes side.

4. Det kan kræves, at ansøgeren betaler et gebyr til dækning af de administrative omkostninger ved behandlingen af anmodningen. Gebyrets størrelse skal stå i rimeligt forhold til den tjeneste, der ydes.

5. Den kompetente toldmyndighed, hvortil der indgives en anmodning, som er affattet i overensstemmelse med stk. 2, behandler anmodningen og giver hurtigst muligt ansøgeren skriftlig underretning om sin afgørelse.

Imødekommes anmodningen, fastsætter den kompetente toldmyndighed, i hvilket tidsrum toldmyndighederne skal gribe ind. Denne periode kan på foranledning af rettighedsindehaveren forlænges af den myndighed, der traf den oprindelige afgørelse.

Afslag om at imødekomme en anmodning skal begrundes og kan påklages.

6. Medlemsstaterne kan, hvis rettighedsindehaverens anmodning imødekommes, eller hvis der i medfør af artikel 6, stk. 1, er foretaget indgreb som de i artikel 1, stk. 1, litra a), nævnte, kræve, at rettighedsindehaveren stiller sikkerhed :

- til dækning af sit eventuelle ansvar over de personer, der bliver berørt af et i artikel 1, stk. 1, litra a), nævnte indgreb, såfremt den fremgangsmåde, der iværksættes i henhold til artikel 6, stk. 1, ikke forfølges på grund af en handling eller undladelse fra rettighedsindehaverens side, eller hvis det senere fastslås, at de pågældende varer ikke er varemærkeforfalskede eller piratkopierede
- med henblik på betaling af udgifter, der afholdes i henhold til denne forordning, i forbindelse med varernes opbevaring under toldkontrol i medfør af artikel 6.

7. Rettighedsindehaveren skal underrette den i stk. 1 omhandlede myndighed, hvis rettigheden ikke længere er gyldigt registreret, eller hvis dens gyldighed er udløbet.

8. Medlemsstaterne udpeger den toldmyndighed, der er beføjet til at modtage og behandle den i denne artikel omhandlede anmodning.

Artikel 4

Når en toldmyndighed ved en kontrol, der er led i en af de i artikel 1, stk. 1, litra a), nævnte procedurer, inden en anmodning fra rettighedsindehaveren er indleveret eller imødekommet, helt klart kan konstatere, at varen er varemærkeforfalsket eller piratkopieret, kan toldmyndigheden, hvis den ved, hvem rettighedsindehaveren er, i henhold til gældende bestemmelser i den berørte medlemsstat, underrette vedkommende om risikoen for lovovertrædelse. I så fald er toldmyndigheden bemyndiget til at suspendere frigivelsen af varen eller tage den i bevaring i tre arbejdsdage for at give rettighedsindehaveren mulighed for at indgive en anmodning om indgriben i henhold til artikel 3.

Artikel 5

Afgørelsen om at imødekomme en rettighedsindehavers anmodning meddeles straks de toldmyndigheder i den pågældende medlemsstat, som vil kunne blive berørt i forbindelse med de i anmodningen omhandlede varer, der mistænkes for at være varemærkeforfalskede eller piratkopierede.

KAPITEL IV

Betingelserne for indgriben fra toldmyndighederne og den myndighed, der er kompetent til at træffe afgørelse vedrørende sagens realitet.

Artikel 6

1. Når en toldmyndighed, der i henhold til artikel 5 er underrettet om en afgørelse, der imødekommer rettighedsindehaverens anmodning, konstaterer, eventuelt efter at have rådført sig med ansøgeren, at varer, som befinder sig i en af de i artikel 1, stk. 1, litra a), nævnte situationer, svarer til den i ovennævnte afgørelse indeholdte beskrivelse af varemærkeforfalskede eller piratkopierede varer, suspenderer den frigivelsen af varerne eller tager dem i bevaring.

Toldmyndigheden underretter straks den toldmyndighed, der har behandlet anmodningen i overensstemmelse med artikel 3. Førstnævnte toldmyndighed eller den toldmyndighed, der har behandlet anmodningen, underretter straks klareren og ansøgeren om denne indgriben. I overensstemmelse med de nationale bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger, drifts- og forretningshemmeligheder samt tavshedspligt og forvaltningshemmelighed underretter førstnævnte toldmyndighed eller den toldmyndighed, der har behandlet anmodningen, på anmodning rettighedsindehaveren om klarerens navn og adresse, herunder modtagerens hvis dette er kendt, for at rettighedsindehaveren kan indbringe sagen for de myndigheder, der er kompetente til at træffe afgørelse vedrørende sagens realitet. Toldmyndigheden giver ansø-

geren og andre personer, der er berørt af et af de i artikel 1, stk. 1, litra a), nævnte indgreb, mulighed for at besigtige de varer, hvis frigivelse er suspenderet eller som er taget i bevaring.

Toldmyndigheden kan i forbindelse med undersøgelsen af varerne udtage prøver for at lette den videre behandling af sagen.

2. Gældende bestemmelser i den medlemsstat, hvor varerne befinder sig i en af de i artikel 1, stk. 1, litra a), nævnte situationer, finder anvendelse

- a) for så vidt angår forelæggelse af sagen for den myndighed, der har kompetence til at træffe afgørelse vedrørende sagens realitet, samt for så vidt angår omgående underretning af den i stk. 1 omhandlede toldmyndighed, om denne henvendelse, medmindre denne toldmyndighed selv har foretaget henvendelsen
- b) for så vidt angår udarbejdelsen af den afgørelse, som denne myndighed skal træffe. I mangel af fællesskabsbestemmelser på området, er de kriterier, der skal lægges til grund for udarbejdelsen af denne afgørelse, de samme som dem, der anvendes til at fastslå, hvorvidt varer, der er fremstillet i den pågældende medlemsstat, krænker rettighedsindehaverens rettigheder. De afgørelser, som den kompetente myndighed træffer, skal begrundes.

Artikel 7

1. Hvis den i artikel 6, stk. 1, omhandlede toldmyndighed ikke inden ti arbejdsdage regnet fra meddelelsen om suspensionen af frigivelsen eller om at varerne er taget i bevaring, er blevet underrettet om sagens forelæggelse for den myndighed, der har kompetence til at træffe afgørelse om sagens realitet i henhold til artikel 6, stk. 2, eller ikke har fået meddelelse om, at vedkommende myndighed har truffet retsbevarende foranstaltninger, frigives varerne, hvis alle toldformaliteter er opfyldt, og bevaringen frafaldes.

Denne frist kan i særlige tilfælde forlænges med op til ti arbejdsdage.

2. Når det drejer sig om varer, der mistænkes for at krænke en mønsterrettighed, kan varernes ejer, importør eller modtager opnå, at varerne frigives, eller at bevaringen frafaldes, ved at stille sikkerhed på betingelse af, at:

- den i artikel 6, stk. 1, omhandlede toldmyndighed inden for den i stk. 1 nævnte frist er blevet underrettet om, at sagen er blevet forelagt for den myndighed, der har kompetence til at træffe afgørelse om sagens realitet, og som er omhandlet i stk. 1
- den hertil beføjede myndighed ved udløbet af den nævnte frist ikke har truffet retsbevarende foranstaltninger, og
- alle toldformaliteter er blevet opfyldt.

Sikkerhedsstillelsen skal være tilstrækkelig til at beskytte rettighedsindehaverens interesser. Den er ikke til hinder for, at rettighedsindehaveren indbringer sagen for andre instanser. Såfremt den myndighed, der har kompetence til at træffe afgørelse om sagens realitet, har fået sagen forelagt på anden måde end på mønsterindehaverens foranledning, frigives denne sikkerhed, såfremt han ikke gør brug af sin ret til at indbringe sagen for retten inden 20 arbejdsdage regnet fra den dag, hvor han modtog underretning om suspensionen af frigivelsen eller bevaringen. I tilfælde, hvor stk. 1, andet afsnit, finder anvendelse, kan denne frist forlænges indtil 30 arbejdsdage.

3. Betingelserne for oplagring af varerne i det tidsrum, hvor frigivelsen er suspenderet, eller hvor de er i bevaring, fastsættes af den enkelte medlemsstat.

KAPITEL V

Bestemmelser for varer, om hvilke det er fastslået, at de er varemærkeforfalskede eller piratkopierede

Artikel 8

1. Med forbehold af de øvrige retsmidler, der kan benyttes af varemærkeindehaveren, hvis det er fastslået, at varemærket er blevet forfalsket, eller af indehaveren af ophavsretten, den beslægtede rettighed eller mønsterretten, hvis det er fastslået, at rettigheden er blevet piratkopieret, træffer medlemsstaterne de foranstaltninger, der er nødvendige, for at de kompetente myndigheder

- a) som hovedregel, og uden at der kan ydes nogen form for erstatning, og uden at det offentlige påføres nogen udgifter, kan tilintetgøre de varer, om hvilke det er fastslået, at de er varemærkeforfalskede eller piratkopierede, eller udelukke dem fra erhvervmæssig omsætning i medfør af bestemmelserne herom i den nationale lovgivning, således at det undgås, at rettighedsindehaveren lider skade
- b) i forhold til sådanne varer kan træffe enhver anden foranstaltning, der faktisk bevirker, at de involverede personer ikke får økonomisk fordel af transaktionen.

Bla. følgende foranstaltninger anses ikke for at opfylde dette formål:

- genudførelse af de varemærkeforfalskede eller piratkopierede varer i uforandret stand
- den blotte fjernelse af de varemærker, som ubeføjet er anbragt på de varemærkeforfalskede varer, undtagen i særlige tilfælde
- henførelse af varerne under en anden toldprocedure.

2. De varemærkeforfalskede og piratkopierede varer kan afstås til statskassen. I så fald finder stk. 1, litra a), anvendelse.

3. Udover de oplysninger, der skal gives i medfør af artikel 6, stk. 1, andet afsnit, og på de deri anførte betin-

gelser, underretter toldmyndigheden eller den kompetente toldmyndighed på rettighedsindehaverens anmodning denne om navn og adresse på afsender, importør eller eksportør og fabrikant af varer, om hvilke det er fastslået, at de er varemærkeforfalskede eller piratkopierede, samt om mængden af de pågældende varer.

KAPITEL VI

Afsluttende bestemmelser

Artikel 9

1. Imødekommelse af en anmodning, der er affattet i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, giver i tilfælde af, at varemærkeforfalskede eller piratkopierede varer ikke bemærkes ved en toldmyndigheds kontrol, og frigivelsen derfor ikke suspenderes, eller at der ikke træffes foranstaltning til bevaring i henhold til artikel 6, stk. 1, kun rettighedsindehaveren ret til erstatning i det omfang, det følger af lovgivningen i den medlemsstat, hvor anmodningen er indgivet.

2. En toldmyndigheds eller en anden kompetent myndigheds udøvelse af den kompetence, som er tillagt dem i forbindelse med bekæmpelse af varemærkeforfalskning og piratkopiering, kan kun i det omfang, det følger af lovgivningen i den medlemsstat, hvor anmodningen er indgivet, påføre disse ansvar over for personer, der er berørt af de i artikel 1, stk. 1, a) og artikel 4, nævnte indgreb, selv om de pågældende har lidt tab på grund af myndighedernes indgriben.

3. Det civile ansvar, som eventuelt påhviler en rettighedsindehaver, afgøres i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor de pågældende varer befinder sig i en af de i artikel 1, stk. 1, litra a), nævnte situationer.

Artikel 10

Denne forordning finder ikke anvendelse på varer uden erhvervmæssig karakter, der indføres af rejsende i deres personlige bagage inden for de fastsatte grænser for indrømmelse af toldfrihed.

Artikel 11

Hvert medlemsland fastsætter, hvilke sanktioner der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af artikel 2. Sådanne sanktioner skal være så effektive, at de ansporer til overholdelse af de pågældende bestemmelser.

Artikel 12

De bestemmelser, der er nødvendige for denne forordnings anvendelse, vedtages efter proceduren i artikel 13, stk. 3 og 4.

Artikel 13

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 247 i forordning (EØF) nr. 2913/92.

2. Udvalget behandler ethvert spørgsmål vedrørende anvendelsen af denne forordning, som rejses af formanden, enten på dennes eget initiativ eller på anmodning af en repræsentant for en medlemsstat.

3. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de foranstaltninger, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

4. Kommissionen vedtager foranstaltninger, der straks finder anvendelse. Hvis disse foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med den af udvalget afgivne udtalelse, underrettes Rådet straks af Kommissionen om dem. I så fald gælder følgende:

- Kommissionen udsætter gennemførelsen af de foranstaltninger, den har truffet afgørelse om, med op til tre måneder regnet fra datoen for denne underretning
- Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for det tidsrum, der er nævnt i ovenstående afsnit.

Artikel 14

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen alle fornødne oplysninger om gennemførelsen af denne forordning.

Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater om disse oplysninger.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1994.

Med henblik på anvendelsen af denne forordning finder bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1468/81 af 19. maj 1981 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne (¹), tilsvarende anvendelse.

Nærmere bestemmelser om udvekslingen af oplysninger fastlægges som led i gennemførelsesbestemmelserne, jf. artikel 13, stk. 2, 3 og 4.

Artikel 15

Senest to år efter denne forordnings iværksættelse aflægger Kommissionen regelmæssigt på grundlag af de i artikel 14 omhandlede oplysninger beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om, hvordan ordningen fungerer, herunder de økonomiske og sociale konsekvenser ved varemærkeforfalskning, og foreslår eventuelt nødvendige ændringer og tilføjelser. En første evaluering udarbejdes i slutningen af det første år.

Artikel 16

Forordning (EØF) nr. 3482/86 ophæves fra tidspunktet for nærværende forordnings anvendelse.

Artikel 17

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 1995.

På Rådets vegne

H. SEEHOFER

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 144 af 2. 6. 1981, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 945/87 (EFT nr. L 90 af 2. 4. 1987, s. 3).

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 3296/94

af 19. december 1994

om visse gennemførelsesbestemmelser til Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tjekkiske Republik på den anden side

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Der blev den 16. december 1991 i Bruxelles undertegnet en Europaafale mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tjekkiske Republik på den anden side, i det følgende benævnt »aftalen«;

i afventning af Europaafalens ikrafttræden blev bestemmelserne heri vedrørende handel og handelsanliggender sat i kraft den 1. marts 1992 ved en interimsaftale om handel og handelsanliggender mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab på den ene side og Den Tjekkiske og Slovenske Føderative Republik på den anden side, undertegnet i Bruxelles den 16. december 1991⁽¹⁾;

Rådets forordning (EØF) nr. 520/92⁽²⁾ fastsætter visse gennemførelsesbestemmelser til bestemmelserne i nævnte interimsaftale;

der blev den 4. oktober 1993 i Luxembourg undertegnet en særskilt Europaafale med Tjekkiet som følge af opløsningen den 31. december 1992 af CSFR;

i henhold til konklusionerne fra Rådets møde i København den 21. og 22. juni 1993 blev interimsaftalen ændret ved en tillægsprotokol, der blev undertegnet den 22. december 1993, med henblik på at øge og fremskynde Fællesskabets indrømmelser;

der blev den 21. december 1993 undertegnet en supplerende protokol til interimsaftalen med Tjekkiet for at tilpasse aftalen til situationen efter opløsningen af CSFR og Tjekkiets efterfølgelse heraf;

det er nødvendigt at fastsætte nærmere bestemmelser for iværksættelsen af visse af Europaafalens bestemmelser ved at indarbejde samme bestemmelser, som findes i forordning (EØF) nr. 520/92;

hvad angår handelsbeskyttelsesforanstaltningerne, bør der fastsættes særlige bestemmelser vedrørende de

almindelige regler, der navnlig er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 518/94 af 7. marts 1994 om den fælles importordning⁽³⁾ og i Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab⁽⁴⁾, for så vidt bestemmelserne i Europaafalen kræver det;

under overvejelserne om, hvorvidt der skal træffes en beskyttelsesforanstaltning, bør der tages hensyn til de forpligtelser, der er defineret i aftalen;

procedurerne vedrørende beskyttelsesklausuler, der er foreskrevet i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, finder ligeledes anvendelse;

der er fastsat særlige regler om beskyttelsesforanstaltninger vedrørende de tekstilvarer, der er genstand for tillægsprotokollen til Europaafalen;

der bør indføres særlige procedurer for anvendelsen af beskyttelsesforanstaltningerne i landbrugssektorerne —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

Landbrugsprodukter

Artikel 1

For landbrugsprodukter, der er omfattet af bilag II til traktaten og som led i en fælles markedsordning er undergivet importafgiftsordningen, samt for varer henhørende under KN-kode 0711 90 50 og 2003 10 10 fastsættes gennemførelsesbestemmelserne til artikel 21, stk. 2 og 4, i aftalen, efter fremgangsmåden i artikel 23 i Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 eller de tilsvarende bestemmelser i de øvrige forordninger om fælles markedsordninger. I tilfælde, hvor aftalen kræver et nært samarbejde med Tjekkiet, kan Kommissionen træffe passende forholdsregler til at sikre et sådant samarbejde.

⁽³⁾ EFT nr. L 67 af 10. 3. 1994, s. 77.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 522/94 (EFT nr. L 66 af 10. 3. 1994, s. 10).

⁽¹⁾ EFT nr. L 115 af 30. 4. 1992, s. 2.

⁽²⁾ EFT nr. L 56 af 29. 2. 1992, s. 9.

AFSNIT II

Beskyttelsesforanstaltninger*Artikel 2*

Rådet kan efter proceduren i artikel 113 i traktaten beslutte at rette henvendelse til det Associeringsråd, der er nedsat ved aftalen, om de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 29 og artikel 117, stk. 2, i aftalen. Rådet vedtager i givet fald disse foranstaltninger efter samme fremgangsmåde.

Kommissionen kan fremsætte de hertil nødvendige forslag på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstat.

Artikel 3

1. I tilfælde af praksis, der vil kunne berettigg Fællesskabets anvendelse af de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 64 i aftalen, udtaler Kommissionen sig om foreneligheden af denne praksis med aftalen, efter at den på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstat har undersøgt sagens akter. Den foreslår i givet fald Rådet, der træffer afgørelse efter fremgangsmåden i traktatens artikel 113, at vedtage beskyttelsesforanstaltninger, undtagen i tilfælde af subsidier, på hvilke forordning (EØF) nr. 2423/88 finder anvendelse, idet sådanne foranstaltninger træffes efter de i nævnte forordning fastsatte procedurer. Disse foranstaltninger træffes kun på de betingelser, der er fastsat i artikel 64, stk. 6, i aftalen.

2. I tilfælde af praksis, der vil kunne udsætte Fællesskabet for foranstaltninger truffet af Tjekkiet i overensstemmelse med artikel 64 i aftalen, udtaler Kommissionen sig om foreneligheden af denne praksis med de i aftalen nedfældede principper, efter at den har foretaget en undersøgelse af sagens akter. Den træffer i givet fald passende beslutninger herom på grundlag af de kriterier, der er fastlagt i forbindelse med anvendelsen af traktatens artikel 85, 86 og 92.

Artikel 4

I tilfælde af praksis, der vil kunne berettigg Fællesskabets anvendelse af de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 30 i aftalen, træffes de beslutning om indførelse af antidumpingforanstaltninger under overholdelse af bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 2423/88 og efter proceduren i aftalens artikel 34, stk. 2 og 3, litra b) eller d).

Artikel 5

1. Såfremt en medlemsstat anmoder Kommissionen om anvendelse af beskyttelsesforanstaltninger i henhold til artikel 31 eller 32 i aftalen, forsyner den

Kommissionen med de oplysninger, der er nødvendige til at retfærdiggøre dens anmodning.

Såfremt Kommissionen beslutter ikke at anvende beskyttelsesforanstaltninger, underretter den Rådet og medlemsstaterne derom inden for en frist på fem arbejdsdage fra datoen for modtagelsen af medlemsstatens anmodning.

Enhver medlemsstat kan indbringe Kommissionens afgørelse for Rådet inden for en frist på ti arbejdsdage fra meddelelsen af den pågældende afgørelse.

I tilfælde af, at Rådet med kvalificeret flertal angiver, at det agter at træffe en anden afgørelse, underretter Kommissionen straks Tjekkiet herom og meddeler Tjekkiet, at der indledes konsultationer i Associeringsrådet som omhandlet i artikel 34, stk. 2 og 3, i aftalen.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe anden afgørelse inden for en frist på 20 arbejdsdage efter afslutningen af konsultationerne med Tjekkiet i dette Associeringsråd.

2. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved forordning (EF) nr. 3491/93 (¹).

Udvalget træder sammen efter indkaldelse fra formanden. Denne meddeler straks medlemsstaterne alle hensigtsmæssige oplysninger.

3. Såfremt Kommissionen på anmodning af en medlemsstat eller på eget initiativ fastslår, at der bør anvendes beskyttelsesforanstaltninger i henhold til artikel 31 eller 32 i aftalen :

- underretter den, hvis den har handlet på eget initiativ, omgående medlemsstaterne herom, eller hvis der er tale om at efterkomme en anmodning fra en medlemsstat, inden for en frist på fem arbejdsdage fra datoen for modtagelsen af denne anmodning
- hører den udvalget
- underretter den samtidig Tjekkiet derom og meddeler Associeringsrådet, at der indledes konsultationer som omhandlet i artikel 34, stk. 2 og 3, i aftalen
- giver den samtidig Associeringsrådet alle oplysninger, der er nødvendige for disse konsultationer.

4. Konsultationerne i Associeringsrådet betragtes under alle omstændigheder som afsluttet ved udløbet af en frist på 30 dage efter den i stk. 1, fjerde afsnit, eller i stk. 3 omhandlede meddelelse.

Ved afslutningen af konsultationerne eller i givet fald ved udløbet af nævnte frist på 30 dage kan Kommissionen, såfremt intet andet arrangement har kunnet ingås, efter høring af udvalget træffe passende foranstaltninger til iværksættelse af artikel 31 eller 32 i aftalen.

5. Den i stk. 4 omhandlede afgørelse meddeles straks Rådet, medlemsstaterne og Tjekkiet ; den meddeles tillige Associeringsrådet.

Den anvendes straks.

(¹) EFT nr. L 319 af 21. 12. 1993, s. 1.

6. Enhver medlemsstat kan indbringe den af Kommissionen i henhold til stk. 4 truffne afgørelse for Rådet inden for en frist på ti arbejdsdage efter meddelelsen af denne afgørelse.

7. Såfremt Kommissionen ikke har truffet nogen afgørelse i henhold til stk. 4, andet afsnit, inden for en frist på ti arbejdsdage efter afslutningen af konsultationerne i Associeringsrådet, eller i givet fald efter udløbet af den i samme stykke nævnte frist på 30 dage, kan enhver medlemsstat, der har indbragt sagen for Kommissionen i henhold til stk. 3, indbringe sagen for Rådet.

8. I de i stk. 6 og 7 nævnte tilfælde kan Rådet med kvalificeret flertal træffe anden afgørelse inden for en frist på to måneder.

Artikel 6

1. Når ekstraordinære omstændigheder som omhandlet i artikel 34, stk. 3, litra d), i aftalen gør sig gældende, kan Kommissionen træffe øjeblikkelige beskyttelsesforanstaltninger i de i aftalens artikel 31 og 32 omhandlede tilfælde.

2. Modtager Kommissionen en anmodning fra en medlemsstat, træffer den en afgørelse senest fem arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen.

Kommissionens afgørelse meddeles Rådet og medlemsstaterne.

3. Enhver medlemsstat kan indbringe Kommissionens afgørelse for Rådet efter fremgangsmåden i artikel 5, stk. 6.

Fremgangsmåden i artikel 5, stk. 7 og 8, finder anvendelse.

Såfremt Kommissionen ikke har truffet nogen afgørelse inden for den i stk. 2 nævnte frist, kan enhver medlemsstat, der har indbragt sagen for Kommissionen, indbringe

sagen for Rådet efter fremgangsmåderne i de foregående afsnit.

Artikel 7

Fremgangsmåderne i artikel 5 og 6 finder ikke anvendelse på de varer, der er omfattet af protokol nr. 1 til aftalen.

Artikel 8

Når omstændighederne gør det nødvendigt at træffe foranstaltninger vedrørende landbrugsprodukter i medfør af artikel 22 eller 31 i aftalen eller bestemmelserne i bilagene vedrørende disse produkter, træffes sådanne foranstaltninger uanset artikel 5 og 6 efter fremgangsmåderne i forskrifterne for de fælles markedsordninger og i de specifikke forskrifter, der fastsættes i henhold til traktatens artikel 235 for varer fremstillet på basis af landbrugsprodukter, dog under overholdelse af betingelserne i artikel 22 eller 34, stk. 2 og 3, i aftalen.

Artikel 9

Fællesskabets meddelelser til Associeringsrådet i henhold til aftalen gives af Kommissionen, der handler på Fællesskabets vegne.

Artikel 10

Denne forordning berører ikke anvendelsen af de beskyttelsesklausuler, der omhandles i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 109 H og 109 I, efter de procedurer, der er fastsat deri.

Artikel 11

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra datoen for Europaaftalens ikrafttræden⁽¹⁾.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 1994.

På Rådets vegne

K. KINKEL

Formand

⁽¹⁾ Senest den 1. februar 1995.

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 3297/94

af 19. december 1994

om visse gennemførelsesbestemmelser til Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Slovakiske Republik på den anden side

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Der blev den 16. december 1991 i Bruxelles undertegnet en Europaaf­ta­le mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Slovakiske Republik på den anden side, i det følgende benævnt »aftalen«;

i afventning af Europaaf­ta­lens ikrafttræden blev bestem­melserne heri vedrørende handel og handelsanliggender sat i kraft den 1. marts 1992 ved en interimsaftale om handel og handelsanliggender mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab på den ene side og Den Tjekkiske og Slova­kiske Føderative Republik på den anden side, undertegnet i Bruxelles den 16. december 1991⁽¹⁾;

Rådets forordning (EØF) nr. 520/92⁽²⁾ fastsætter visse gennemførelsesbestemmelser til bestemmelserne i nævnte interimsaftale;

der blev den 4. oktober 1993 i Luxembourg undertegnet en særskilt Europaaf­ta­le med Slovakiet som følge af opløsningen den 31. december 1992 af CSFR;

i henhold til konklusionerne fra Rådets møde i Kø­ben­havn den 21. og 22. juni 1993 blev interimsaftalen ændret ved en tillægsprotokol, der blev undertegnet den 22. december 1993, med henblik på at øge og fremskynde Fællesskabets indrømmelser;

der blev den 21. december 1993 undertegnet en supple­rende protokol til interimsaftalen med Slovakiet for at tilpasse aftalen til situationen efter opløsningen af CSFR og Slovakiet efterfølgelse heraf;

det er nødvendigt at fastsætte nærmere bestemmelser for iværksættelsen af visse af Europaaf­ta­lens bestemmelser ved at indarbejde samme bestemmelser, som findes i forordning (EØF) nr. 520/92;

hvad angår handelsbeskyttelsesforanstaltningerne, bør der fastsættes særlige bestemmelser vedrørende de

almindelige regler, der navnlig er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 518/94 af 7. marts 1994 om den fælles importordning⁽³⁾ og i Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab⁽⁴⁾, for så vidt bestemmelserne i Europaaf­ta­len kræver det;

under overvejelserne om, hvorvidt der skal træffes en beskyttelsesforanstaltning, bør der tages hensyn til de forpligtelser, der er defineret i aftalen;

procedurene vedrørende beskyttelses­klausuler, der er foreskrevet i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, finder ligeledes anvendelse;

der er fastsat særlige regler om beskyttelsesforanstaltninger vedrørende de tekstilvarer, der er genstand for tillægsprotokollen til Europaaf­ta­len;

der bør indføres særlige procedurer for anvendelsen af beskyttelsesforanstaltningerne i landbrugssektorerne —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

Landbrugsprodukter

Artikel 1

For landbrugsprodukter, der er omfattet af bilag II til trak­ta­ten og som led i en fælles markedsordning er under­givet importafgiftsordningen, samt for varer henhørende under KN-kode 0711 90 50 og 2003 10 10 fastsættes gennemførelsesbestemmelserne til artikel 21, stk. 2 og 4, i aftalen, efter fremgangsmåden i artikel 23 i Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 eller de tilsvarende bestemmelser i de øvrige forordninger om fælles markedsordninger. I tilfælde, hvor aftalen kræver et nært samarbejde med Slovakiet, kan Kommissionen træffe passende forholdsregler til at sikre et sådant samarbejde.

⁽³⁾ EFT nr. L 67 af 10. 3. 1994, s. 77.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 522/94 (EFT nr. L 66 af 10. 3. 1994, s. 10).

⁽¹⁾ EFT nr. L 115 af 30. 4. 1992, s. 2.

⁽²⁾ EFT nr. L 56 af 29. 2. 1992, s. 9.

AFSNIT II

Beskyttelsesforanstaltninger

Artikel 2

Rådet kan efter proceduren i artikel 113 i traktaten beslutte at rette henvendelse til det Associeringsråd, der er nedsat ved aftalen, om de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 29 og artikel 117, stk. 2, i aftalen. Rådet vedtager i givet fald disse foranstaltninger efter samme fremgangsmåde.

Kommissionen kan fremsætte de hertil nødvendige forslag på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstat.

Artikel 3

1. I tilfælde af praksis, der vil kunne berettige Fællesskabets anvendelse af de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 64 i aftalen, udtaler Kommissionen sig om foreneligheden af denne praksis med aftalen, efter at den på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstat har undersøgt sagens akter. Den foreslår i givet fald Rådet, der træffer afgørelse efter fremgangsmåden i traktatens artikel 113, at vedtage beskyttelsesforanstaltninger, undtagen i tilfælde af subsidier, på hvilke forordning (EØF) nr. 2423/88 finder anvendelse, idet sådanne foranstaltninger træffes efter de i nævnte forordning fastsatte procedurer. Disse foranstaltninger træffes kun på de betingelser, der er fastsat i artikel 64, stk. 6, i aftalen.

2. I tilfælde af praksis, der vil kunne udsætte Fællesskabet for foranstaltninger truffet af Slovakiet i overensstemmelse med artikel 64 i aftalen, udtaler Kommissionen sig om foreneligheden af denne praksis med de i aftalen nedfældede principper, efter at den har foretaget en undersøgelse af sagens akter. Den træffer i givet fald passende beslutninger herom på grundlag af de kriterier, der er fastlagt i forbindelse med anvendelsen af traktatens artikel 85, 86 og 92.

Artikel 4

I tilfælde af praksis, der vil kunne berettige Fællesskabets anvendelse af de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 30 i aftalen, træffes der beslutning om indførelse af antidumpingforanstaltninger under overholdelse af bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 2423/88 og efter proceduren i aftalens artikel 34, stk. 2 og 3, litra b) eller d).

Artikel 5

1. Såfremt en medlemsstat anmoder Kommissionen om anvendelse af beskyttelsesforanstaltninger i henhold til artikel 31 eller 32 i aftalen, forsyner den

Kommissionen med de oplysninger, der er nødvendige til at retfærdiggøre dens anmodning.

Såfremt Kommissionen beslutter ikke at anvende beskyttelsesforanstaltninger, underretter den Rådet og medlemsstaterne derom inden for en frist på fem arbejdsdage fra datoen for modtagelsen af medlemsstatens anmodning.

Enhver medlemsstat kan indbringe Kommissionens afgørelse for Rådet inden for en frist på ti arbejdsdage fra meddelelsen af den pågældende afgørelse.

I tilfælde af, at Rådet med kvalificeret flertal angiver, at det agter at træffe en anden afgørelse, underretter Kommissionen straks Slovakiet herom og meddeler Slovakiet, at der indledes konsultationer i Associeringsrådet som omhandlet i artikel 34, stk. 2 og 3, i aftalen.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe anden afgørelse inden for en frist på 20 arbejdsdage efter afslutningen af konsultationerne med Slovakiet i dette Associeringsråd.

2. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved forordning (EF) nr. 3491/93⁽¹⁾.

Udvalget træder sammen efter indkaldelse fra formanden. Denne meddeler straks medlemsstaterne alle hensigtsmæssige oplysninger.

3. Såfremt Kommissionen på anmodning af en medlemsstat eller på eget initiativ fastslår, at der bør anvendes beskyttelsesforanstaltninger i henhold til artikel 31 eller 32 i aftalen:

- underretter den, hvis den har handlet på eget initiativ, omgående medlemsstaterne herom, eller hvis der er tale om at efterkomme en anmodning fra en medlemsstat, inden for en frist på fem arbejdsdage fra datoen for modtagelsen af denne anmodning
- hører den udvalget
- underretter den samtidig Slovakiet derom og meddeler Associeringsrådet, at der indledes konsultationer som omhandlet i artikel 34, stk. 2 og 3, i aftalen
- giver den samtidig Associeringsrådet alle oplysninger, der er nødvendige for disse konsultationer.

4. Konsultationerne i Associeringsrådet betragtes under alle omstændigheder som afsluttet ved udløbet af en frist på 30 dage efter den i stk. 1, fjerde afsnit, eller i stk. 3 omhandlede meddelelse.

Ved afslutningen af konsultationerne eller i givet fald ved udløbet af nævnte frist på 30 dage kan Kommissionen, såfremt intet andet arrangement har kunnet indgås, efter høring af udvalget træffe passende foranstaltninger til iværksættelse af artikel 31 eller 32 i aftalen.

5. Den i stk. 4 omhandlede afgørelse meddeles straks Rådet, medlemsstaterne og Slovakiet; den meddeles tillige Associeringsrådet.

Den anvendes straks.

⁽¹⁾ EFT nr. L 319 af 21. 12. 1993, s. 1.

6. Enhver medlemsstat kan indbringe den af Kommissionen i henhold til stk. 4 trufne afgørelse for Rådet inden for en frist på ti arbejdsdage efter meddelelsen af denne afgørelse.

7. Såfremt Kommissionen ikke har truffet nogen afgørelse i henhold til stk. 4, andet afsnit, inden for en frist på ti arbejdsdage efter afslutningen af konsultationerne i Associeringsrådet, eller i givet fald efter udløbet af den i samme stykke nævnte frist på 30 dage, kan enhver medlemsstat, der har indbragt sagen for Kommissionen i henhold til stk. 3, indbringe sagen for Rådet.

8. I de i stk. 6 og 7 nævnte tilfælde kan Rådet med kvalificeret flertal træffe anden afgørelse inden for en frist på to måneder.

Artikel 6

1. Når ekstraordinære omstændigheder som omhandlet i artikel 34, stk. 3, litra d), i aftalen gør sig gældende, kan Kommissionen træffe øjeblikkelige beskyttelsesforanstaltninger i de i aftalens artikel 31 og 32 omhandlede tilfælde.

2. Modtager Kommissionen en anmodning fra en medlemsstat, træffer den en afgørelse senest fem arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen.

Kommissionens afgørelse meddeles Rådet og medlemsstaterne.

3. Enhver medlemsstat kan indbringe Kommissionens afgørelse for Rådet efter fremgangsmåden i artikel 5, stk. 6.

Fremgangsmåden i artikel 5, stk. 7 og 8, finder anvendelse.

Såfremt Kommissionen ikke har truffet nogen afgørelse inden for den i stk. 2 nævnte frist, kan enhver medlemsstat, der har indbragt sagen for Kommissionen, indbringe

sagen for Rådet efter fremgangsmåderne i de foregående afsnit.

Artikel 7

Fremgangsmåderne i artikel 5 og 6 finder ikke anvendelse på de varer, der er omfattet af protokol nr. 1 til aftalen.

Artikel 8

Når omstændighederne gør det nødvendigt at træffe foranstaltninger vedrørende landbrugsprodukter i medfør af artikel 22 eller 31 i aftalen eller bestemmelserne i bilagene vedrørende disse produkter, træffes sådanne foranstaltninger uanset artikel 5 og 6 efter fremgangsmåderne i forskrifterne for de fælles markedsordninger og i de specifikke forskrifter, der fastsættes i henhold til traktatens artikel 235 for varer fremstillet på basis af landbrugsprodukter, dog under overholdelse af betingelserne i artikel 22 eller 34, stk. 2 og 3, i aftalen.

Artikel 9

Fællesskabets meddelelser til Associeringsrådet i henhold til aftalen gives af Kommissionen, der handler på Fællesskabets vegne.

Artikel 10

Denne forordning berører ikke anvendelsen af de beskyttelsesklausuler, der omhandles i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 109 H og 109 I, efter de procedurer, der er fastsat deri.

Artikel 11

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra datoen for Europaaftalens ikrafttræden (¹).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 1994.

På Rådets vegne

K. KINKEL

Formand

(¹) Senest den 1. februar 1995.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 3298/94

af 21. december 1994

om de nærmere bestemmelser i forbindelse med ordningen om transitrettigheder (økopointsystemet), angående lastbilers transitkørsel gennem østrigsk territorium, i følge artikel 11 i protokol nr. 9 til akten vedrørende Norges, Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Norges, Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, særlig artikel 11, stk. 6, i bilag 4 til protokol nr. 9, og

ud fra følgende betragtninger :

Den ovennævnte protokol indeholder en særlig bestemmelse om transitkørsel med lastvogne gennem østrigsk territorium baseret på en ordning om transitrettigheder (økopoint); denne særlig bestemmelse skal erstatte fordelingsordningen med økopoint ifølge Rådets forordning (EØF) nr. 3637/92⁽¹⁾ fra datoen for tiltrædelsen ;

Kommissionen bør indføre detaljerede gennemførelsesbestemmelser for procedurerne i forbindelse med økopointsystemet og fordelingen af økopoint ;

ifølge artikel 11, stk. 6, andet afsnit, i protokol nr. 9 bør sådanne bestemmelser sikre, at den nuværende situation opretholdes, således at medlemsstaterne bevarer den stilling, som er resultatet af Rådets forordning (EØF) nr. 3637/92 og af det administrative arrangement af 23. december 1992⁽²⁾, hvori transitaftalens ikrafttrædelsesdato og procedurerne for indførelse af dens økopointsystem er fastsat ;

Kommissionen bør vedtage nærmere bestemmelser for uafklarede tekniske spørgsmål i forbindelse med økopointsystemet, således som fastsat i fælleserklæring nr. 18 ;

bilag 4 til protokol nr. 9 skal tilpasses, så der tages hensyn til transitkørsel med lastvogne fra Finland, Norge og Sverige på grundlag af indikative værdier for de respektive lande, beregnet efter det antal transitture, som blev foretaget i 1991, og en standardværdi for NO_x-emission på 15,8 g NO_x/kw ;

bestemmelserne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det ved protokol nr. 9, artikel 16, nedsatte udvalg —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

I. Administrative bestemmelser

Artikel 1

1. Lastvognsføreren skal på hver transittur medføre en udfyldt standardformular eller et østrigsk bevis efter modellen i bilag A, kaldet »økokortet«, som bekræftelse på, at økopointene for den pågældende tur, er betalt, og på forlangende forevise det for kontrolmyndighederne.

De østrigske myndigheder udsteder økokortet i bilag A mod betaling af formularens og økopointenes fremstillings- og forsendelsesudgifter.

2. Er lastvognen indregistreret efter den 1. oktober 1990, skal føreren desuden medføre et standard COP-dokument efter modellen i bilag B og på forlangende forevise det som bevis på køretøjets NO_x-emissioner. Lastvogne, der er indregistreret før den 1. oktober 1990 eller ikke medfører noget dokument, antages at have en COP-værdi på 15,8 g/kw.

Medlemsstaterne giver skriftligt Kommissionen besked om, hvilke nationale myndigheder der kan udstede disse dokumenter.

3. Transitkørsel af typerne i bilag C og transitkørsel med CEMT-tilladelse er fritaget fra økopointsystemet.

Artikel 2

1. Det nødvendige antal økopoint anbringes på den i artikel 1, stk. 1, nævnte formular og annulleres. Annuleringen sker ved hjælp af en underskrift, som dækker både økopointene og den formular, de er anbragt på. I stedet for underskrift kan der benyttes et stempel.

2. Når en lastvogn kommer ind på østrigsk territorium, afleveres indtil 31. december 1996 en udfyldt formular med det nødvendige antal økopoint til kontrolmyndighederne, som til gengæld udleverer en kopi og en kvittering.

⁽¹⁾ EFT nr. L 373 af 21. 12. 1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 373 af 21. 12. 1992, s. 1.

Er lastvognen indregistreret i Østrig, afleveres kvitteringen og COP-dokumentet samlet til kontrolmyndighederne ved ankomst til eller afrejse fra Italien eller Tyskland. En kopi af kvitteringen afleveres til myndighederne ved ankomsten.

Der anvendes særlige økopoint for østrigsk indregistrerede i transit til eller fra Italien, som fortsætter i Tyskland efter transit gennem Østrig. Brugen registreres på kvitteringen.

Denne kontrol kan efter den pågældende medlemsstats skøn ske andre steder end ved grænsen.

3. Skiftes der trækenhed under transitten, bevarer den kvittering, der blev udstedt ved ankomsten, sin gyldighed. Er den nye trækenheds COP-værdi større end den, der er angivet i formularen, forsynes et nyt kort med yderligere økopoint, som annulleres ved afrejsen fra landet.

4. Den formular, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, i nærværende arrangement, erstatter på ture, hvor der skal afleveres økopoint, alle østrigske formularer, der hidtil er blevet anvendt til færdselsstatistik.

5. Medlemsstaternes myndigheder underretter jævnligt Kommissionen om det brugte antal økopoint. Formularerne med de annullerede økopoint stilles om nødvendigt til rådighed for de enkelte landes myndigheder eller Kommissionen i original eller kopi.

Artikel 3

1. Den østrigske kvittering for aflevering af økopoint, der er beregnet for henholdsvis Italien og Tyskland, anerkendes som erstatning for de tilladelser, der tidligere gjaldt på Østrigs og Tysklands og Italiens område indtil den 31. december 1996. I Italien erstatter en sådan kvittering de halve kort, der er omhandlet i den bilaterale aftale, til en enkelt tur, og i Tyskland erstatter kvitteringen en bilateral tilladelse til en ud- og hjemkørsel.

For de i Østrig registrerede lastvogne gælder ved udførsel af Italien den i artikel 1, stk. 1, omhandlede formular, behørigt udfyldt og forsynet med det nødvendige antal for Italien beregnede økopoint, som erstatning for den hidtidige tilladelse.

2. Uafbrudte transporter, der en enkelt gang passerer Østrigs grænse med jernbane, uanset om det sker som traditionel jernbanetransport eller som kombineret transport, og passerer grænsen ad landevejen, før eller efter den passerer med jernbane, betragtes ikke som vejgods-transport i transit gennem Østrig i den i protokol nr. 9, artikel 1, litra e), anvendte betydning, men som bilateral kørsel i overensstemmelse med dens artikel 1, litra g).

3. Betragtes uafbrudt transport gennem Østrig via følgende jernbaneterminaler som bilateral kørsel:

Fürnitz/Villach Süd, Sillian, Innsbruck/Hall, Brennersee, Graz.

Artikel 4

Økopointene skal være påtrykt deres gyldighedsår. De kan benyttes mellem den 1. januar i gyldighedsåret og den 31. januar det følgende år.

Artikel 5

1. Lastvognsførere eller virksomheder, som overtræder protokol nr. 9 eller den forordning, retsforfølges efter gældende national lov. I gentagne tilfælde anvendes Rådets forordning (EØF) nr. 881/92⁽¹⁾, artikel 8, stk. 3.

2. Inden for deres respektive beføjelser hjælper Kommissionen og medlemsstaternes kompetente myndigheder hinanden med at efterforske og retsforfølge overtrædelser af protokol nr. 9 eller denne forordning og sikrer især, at de i artikel 1 nævnte dokumenter benyttes og behandles korrekt.

3. Hvis de i artikel 1 nævnte økokort ikke forevises for kontrolmyndighederne i overensstemmelse med denne forordning, hvis formularen er ufuldstændig eller direkte ukorrekt, eller hvis økopointene ikke er anbragt korrekt, kan kontrolmyndighederne, hvis de overholder proportionalitetsprincippet, nægte transporten tilladelse til at fortsætte.

II. Uddeling af økopoint

Artikel 6

1. Et antal økopoint, som svarer til 96,66 % af den samlede mængde, fordeles blandt medlemsstaterne efter fordelingsnøglen i bilag D.

2. Disse økopoint stilles hvert år til medlemsstaternes rådighed i to dele, første del udleveres inden 1. oktober året før, anden del inden 1. marts i selve gyldighedsåret.

Under de omstændigheder, der omtales i protokol nr. 9, artikel 11, stk. 2, litra c), reduceres den anden del med et antal økopoint, som beregnes efter metoden i protokolens bilag 5, punkt 3.

Artikel 7

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder fordeler de disponible økopoint blandt interesserede virksomheder med hjemsted på deres territorium.

⁽¹⁾ EFT nr. L 95 af 9. 4. 1992, s. 1.

2. Senest den 15. oktober hvert år sender medlemsstaternes kompetente myndigheder de økopoint, der på grundlag af tal og trafikberegninger for årets sidste måneder ikke menes at ville blive brugt inden årets udgang, tilbage til Kommissionen.

Artikel 8

1. Økopoint, der ikke fordeles blandt medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 6, og økopoint, der tilbageendes til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 7, udgør en fællesskabsreserve.

2. Senest en måned før årets slutning fordeler Kommissionen fællesskabsreservens økopoint blandt medlemsstaterne efter proceduren i protokol nr. 9, artikel 16, idet den tager hensyn til, hvorledes de enkelte medlemsstater har administreret deres økopoint og til de enkelte medlemsstats speditørers objektive behov på grundlag af følgende kriterier:

- Grækenlands og Italiens særlige stilling, jævnfør bilag E
- en ugunstig udgangsposition
- problemer med teknisk forbedring af vognparken i forbindelse med NO_x-emissioner
- geografiske forhold
- uforudsete hændelser.

III. Tilpasning af økopointtallene

Artikel 9

Bilag 4 i protokol nr. 9 til akten vedrørende Norges, Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse ændre således:

År	Økopoint, procentsats	Økopoint til EU 15
1991 Basis	100 %	23 556 220
1995	71,7 %	16 889 810
1996	65,0 %	15 311 543
1997	59,1 %	13 921 726
1998	54,8 %	12 908 809
1999	51,9 %	12 225 678
2000	49,8 %	11 730 998
2001	48,5 %	11 424 767
2002	44,8 %	10 533 187
2003	40,0 %	9 422 488

IV. Tekniske spørgsmål i forbindelse med økopointsystemet

Artikel 10

Hvis køretøjet er indregistreret før den 1. oktober 1990, men siden har fået udskiftet motoren, gælder den nye motors COP-værdi, uanset protokol nr. 9, bilag 5, punkt 1, artikel 11, stk. 2, litra b). I så fald skal den attest, der udstedes af myndighederne, omtale motorudskiftningen og indeholde oplysninger om den nye COP-værdi for NO_x-emissioner.

Artikel 11

Udskiftes en trækendehed, som er indregistreret i en anden medlemsstat end Østrig, under transitkørsel gennem Østrig til Italien med en trækendehed, der er indregistreret i Østrig, kræves der indtil den 31. december 1996 en tilladelse til bilateral kørsel mellem Østrig og Italien foruden kvitteringen for den første trækendeheds kørsel.

Artikel 12

En transittransport kan fritages for at betale økopoint, hvis følgende tre betingelser opfyldes:

- i) det eneste formål er at transportere et helt nyt køretøj eller vogntog fra producenten til et bestemmelsessted i en anden stat
- ii) der transporteres ikke gods på turen
- iii) vognen eller vogntoget er i besiddelse af de nødvendige internationale registreringspapirer og eksportplader.

Artikel 13

En transittransport fritages for at betale økopoint, hvis den er den ulastede del af en tur, som ifølge listen i bilag C er fritaget for økopoint, og køretøjet er i besiddelse af passende dokumentation som bevis derpå. En sådan passende dokumentation bør enten være:

- en regning på læs, eller
- et udfyldt økokort, som der ikke har påhæftet økopoints, eller
- et udfyldt økokort med økopoints, som senere er blevet påført.

Artikel 14

1. Denne artikel gælder for transittrafik med lastvogne med en maksimumsvægtgrænse på over 3,5 tons, og som er indregistreret i Østrig, gennem tysk territorium enten via Bad Reichenhall (•Kleines Deutsches Eck•) eller via Inntal-motorvej A 8/A 93 mellem krydsene Bad Reichenhall/motorvej og Kiefersfelden (•Großes Deutsches Eck•).

2. I »Kleines Deutsches Eck« kan Tyskland begrænse antallet af enkeltture for østrigske lastvogne til 4 700 om ugen indtil den 30. juni 1995 og til 2 350 enkeltture om ugen indtil den 31. december 1996.

3. I »Großes Deutsches Eck« kan Tyskland indtil den 31. december 1996 begrænse antallet af enkeltture for østrigske lastvogne i transit til 2 350 om ugen, med undtagelse af ture, der er omfattet af tosidede trafiktilladelser eller af ture for egen regning. Fra 1. januar 1997 vil østrigske transportører være sikret ikke-diskriminerende behandling.

4. Vedrørende »Kleines Deutsches Eck« skal Kommissionen efter samråd, navnlig med Østrig og Tyskland inden 1. oktober 1996 gennemgå nødvendigheden og

effektiviteten af denne bestemmelse med henblik at indføre en ikke-diskriminerende ordning baseret på miljøkriterier og elektroniske kontrolforanstaltninger, der skal indføres fra 1. januar 1997 for lastvogne som omtalt i artikel 1, litra d) i protokol nr. 9 til akten vedrørende Østrigs tiltrædelse og hvilket ikke må overstige de tidsbegrænsninger, der gælder for transittrafik med lastvogne gennem østrigs territorium.

V. Afsluttende bestemmelser

Artikel 15

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1995, forudsat traktaten vedrørende Norges, Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse træder i kraft.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1994.

På Kommissionens vegne

Marcelino OREJA

Medlem af Kommissionen

BM für öffentl. Wirtschaft und Verkehr
 Straßengüterverkehr

Ökokarte
 1031 Wien, Radetzkystraße 2

00019789	Raum zum Aufkleben der Ökopunkte-Marken	Space for affixing Ecopoint stamps		0 1 2 3 4 5 6 7 8 9	A B C D E F G H I J K L M	N Ø P Q R S T U V W X Y Z	

00019789

Erläuterungen siehe Rückseite der Bestätigung

Spiegazioni sul verso della conferma (Bestätigung)

For explanation see back of confirmation (Bestätigung)

<p>3 Datum der Einreise (Tag, Monat, Jahr)</p> <p>□□ □□ □□</p>	<p>27 Name und Firma sowie vollständige Anschrift des Verkehrsunternehmers</p> <div style="text-align: center; font-size: 2em; border: 1px solid black; border-radius: 50%; width: 100px; height: 100px; margin: 0 auto; display: flex; align-items: center; justify-content: center;"> A </div>
--	--

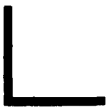
<p>4 Angaben zum LKW/Zugfahrzeug</p> <p>5 Nationalität 6 Amtliches Kennzeichen</p> <p>□□□ _____</p>	<p>7 Monat und Jahr der 1. Zulassung</p> <p>□□ □□</p>	<p>8 COP-Wert (mit 1 Dezimale)</p> <p>□□□</p>	<p>9 Anzahl der Ökopunkte</p> <p>□□</p>
---	---	---	---

<p>10 Angaben zum Anhänger/Sattelaufieger</p> <p>5 Nationalität 6 Amtliches Kennzeichen</p> <p>□□□ _____</p>	<p>11 Fuhr-gewerbe</p> <p style="text-align: center;">☒</p>	<p>12 Werk-verkehr</p> <p style="text-align: center;">☒</p>	<p>28 Ökopunkte ohne besonderen Aufdruck: ☒</p> <p>Besonders gekennzeichnete österreichische Ökopunkte:</p> <p>29 mit Aufdruck ☒ ☐ D ☒</p> <p>29 mit Aufdruck ☐ I ☒</p>
--	---	---	---

<p>17 (Abgangs-) Ladeland</p> <p>□□□</p>	<p>18 (Abgangs-) Ladeort (Postleitzahl)</p> <p>□□□□□□□□</p>	<p>19 (Ziel-) Entladeland</p> <p>□□□</p>	<p>20 (Ziel-) Entladeort (Postleitzahl)</p> <p>□□□□□□□□</p>	<p>21 Grenzübergangsstellen</p> <p>22 beim Eintritt □□□</p> <p>22 beim Austritt □□□</p>
--	---	--	---	---

Beleg wird maschinell eingelesen Machine-read information Ricevato alla lettura tramite computer

[00000000

[00019789

26 Unterschrift und Name des Ausstellers

Straßengüterverkehr

Ökokarte

Bestätigung

Für nationale Kennzeichnung/National identification mark/
Segno di riconoscenza nazionale

Diese Bestätigung gilt für österreichische Transportunternehmen als Genehmigung für den internationalen Straßengüterverkehr mit der Bundesrepublik Deutschland einschließlich Transitverkehr, wenn das Feld Nr. 24 einen Kontrollvermerk der zuständigen österreichischen Organe enthält. Bei Verwendung als Genehmigung ist folgendes zu beachten:

1. Gültig zwei Monate ab Datum der Einreise.
2. Diese Genehmigung ist im Fahrzeug mitzuführen und den zuständigen Kontrollbeamten auf Verlangen vorzuzeigen.
3. Sie gilt nicht für den Binnenverkehr.
4. Diese Genehmigung ist nicht übertragbar.

Zollstempel

00019789	Hinfahrt	Rückfahrt

Erläuterungen siehe Rückseite

For explanation see over

Spiegazioni sul verso

3 Datum der Einreise (Tag, Monat, Jahr) <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>	27 Name und Firma sowie vollständige Anschrift des Verkehrsunternehmers
--	---

4 Angaben zum LKW/Zugfahrzeug 5 Nationalität 6 Amtliches Kennzeichen <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> _____	7 Monat und Jahr der 1. Zulassung <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>	8 COP-Wert (mit 1 Dezimale) <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>	9 Anzahl der Ökopunkte <input type="text"/> <input type="text"/>
--	--	---	---

10 Angaben zum Anhänger/Sattelaufleger 5 Nationalität 6 Amtliches Kennzeichen <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> _____	11 Fuhr-gewerbe ☒	12 Werk-verkehr ☒	28 Ökopunkte ohne besonderen Ausdruck: ☒
13 Angaben zum Transport (nur bei beladenem Fahrzeug) 14 Gewicht der Ladung in Tonnen (mit 1 Dezimale) <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>	15 beladen ☒	16 leer ☒	Besonders gekennzeichnete österreichische Ökopunkte: 29 mit Aufdruck (D) ☒ 20 mit Aufdruck (I) ☒

17 (Abgangs-) Ladeland <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>	18 (Abgangs-) Ladeort (Postleitzahl) <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>	19 (Ziel-) Entladeland <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>	20 (Ziel-) Entladeort (Postleitzahl) <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>	21 Grenzübergangsstellen 22 beim Eintritt <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> 23 beim Austritt <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>
--	--	--	---	--

00000000 Österreichische Ökopunkte mit Aufdruck (D) abgegeben (24a)	00019789 Österreichische Ökopunkte mit Aufdruck (I) abgegeben (24b)	Ökopunkte ohne besonderen Aufdruck abgegeben (24c)
25 Datum/Stempel/Unterschrift		

840 Achenkirch	547 Felsenhütt	837 Leutasch	660 Saalbrücke
545 Achleiten	947 Gaißau	445 Loibltunnel	346 Schachendorf
552 Angerhäuser	230 Gmünd	942 Lustenau	538 Schärding
455 Arnoldstein	233 Gmünd-Neunagelberg	940 Lustenau-Schmitterbrücke	838 Scharnitz
735 Bad Radkersburg	235 Grametten	941 Lustenau-Wiesenrain	830 Schattwald
965 Balderschwang	700 Graz-Hauptbahnhof	938 Mäder	848 Schleching
841 Bayrischzell	777 Graz-Ostbahnhof	460 Naßfeld	655 Schwarzbach
270 Berg	645 Großmain	862 Nauders	554 Schwarzenberg
435 Bleiburg-Grablach	946 Höchst	870 Nauders-Martinsbruck	440 Seebergsattel
355 Bonisdorf	956 Hörbranz	539 Neuhaus	734 Sieldorf
533 Braunau	958 Hörbranz-Oberhochsteg	548 Neustift	856 Sillian
860 Brenner-Straße	955 Hörbranz-Unterrhochsteg	333 Nickelsdorf	534 Simbach
859 Brennerpaß	544 Haibach	844 Niederndorf	745 Spielfeld
531 Burghausen	640 Hangendenstein	549 Oberkappel	872 Spiß
532 Burghausen-Alte Brücke	350 Heiligenkreuz	536 Obernberg	964 Springen
341 Deutschkreutz	939 Hohenems	665 Oberndorf	630 Steinpaß
260 Drasenhofen	960 Hohenweiler	963 Oberreute	537 Suben
635 Dürrnberg	962 Hub	542 Passau-Mariahilf	832 Vils
835 Ehrwald	470 Karawankentunnel/Einfuhr	543 Passau-Saming	839 Vorderriß
845 Erl	471 Karawankentunnel/Ausfuhr	540 Passau-Voglau	650 Walserberg-Autobahn
530 Ettenau	843 Kiefersfelden	871 Pfunds	550 Wegscheid
831 Fallmühle	250 Kleinhaugsdorf	833 Pinswang	961 Weienried
935 Feldkirch-Bangs	340 Klingenbach	465 Plöckenpaß	558 Weigetschlag
936 Feldkirch-Meiningen	937 Koblach	770 Radlpaß	847 Wildbichl
934 Feldkirch-Nofels	255 Laa an der Thaya	345 Rattersdorf-Liebing	560 Wullowitz
932 Feldkirch-Tisis	760 Langegg	849 Reit im Winkl	450 Wurzenpaß
933 Feldkirch-Tosters	431 Lavamünd	834 Reutte/Plansee	

Internationale (Europäische) Kennzeichen / International (European) distinguishing signs / Targa internazionale (Europeo)

AL Albanien	F Frankreich	LV Lettland	PL Polen	YU Serbien
B Belgien	GBZ Gibraltar	FL Liechtenstein	P Portugal	SLØ Slowenien
BIH Bosnien-Herzegowina	GR Griechenland	LT Litauen	RØ Rumänien	E Spanien
BG Bulgarien	GB Großbritannien	LU Luxemburg	SU Rußland	CS Tschechei
D Deutschland	IRL Irland	M Malta	A Österreich	TR Türkei
DK Dänemark	IS Island	NL Niederlande	S Schweden	H Ungarn
EW Estland	I Italien	N Norwegen	CH Schweiz	CY Zypern
SF Finnland	CRØ Kroatien			

① Ecocard	① Ecocarta
② Federal Ministry for public economy and transport	② Ministero federale dell'economia pubblica e del traffico
③ Date of entry (Day, Month, Year)	③ Data d'ingresso (Giorno, Mese, Anno)
④ Details of HGV/articulated vehicle tractor unit	④ Dati sull'autocarro o sulla motrice di autoarticolato
⑤ Nationality	⑤ Nazionalità
⑥ Vehicle registration number	⑥ Targa del veicolo
⑦ Month and year of first registration	⑦ Mese e anno di prima immatricolazione
⑧ COP value (to one decimal place)	⑧ Valore COP (con una cifra decimale)
⑨ Number of Ecopoints	⑨ Numero de Ecopunti
⑩ Details about trailer/semi-trailer	⑩ Dettagli di rimorchio/rimorchio di trattore
⑪ Transport for hire or reward	⑪ Trasporto merci in conto terzi
⑫ Transport on own account	⑫ Trasporto in conto proprio
⑬ Details of transport (for laden vehicles only)	⑬ Dati relativi al trasporto (solo per veicoli carichi)
⑭ Weight of load in tonnes (to one decimal place)	⑭ Peso lordo in tonnellate (con una cifra decimale)
⑮ laden	⑮ carico
⑯ unladen	⑯ vuoto
⑰ Country of loading	⑰ Paese di carico
⑱ Place of loading (post code)	⑱ Località di carico (codice postale)
⑲ Country of unloading	⑲ Paese di scarico
⑳ Place of unloading (post code)	⑳ Località di scarico (codice postale)
㉑ Border Customs Office	㉑ Ufficio doganale in frontiera
㉒ of entry	㉒ d'ingresso
㉓ of exit	㉓ d'uscita
㉔ Mark indicating that check has been carried out by the appropriate authority	㉔ Segno indicante che il controllo è stato fatto dalle autorità competenti
㉕ Date/Stamp/Signature	㉕ Data/Timbro/Firma
㉖ Signature and name of person filling in this form	㉖ Firma e nome del compilatore
㉗ Name, firm and complete address of the haulier	㉗ Cognome, nome della ditta e indirizzo completo del imprenditore di trasporti
㉘ Ecopoints without special imprint	㉘ Ecopunti senza testo a stampa speciale
㉙ with imprint	㉙ con testo a stampa

Die Ökokarte ist ausschließlich unter folgender Adresse zu beziehen:

The Ecocard is available only at the following address:

L'Ecocarta è da ricevere solamente dal seguente indirizzo:

Österreichische Staatsdruckerei
Rennweg 12 a Telefon (0222) 797 89 226
Postfach 129 Telefax (0222) 797 89 419
A-1037 Wien

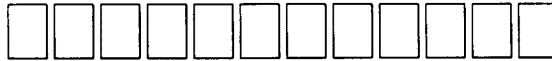

Straßengüterverkehr

Ökokarte

Kontrollbeleg

Für nationale Kennzeichnung/National identification mark/
Segno di riconoscenza nazionale

00019789

Erläuterungen siehe Rückseite

For explanation see over

Spiegazioni sul verso

3. Datum der Einreise (Tag, Monat, Jahr) <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>		27. Name und Firma sowie vollständige Anschrift des Verkehrsunternehmers	
4. Angaben zum LKW/Zugfahrzeug 5. Nationalität 6. Amtliches Kennzeichen <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> _____		7. Monat und Jahr der 1. Zulassung <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>	
10. Angaben zum Anhänger/Sattelaufleger 5. Nationalität 6. Amtliches Kennzeichen <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> _____		11. Fuhr-gewerbe 12. Werk-verkehr ☒ ☒	
13. Angaben zum Transport (nur bei beladenem Fahrzeug) 14. Gewicht der Ladung in Tonnen (mit 1 Dezimale) <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>		8. COP-Wert (mit 1 Dezimale) 9. Anzahl der Ökopunkte <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>	
17. (Abgangs-) Ladeland <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>		15. beladen 16. leer ☒ ☒	
18. (Abgangs-) Ladeort (Postleitzahl) <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>		19. (Ziel-) Entladeland 20. (Ziel-) Entladeort (Postleitzahl) <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>	
		21. Grenzübergangsstellen <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>	
		22. beim Eintritt <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>	
		23. beim Austritt <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>	

00000000

00019789

840 Achenkirch	547 Felsenhütt	837 Leutasch	660 Saalbrücke
545 Achleiten	947 Gaißau	445 Loibltunnel	346 Schachendorf
552 Angerhäuser	230 Gmünd	942 Lustenau	538 Schärding
455 Arnoldstein	233 Gmünd-Neunagelberg	940 Lustenau-Schmitterbrücke	838 Scharnitz
735 Bad Radkersburg	235 Grametten	941 Lustenau-Wiesenrain	830 Schattwald
965 Balderschwang	700 Graz-Hauptbahnhof	938 Mäder	848 Schleching
841 Bayrischzell	777 Graz-Ostbahnhof	460 Naßfeld	655 Schwarzbach
270 Berg	645 Großmain	862 Nauders	554 Schwarzenberg
435 Bleiburg-Grablach	946 Höchst	870 Nauders-Martinsbruck	440 Seebergsattel
355 Bonisdorf	956 Hörbranz	539 Neuhaus	734 Sieldorf
533 Braunau	958 Hörbranz-Oberhochsteg	548 Neustift	856 Sillian
860 Brenner-Straße	955 Hörbranz-Unterhochsteg	333 Nickelsdorf	534 Simbach
859 Brennerpaß	544 Haibach	844 Niederndorf	745 Spielfeld
531 Burghausen	640 Hangendenstein	549 Oberkappel	872 Spiß
532 Burghausen-Alte Brücke	350 Heiligenkreuz	536 Obernberg	964 Springen
341 Deutschkreutz	939 Hohenems	665 Oberndorf	630 Steinpaß
260 Drasenhofen	960 Hohenweiler	963 Oberreute	537 Suben
635 Dürrnberg	962 Hub	542 Passau-Mariahilf	832 Vils
835 Ehrwald	470 Karawankentunnel/Einfuhr	543 Passau-Saming	839 Vorderriß
845 Erl	471 Karawankentunnel/Ausfuhr	540 Passau-Voglau	650 Walsberg-Autobahn
530 Ettenau	843 Kiefernfelden	871 Pfunds	550 Wegscheid
831 Fallmühle	250 Kleinhaugsdorf	833 Pinswang	961 Weienried
935 Feldkirch-Bangs	340 Klingenbach	465 Plöckenpaß	558 Weigetschlag
936 Feldkirch-Meiningen	937 Koblach	770 Radlpaß	847 Wildbichl
934 Feldkirch-Nofels	255 Laa an der Thaya	345 Rattersdorf-Liebing	560 Wullowitz
932 Feldkirch-Tisis	760 Langeegg	849 Reit im Winkl	450 Wurzenpaß
933 Feldkirch-Tosters	431 Lavamünd	834 Reutte/Plansee	

Internationale (Europäische) Kennzeichen / International (European) distinguishing signs / Targa internazionale (Europeo)

AL Albanien	F Frankreich	LV Lettland	PL Polen	YU Serbien
B Belgien	GBZ Gibraltar	FL Liechtenstein	P Portugal	SLØ Slowenien
BIH Bosnien-Herzegowina	GR Griechenland	LT Litauen	RØ Rumänien	E Spanien
BG Bulgarien	GB Großbritannien	LU Luxemburg	SU Rußland	CS Tschechei
D Deutschland	IRL Irland	M Malta	A Österreich	TR Türkei
DK Dänemark	IS Island	NL Niederlande	S Schweden	H Ungarn
EW Estland	I Italien	N Norwegen	CH Schweiz	CY Zypern
SF Finnland	CRØ Kroatien			

① Ecocard	① Ecocarta
② Federal Ministry for public economy and transport	② Ministero federale dell'economia pubblica e del traffico
③ Date of entry (Day, Month, Year)	③ Data d'ingresso (Giorno, Mese, Anno)
④ Details of HGV/articulated vehicle tractor unit	④ Dati sull'autocarro o sulla motrice di autoarticolato
⑤ Nationality	⑤ Nazionalità
⑥ Vehicle registration number	⑥ Targa del veicolo
⑦ Month and year of first registration	⑦ Mese e anno di prima immatricolazione
⑧ COP value (to one decimal place)	⑧ Valore COP (con una cifra decimale)
⑨ Number of Ecopoints	⑨ Numero de Ecopunti
⑩ Details about trailer/semi-trailer	⑩ Dettagli di rimorchio/rimorchio di trattore
⑪ Transport for hire or reward	⑪ Trasporto merci in conto terzi
⑫ Transport on own account	⑫ Trasporto in conto proprio
⑬ Details of transport (for laden vehicles only)	⑬ Dati relativi al trasporto (solo per veicoli carichi)
⑭ Weight of load in tonnes (to one decimal place)	⑭ Peso lordo in tonnellate (con una cifra decimale)
⑮ laden	⑮ carico
⑯ unladen	⑯ vuoto
⑰ Country of loading	⑰ Paese di carico
⑱ Place of loading (post code)	⑱ Località di carico (codice postale)
⑲ Country of unloading	⑲ Paese di scarico
⑳ Place of unloading (post code)	⑳ Località di scarico (codice postale)
㉑ Border Customs Office	㉑ Ufficio doganale in frontiera
㉒ of entry	㉒ d'ingresso
㉓ of exit	㉓ d'uscita
㉔ Mark indicating that check has been carried out by the appropriate authority	㉔ Segno indicante che il controllo è stato fatto dalle autorità competenti
㉕ Date/Stamp/Signature	㉕ Data/Timbro/Firma
㉖ Signature and name of person filling in this form	㉖ Firma e nome del compilatore
㉗ Name, firm and complete address of the haulier	㉗ Cognome, nome della ditta e indirizzo completo del imprenditore di trasporti
㉘ Ecopoints without special imprint	㉘ Ecopunti senza testo a stampa speciale
㉙ with imprint	㉙ con testo a stampa

Die Ökokarte ist ausschließlich unter folgender Adresse zu beziehen:

The Ecocard is available only at the following address:

L'Ecocarta è daricevere solamente bal seguente indirizzo:

Österreichische Staatsdruckerei
Rennweg 12 a Telefon (0222) 797 89 226
Postfach 129 Telefax (0222) 797 89 419
A-1037 Wien

COP DOCUMENT		Fortlaufende Dokumentnummer: 1) Document serial number: Numero di serie del documento:	
2) Nationalität: Nationality: Nazionalità:		3) Amtliches Kennzeichen: Vehicle registration number: Targa del veicolo:	
4) Datum der Erstzulassung: Date of first registration: Data della prima Immatricolazione:		4a) Motor wurde getauscht am: Motor was changed at: Motore cambiato il:	
5) EWG-Betriebserlaubnisnummer: Type approval number: CEE-numero della licenza per l'esercizio: oder/oi/o Motorcodierungsnummer: Engine serial number: Numero di serie del motore:	(nach 88/77/EWG 91/542/EWG oder/oi/o ECE R 49)		
6) Fahrzeugidentifizierungsnummer: Chassis number: Chassis numero:			
7) NOx Emission: NOx Emission: Emissione di NOx:		8) COP Wert (Typengenehmigung + 10%): COP Value (Type approval + 10%): Valore COP (Omologazione + 10 %):	
9) Anzahl Ökopunkte: Number of Ecopoints: Numero di Ecopunti:			
10) Behördenstempel: Official stamp: Timbro ufficiale:			

Herstellerbestätigung (nach Bedarf): 11) Manufacturer confirmation (if necessary): Attestazione del produttore (a seconda del fabbisogno):	
---	--

Der Lenker eines Lkw im Gütertransitverkehr durch Österreich hat dieses Dokument mitzuführen und den Kontrollorganen zur Kontrolle vorzuweisen. Wird das Dokument nicht vorgewiesen, sind für die Fahrt 16 Ökopunkte auf die Ökokarte aufzukleben und zu entwerfen.

The driver of a H.G.V. in transit through Austria must carry this document with him/her and present it to control authorities for inspection. If the document is not presented for inspection then 16 Ecopoints are to be affixed to the Ecocard and cancelled.

Il conducente di un camion in transito attraverso l'Austria deve avere con sè questo documento e deve presentarlo alle Autorità competenti per il controllo. In caso di mancata presentazione del documento, 16 Ecopunti verranno applicati sull'Ecocarta e annullati.

*BILAG C***TRANSPORTER, HVORTIL DER IKKE KRÆVES ØKOPOINT**

1. Lejlighedsvis transport af gods til og fra lufthavne med omdirigering af flytrafikken.
 2. Transport af bagage i påhængsvogne til motorkøretøjer, der er bestemt til at befordre passagerer, og transport af bagage med enhver form for køretøjer til og fra lufthavne.
 3. Transport af postforsendelser.
 4. Transport af køretøjer, der er beskadigede, eller som har behov for at blive repareret.
 5. Transport af affald og fækalier.
 6. Transport af dyrekroppe til destruktion.
 7. Transport af bier og fiskeyngel.
 8. Overførsel af lig.
 9. Transport af kunstgenstande og kunstværker til udstillinger eller erhvervsmæssigt formål.
 10. Lejlighedsvis transport af gods, der udelukkende tjener et reklamemæssigt eller oplysende formål.
 11. Transport af flyttegods, foretaget af virksomheder, der råder over fagfolk og flytteudstyr.
 12. Transport af redskaber, tilbehør og dyr til eller fra teater-, musik-, film-, sport- og cirkusforestillinger, udstillinger eller markeder, samt til eller fra radio-, film- eller fjernsynsoptagelser.
 13. Transport af reservedele til søgående skibe og til flyvemaskiner.
 14. Tomkørsel med et motorkøretøj, der anvendes til godstransport, og som skal erstatte et andet motorkøretøj, der er sat ud af drift under en transitkørsel, samt erstatningskøretøjets videre transport af varerne i kraft af den tilladelse, der oprindeligt blev udstedt til det skaderamte køretøj.
 15. Transport af medicinske forsyninger til hjælp i presserende nødstilfælde (især i forbindelse med naturkatastrofer).
 16. Transport af meget værdifulde varer (f.eks. ædelmetaller) i specialkøretøjer, der ledsages af politi eller andre sikkerhedsfolk.
-

*BILAG D***FORDELINGSNØGLE FOR ØKOPOINT**

Medlemsstat	Enheder
Østrig	214 800
Belgien	32 500
Danmark	40 500
Tyskland	482 500
Grækenland	60 500
Spanien	1 200
Finland	4 600
Frankrig	5 000
Irland	1 000
Italien	510 000
Luxembourg	5 000
Nederlandene	123 500
Portugal	400
Sverige	7 500
Det Forenede Kongerige	8 500
I alt	1 497 500

*BILAG E***DEN I ARTIKEL 8, STK. 2, OMTALTE SÆRLIGE STILLING**

Af den normale reserve på 3,34 % af det samlede antal økopoint fordeles et antal svarende til ca. 5 430 af enhederne i bilag D på forhånd efter fordelingsnøglen i bilag D til Grækenland og Italien. Desuden træffes alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at Grækenlands andel af økopointene tager tilstrækkeligt hensyn til Grækenlands behov.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 3299/94
af 21. december 1994
om overgangsforanstaltninger i vinsektoren i Østrig

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Norges, Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, særlig artikel 149, stk. 1 (¹), og

ud fra følgende betragtninger :

I henhold til artikel 2, stk. 3, i tiltrædelsestraktaten kan Unionens institutioner inden tiltrædelsen vedtage de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 149, idet disse foranstaltninger træder i kraft under forudsætning af, at den nævnte traktat træder i kraft, og på datoen for dennes ikrafttræden ;

Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 af 16. marts 1987 om den fælles markedsordning for vin (²), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1891/94 (³), indeholder de vigtigste bestemmelser om forvaltningen af markedet for denne sektor ; bl.a. er det fastsat i artikel 1, stk. 6, at produktionsåret begynder den 1. september og slutter den 31. august ;

i henhold til den nævnte tiltrædelsesakt finder den fælles markedsordning for vin anvendelse i Østrig allerede fra tiltrædelsens begyndelse ; men der er en række vigtige foranstaltninger til forvaltning af markedet, som ikke længere kan iværksættes på en hensigtsmæssig måde i indeværende produktionsår i denne medlemsstat ;

iværksættelsen af foranstaltningerne til forvaltning af markedet bør derfor udsættes til næste produktionsår ; for at åbne mulighed for en harmonisk overgang fra den tidligere nationale ordning til fællesskabsordningen og sikre ligevægten på det østrigske vinmarked vil det være hensigtsmæssigt at følge udviklingen på vinmarkedet i Østrig ;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Vin —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

Ved denne forordning fastsættes overgangsforanstaltningerne for vinsektoren i Østrig.

Artikel 2

Med forbehold af de særlige overgangsbestemmelser i tiltrædelsesakten kan de i artikel 1, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 822/87 nævnte produkter, som befinder sig på

Østrigs territorium, og som ikke opfylder kravene i afsnit II og i artikel 65 til 70 i samme forordning samt i forordning (EØF) nr. 4252/88 (⁴) og forordning (EØF) nr. 2332/92 (⁵), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1893/94 (⁶), afsættes, men udelukkende i Østrig, indtil lagrene er opbrugt, såfremt disse produkter :

- har oprindelse i Østrig og er blevet fremstillet senest den 31. august 1995 i overensstemmelse med den østrigske lovgivning, som var gældende før tiltrædelsen
- er blevet indført til Østrig før tiltrædelsen i overensstemmelse med den østrigske lovgivning.

Artikel 3

Den i artikel 7, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 822/87 nævnte ret til genbeplantning med vinstokke, som er erhvervet i Østrig i henhold til den nationale lovgivning, der var gældende før tiltrædelsen, kan på de i fællesskabslovgivningen fastsatte betingelser udøves :

- indtil udgangen af det fjortende produktionsår efter det produktionsår, inden for hvilket rydningen har fundet sted, såfremt rydningen har fundet sted før den 1. september 1988
- indtil den 31. august 2003, såfremt rydningen har fundet sted i perioden 1. september 1988 til 31. december 1994.

Artikel 4

Afsnit III i forordning (EØF) nr. 822/87 finder først anvendelse fra vinproduktionsåret 1995/96.

Artikel 5

Østrig giver senest den 28. februar 1995 Kommissionen meddelelse om :

- de mængder druemost/druesaft og vin, som er indsamlet i Østrig i produktionsåret 1994/95, fordelt efter kvalitetstype og produktets farve
- de mængder druemost og vin, som producenter og forhandlere, bortset fra detailhandlere, lå inde med pr. 31. august 1994.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, under forudsætning af, at traktaten om Norges, Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse træder i kraft.

Den anvendes fra den 1. januar 1995.

(¹) EFT nr. C 241 af 29. 8. 1994, s. 21.

(²) EFT nr. L 84 af 27. 3. 1987, s. 1.

(³) EFT nr. L 197 af 30. 7. 1994, s. 42.

(⁴) EFT nr. L 373 af 31. 12. 1988, s. 59.

(⁵) EFT nr. L 231 af 13. 8. 1992, s. 1.

(⁶) EFT nr. L 197 af 30. 7. 1994, s. 45.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1994.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 3300/94

af 21. december 1994

om overgangsforanstaltninger for sukker som følge af Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Norges, Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, i det følgende benævnt »akten«, særlig artikel 149, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Akten og dermed EF-reglerne for produktion af og handel med landbrugsprodukter gælder fra den 1. januar 1995; den produktionsordning, som omhandles i Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved akten⁽²⁾, gælder derfor først fra dette tidspunkt, dvs. midt i produktionsåret 1994/95; der bør fastsættes overgangsforanstaltninger efter aktens artikel 149, stk. 1, for fra den 1. januar 1995 at muliggøre overgangen fra den eksisterende produktionsordning i Østrig, Finland og Sverige til den ordning, der er fastsat ved forordning (EØF) nr. 1785/81;

for at sikre den bedst mulige anvendelse af de særlige produktions- og selvfinansieringsordninger for sukkersektoren bør der allerede fra de nye medlemmers tiltrædelse ske en fastsættelse af betingelserne for de mængder, der kan tilgå til de normale overførte lagre;

for produktionsåret 1994/95 er hele sukkerproduktionen i Østrig, Finland og Sverige foregået i henhold til de nationale ordninger, og en meget stor del af produktionen er allerede blevet afsat inden den 1. januar 1995; derfor bør der ikke interveneres med tilbagevirkende kraft i kontrakter om levering af sukkerroer og sukkerrør, som er indgået mellem landbrugsproducenter og sukkerfabrikanter for denne produktion; det er derfor rimeligt at fastsætte, at bestemmelserne om sektorens selvfinansiering i artikel 28 og 28a i forordning (EØF) nr. 1785/81 ikke skal gælde for de mængder sukker, der er produceret før den 1. juli 1995; for så vidt angår produktionen af isoglucose i Finland er de normalt overførte lagre pr. 1. januar 1995 ubetydelige, for denne produktion foregår som regel i takt med efterspørgslen; for at opnå samme behandling som for sukker bør det således fastsættes, at ovennævnte artikel 28 og 28a ikke skal gælde for isoglucose, der er

produceret før den 1. juli 1995, som er begyndelsesdatoen for det nye produktionsår 1995/96;

for perioden fra 1. januar til 30. juni 1995 har produktionen af det sukker, der er omfattet af kvoterne for Østrig, Finland og Sverige for produktionsåret 1994/95, allerede fundet sted, og forbruget i den nævnte periode skal dækkes af de normalt overførte lagre; med hensyn til produktionen af isoglucose bør det under hensyntagen til ovennævnte særlige forhold og for at undgå at lægge hindringer i vejen for et af kvotaordningens væsentlige mål, nemlig at skabe en vis ligevægt i EF mellem produktion og afsætning, fastsættes, at forbruget i Finland i perioden fra 1. januar til 30. juni 1995 skal dækkes af den produktion, der foregår i denne periode; A- og B-basismængderne for isoglucose, der gælder for Finland i perioden fra 1. januar til 30. juni 1995, bør således begrænses til et niveau, der svarer til den del af de for Finland fastsatte årlige basismængder, som produktionen i perioden fra januar til juni udgør af den gennemsnitlige produktion i EF inden tiltrædelsen;

da selvfinansieringsordningen i artikel 28 og 28a i forordning (EØF) nr. 1785/81 ikke gælder for sukker- og isoglucoseproduktionen i perioden fra 1. januar til 30. juni 1995 i Østrig, Finland og Sverige, bør eksportrestitutionsordningen, der omhandles i artikel 19 i forordning (EØF) nr. 1785/81, og produktionsrestitutionsordningen, der omhandles i samme forordnings artikel 9, stk. 3, heller ikke gælde for sukker og isoglucose i disse medlemsstater i denne periode;

i henhold til artikel 61a, stk. 2a, i forordning (EØF) nr. 1785/81 kan Finland importere en vis mængde råsukker til nedsat afgift; der bør fastsættes gennemførelsesbestemmelser, herunder bestemmelser om tilpasningsstøtte til raffineringsindustrien på linje med støtteordningen for Portugal;

i aktens artikel 145, stk. 2, defineres normalt overført lager for hvert produkt på grundlag af de kriterier og målsætninger, der gælder for hver fælles markedsordning; det bør derfor også fastsættes, hvor stort lageret af sukker og isoglucose i fri omsætning er i Østrig, Finland og Sverige den 1. januar 1995, og hvad der er det normalt overførte lager, og hvilke betingelser der skal gælde for medlemsstaternes afhændelse af de mængder, som overstiger det normalt overførte lager;

disse medlemsstater bør derfor forpligtes til at foretage en optælling af lagrene; til det formål bør de forskellige

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. C 241 af 29. 8. 1994, s. 21.

typer sukker omregnes til hvidt sukker efter bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 431/68 af 9. april 1968 om fastsættelse af standardkvaliteten for råssukker og af Fællesskabets grænseovergangssted for beregning af cif-priserne inden for sukkersektoren⁽¹⁾ og Kommissionens forordning (EØF) nr. 1443/82 af 8. juni 1982 om gennemførelsesbestemmelser for kvotaordningen for sukker⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 392/94⁽³⁾;

med henblik på at fastsætte, hvor stor en mængde sukker og isoglucose der skal fjernes fra markedet, bør det for hvert af disse produkter fastsættes, hvor stort et lager der må betragtes som værende et normalt overført lager under hensyn til forbruget, produktionen, den traditionelle eksport og raffinaderiernes driftslagre; lageromkostningerne for sukkermængder, der indgår i de normalt overførte lagre, bør refunderes, hvis lagerafgiften forfalder den 1. januar 1995 eller senere, jf. artikel 12 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1998/78 af 18. august 1978 om gennemførelsesbestemmelser til ordningen med udligning af lageromkostninger for sukker⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1758/93⁽⁵⁾;

afsætningen af de mængder, der overstiger de normalt overførte lagre, bør på grund af de generelle overskud på markedet for sukker og isoglucose i EF foregå på visse nærmere fastsatte betingelser ved eksport fra EF af produkter i uforandret stand eller forarbejdede produkter som omhandlet i Kommissionens forordning (EF) nr. 1222/94 af 30. maj 1994 om fastsættelse af fælles gennemførelsesregler for ordningen for ydelse af eksportrestitutioner og om fastlæggelse af kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, som ikke er opført i traktatens bilag II⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2296/94⁽⁷⁾; i den forbindelse bør der med hensyn til fremlæggelse af bevis for eksport henvises til visse bestemmelser i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3719/88 af 16. november 1988 om fælles gennemførelsesbestemmelser

for import- og eksportlicenser samt forudfastsættelsesattester for landbrugsprodukter⁽⁸⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2746/94⁽⁹⁾;

de mængder, der overstiger det pågældende normalt overførte lager, og som ikke er blevet eksporteret inden den fastsatte dato og dermed ikke fjernet fra markedet, bør betragtes som afsat på EF's indre marked og som importeret fra tredjelande; under disse omstændigheder bør det fastsættes, at der skal opkræves et beløb svarende til den importafgift, der gælder for det pågældende produkt på den dato, der er sidste frist for eksport; til omregning af beløbet til national valuta bør den landbrugsomregningskurs, der gælder samme dato, anvendes;

forpligtelsen til at afhænde de mængder, der overstiger det normalt overførte lager, påhviler efter aktens artikel 145, stk. 2, henholdsvis Østrig, Finland og Sverige; disse medlemsstater må sørge for, at de pågældende mængder eksporteres fra EF, og de må således træffe alle fornødne foranstaltninger med henblik herpå;

af hensyn til forvaltningen af markederne i denne sektor bør de nye medlemsstater meddele, hvor store deres lagre er, og hvor store mængder der betragtes som afsat på det indre marked;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Artikel 9, stk. 3, og artikel 19, 28. og 28a i forordning (EØF) nr. 1785/81 gælder ikke for de mængder:

- a) sukker, der produceres af sukkerroer og sukkerrør, som er høstet i Østrig, Finland og Sverige før den 1. juli 1995
- b) isoglucose, der produceres i Finland før den 1. juli 1995 inden for de kvoter, som er fastsat i artikel 2.

2. Artikel 9, stk. 3, og artikel 19 i forordning (EØF) nr. 1785/81 gælder ikke for de mængder sukker og isoglucose, som er nævnt i artikel 5, stk. 1.

⁽¹⁾ EFT nr. L 89 af 10. 4. 1968, s. 3.

⁽²⁾ EFT nr. L 158 af 9. 6. 1982, s. 17.

⁽³⁾ EFT nr. L 53 af 24. 2. 1994, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 231 af 23. 8. 1978, s. 5.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 161 af 2. 7. 1993, s. 58.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 136 af 31. 5. 1994, s. 5.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 249 af 24. 9. 1994, s. 9.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 331 af 2. 12. 1988, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 290 af 11. 11. 1994, s. 6.

3. For sukker og isoglucose, der inden den 1. oktober 1995 anvendes til fremstilling af kemiske produkter som nævnt i bilaget til Rådets forordning (EØF) nr. 1010/86⁽¹⁾ i Østrig, Finland og Sverige, og som inden denne dato afsættes i EF, kan de nye medlemsstater ved nationale foranstaltninger yde godtgørelse for den manglende udbetaling af produktionsrestitutioner inden for:

- a) den restitution, der gælder den dag, hvor sukkeret eller isoglucosen forarbejdes
- b) en mængde, udtrykt i hvidt sukker eller som tørstof, på
 - 7 500 tons sukker for Østrig
 - 2 100 tons sukker for Sverige
 - nul tons isoglucose for Finland
 - 4 500 tons sukker for Finland.

Disse mængder skal fratrækkes det normalt overførte lager, som er fastsat for disse medlemsstater i artikel 5, stk. 1.

Artikel 2

Finlands A-basismængder og B-basismængder for isoglucose fastsættes for perioden fra 1. januar til 30. juni 1995 udtrykt i tons tørstof til:

- A-basismængder: 5 711
- B-basismængder: 571.

Artikel 3

1. I perioden fra 1. januar til 30. juni 1995 er den nedsatte afgift, der er nævnt i artikel 16a, stk. 2a, i forordning (EØF) nr. 1785/81, lig med den afgift, som fastsættes i henhold til nævnte artikel 16a, stk. 3, 4 og 5.

2. Den licensansøgning, der er nævnt i artikel 16a, stk. 7 i forordning (EØF) nr. 1785/81, skal ledsages af en erklæring fra raffinaderiet, hvori dette forpligter sig til at raffinere den pågældende mængde råsukker i Finland før den 1. juli 1995.

3. I den periode, der er nævnt i stk. 1, gælder den tilpasningsstøtteordning, som omtales i artikel 9, stk. 4c, i forordning (EØF) nr. 1785/81, for raffineringsindustrien i Finland for de mængder råsukker, som importeres og raffineres inden for det loft, som er fastsat i den nævnte forordnings artikel 16a, stk. 2a.

Artikel 4

I denne forordnings artikel 4 til 8 forstås ved:

- a) »sukker«:
 - roe- og rørsukker i fast form henhørende under KN-kode 1701

— sirup henhørende under KN-kode 1702 60 90, KN-kode 1702 90 90 og KN-kode 2106 90 59

b) »isoglucose«: det produkt, der henhører under KN-kode 1702 30 10, KN-kode 1702 40 10, KN-kode 1702 60 10, KN-kode 1702 90 30 og KN-kode 2106 90 30

c) »nye medlemsstater«: Østrig, Finland og Sverige.

Artikel 5

1. Det normalt overførte lager pr. 1. januar 1995, kl. 0.00 fastsættes:

- a) for så vidt angår sukker udtrykt i hvidt sukker til:
 - 294 177 tons for Østrig
 - 145 250 tons for Finland
 - 304 792 tons for Sverige

b) for så vidt angår isoglucose udtrykt som tørstof til 1 491 tons for Finland.

2. De normalt overførte lagre, der er nævnt i stk. 1, litra a), indbefatter ikke de nye medlemsstaters eventuelle sikkerhedslagre. Sidstnævnte giver Kommissionen meddelelse om enhver ændring i disse lagre og betingelserne for disse ændringer, således at EF-forsyningsopgørelsen kan udarbejdes.

3. Den refusion af lageromkostninger, der er nævnt i artikel 8 i forordning (EØF) nr. 1785/81, gælder kun for de mængder sukker, som er fastsat i stk. 1, såfremt den i samme artikel nævnte lagerafgift forfalder den 1. januar 1995 eller senere, jf. artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1998/78.

Artikel 6

1. De nye medlemsstater gennemfører hver for sig en optælling af de lagre af sukker og isoglucose, der er i fri omsætning på deres respektive områder den 1. januar 1995, kl. 0.00.

2. Med henblik på anvendelsen af stk. 1 skal enhver indehaver af en mængde sukker eller isoglucose på mindst 3 000 kg udtrykt i hvidt sukker eller som tørstof, der er i fri omsætning den 1. januar 1995, kl. 0.00, anmelde denne mængde til myndighederne inden den 21. januar 1995.

3. Mængden af råsukker omregnes til hvidt sukker efter det udbytte, der er konstateret i henhold til artikel 1 i forordning (EØF) nr. 431/68.

⁽¹⁾ EFT nr. L 94 af 9. 4. 1986, s. 9.

Mængden af sirup omregnes til hvidt sukker efter :

- saccharoseindholdet i den pågældende sirup, såfremt den har en renhedsgrad på 98 % eller derover, eller
- den pågældende sirups indhold af sukker, der kan ekstraheres, konstateret i henhold til artikel 1, stk. 5, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 1443/82, såfremt siruppen har en renhedsgrad på under 98 %.

Artikel 7

1. Såfremt lageret af sukker og isoglucose, der konstateres ved den i artikel 6 nævnte optælling, for en ny medlemsstat overstiger den mængde, der er fastsat for den pågældende medlemsstat i artikel 5, stk. 1, skal medlemsstaten sørge for, at en mængde svarende til forskellen mellem den optalte mængde og den pågældende fastsatte mængde inden den 1. januar 1996 eksporteres fra EF enten i form af produkter som omhandlet i denne forordnings artikel eller i form af forarbejdede produkter som omhandlet i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1222/94. Ved fastsættelsen af, hvor stor en mængde der skal eksporteres, må mængden af sukker og mængden af isoglucose ikke behandles som en helhed, ligesom substitution mellem sukker og isoglucose heller ikke er tilladt.

2. Eksporten i henhold til stk. 1 skal gennemføres uden EF-intervention inden den 1. januar 1996, og produktet skal eksporteres fra den nye medlemsstat, hvor den i stk. 1 nævnte konstatering har fundet sted, og det skal have forladt EF's geografiske område inden den pågældende dato.

Artikel 8

1. Beviset for eksport, der er nævnt i artikel 7, stk. 1, føres, undtagen i tilfælde af force majeure, inden den 1. marts 1996 ved fremlæggelse af :

- a) eksportlicenser udstedt efter artikel 9 af det ansvarlige organ i den pågældende nye medlemsstat
- b) de dokumenter, der er nævnt i artikel 30 og 31 i forordning (EØF) nr. 3719/88, og som er nødvendige for frigivelse af sikkerhedsstillelsen.

2. Hvis det i stk. 1 nævnte bevis ikke er fremlagt inden den 1. marts 1996, betragtes den pågældende mængde som afsat på EF's indre marked.

3. I tilfælde af force majeure træffer det ansvarlige organ i den nye medlemsstat de foranstaltninger, det finder nødvendige ud fra de foreliggende omstændigheder.

Artikel 9

1. Ansøgningen om eksportlicens og selve eksportlicensen skal

a) i rubrik nr. 20 indeholde følgende angivelse :

»til eksport efter artikel 7 i forordning (EF) nr. 3300/94.«

b) såfremt det drejer sig om sukker eller isoglucose, der eksporteres i form af forarbejdede produkter :

— i rubrik nr. 15 indeholde en af følgende angivelser :
»sukker« eller »isoglucose«

— i rubrik nr. 17 og 18 indeholde oplysning om nettovægten, udtrykt i hvidt sukker eller isoglucose, af den mængde, der er medgået til fremstilling af det forarbejdede produkt; eksportøren angiver på eksporttidspunktet denne mængde og indgiver til støtte for sin erklæring alle fornødne dokumenter og oplysninger

— i rubrik nr. 20 indeholde en beskrivelse af det eller de produkter, der skal eksporteres, samt angivelse af den eller de positioner eller underpositioner, som det eller de henhører under.

2. Eksportlicensen skal i rubrik nr. 22 indeholde en af følgende angivelser :

»til eksport uden restitution og eksportafgift, ... kg (den mængde, for hvilken licensen er udstedt); licens gyldig udelukkende i ... (den nye medlemsstat, der har udstedt licensen).«

3. Licensen er gyldig fra udstedelsesdatoen indtil den 31. december 1995.

4. Sikkerhedsstillelsen i forbindelse med licenser for sukker og isoglucose fastsættes til 0,25 ECU pr. 100 kg sukker netto eller pr. 100 kg isoglucose udtrykt som tørstof netto.

Artikel 10

1. For de mængder, der efter artikel 8, stk. 2, betragtes som afsat på det indre marked, opkræves der et beløb,

a) der pr. 100 kg sukker er lig med importafgiften gældende den 31. december 1995 for hvidt sukker

b) der for så vidt angår isoglucose pr. 100 kg tørstof er lig med 100 gange basisbeløbet for den importafgift, der gælder den 31. december 1995 for saccharosesirup.

2. Ved omregningen til national valuta af de i stk. 1 nævnte beløb anvendes den omregningskurs, der er gældende den 31. december 1995 for sukker for den pågældende nye medlemsstat.

Artikel 11

1. De nye medlemsstater træffer alle fornødne foranstaltninger til at anvende denne forordning og fastsætter i særdeleshed alle kontrolprocedurer, der er nødvendige for at gennemføre den i artikel 6 nævnte optælling og for at opfylde den i artikel 7, stk. 1, nævnte eksportforpligtelse.

2. De nye medlemsstater giver særskilt for sukker og isoglucose Kommissionen meddelelse om følgende :

- a) inden den 11. februar 1995 størrelsen af deres lagre konstateret i henhold til artikel 6, stk. 1
- b) inden den 1. april 1996 de mængder, der efter artikel 8, stk. 2, betragtes som afsat på det indre marked, og de tilfælde, der har givet anledning til anvendelse af artikel 8, stk. 3.

Artikel 12

Denne forordning træder i kraft den dag, med forbehold af, at traktaten vedrørende Norges, Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse træder i kraft, og da på datoen herfor.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1994.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 3301/94

af 21. december 1994

om ændring af forordning (EF) nr. 918/94 om undtagelse fra forordning (EØF) nr. 778/83 om fastsættelse af kvalitetsnormer for tomater, for så vidt angår tomater på stængel (tomater i klase)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72 af 18. maj 1972 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2753/94⁽²⁾, særlig artikel 2, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 918/94⁽³⁾ er Kommissionens forordning (EØF) nr. 778/83⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1657/92⁽⁵⁾, blevet fraveget, idet der for en forsøgsperiode er blevet tilladt handel med tomater på stængel (tomater i klase); tilladelsen blev givet for produktionsåret 1994; produktionsåret for tomater løber fra den 1. januar til den 31. december; det er hensigtsmæssigt at forlænge forsøgsperioden med et yderligere produktionsår, for at resultaterne kan undersøges;

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1994.

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Frugt og Grøntsager —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 1 i forordning (EF) nr. 918/94 affattes som undtagelse første sætningsled således:

- »1. Indtil udgangen af produktionsåret 1995 ...«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 1995.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 292 af 12. 11. 1994, s. 3.

⁽³⁾ EFT nr. L 106 af 27. 4. 1994, s. 5.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 86 af 31. 3. 1983, s. 14.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 172 af 27. 6. 1992, s. 53.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 3302/94

af 21. december 1994

om ændring af forordning (EØF) nr. 19/82 og (EØF) nr. 20/82 med henblik på tilpasninger i fåre- og gedekødssektoren som følge af Norges, Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Norges, Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, særlig artikel 169, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

Som følge af Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse er det nødvendigt at ændre Kommissionens forordning (EØF) nr. 19/82 af 6. januar 1982 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2641/80 for så vidt angår indførsel af fåre- og gedekød med oprindelse i visse tredjelande⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 3581/93⁽²⁾, og Kommissionens forordning (EØF) nr. 20/82 af 6. januar 1982 om særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for fåre- og gedekød⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3890/92⁽⁴⁾ —

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1994.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 19/82 foretages følgende ændringer:

1. Følgende led indsættes i artikel 7, stk. 2:
 - Tuontimaksu rajoitettu 10 prosenttiin arvosta. (Asetuksen (ETY) N:o 19/82 sovellus)
 - Importavgiften begränsad till 10 % av värdet (tillämpning av förordning (EEG) nr. 19/82).
2. Bilag III, punkt III, udgår.

Artikel 2

I artikel 1, andet punktum, i forordning (EØF) nr. 20/82 udgår »Østrig«.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for og med forbehold af ikrafttrædelsen af traktaten vedrørende Norges, Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse.

⁽¹⁾ EFT nr. L 3 af 7. 1. 1982, s. 18.

⁽²⁾ EFT nr. L 326 af 28. 12. 1993, s. 21.

⁽³⁾ EFT nr. L 3 af 7. 1. 1982, s. 26.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 391 af 31. 12. 1992, s. 51.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 3303/94

af 21. december 1994

om overgangsforanstaltninger for import af bananer til Østrig, Finland og Sverige i første kvartal af 1995

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Norges, Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, særlig artikel 149, stk. 1⁽¹⁾,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 af 13. februar 1993 om den fælles markedsordning for bananer⁽²⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 3518/93⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1442/93 af 10. juni 1993 om gennemførelsesbestemmelser for EF's importordning for bananer⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2444/94⁽⁵⁾, er der fastsat nærmere bestemmelser for, hvorledes EF-markedet for bananer skal virke;

for at lette overgangen fra den nuværende ordning i de nye medlemsstater inden tiltrædelsen til den ordning, der følger af reglerne om den fælles markedsordning for bananer, bør det som overgangsforanstaltning tillades, at de erhvervsdrivende, der er bortsat i disse lande, i første kvartal af 1995 kan importere en vis mængde bananer med oprindelse i tredjelande; mængden bør bestemmes på grundlag af den gennemsnitlige mængde, som den pågældende erhvervsdrivende importerede til forsyning af nævnte markeder i den referenceperiode, der er anvendt til bestemmelse af de erhvervsdrivendes rettigheder inden for toldkontingentordningen; tildelingen på dog ikke foregribe den tildeling af referencemængde, der skal ske senere for 1995 i henhold til artikel 6 i forordning (EØF) nr. 1442/93;

bananer, som allerede var under transport til de nye medlemsstater inden den 20. december 1994, men som først er importeret til disse den 1. januar 1995 eller de følgende dage, bør fritages fra licensordningen; hvis en sådan licensordning ikke findes i begyndelsen af 1995, bør det endvidere tillades, at importforvaltningen og -tilsynet sker efter overgangsbestemmelser i første kvartal af 1995;

som overgangsforanstaltning og af hensyn til de tvingende forvaltnings- og kontrolkrav bør det fastsættes, at de bana-

ner, der importeres til Fællesskabet i medfør af denne forordning, overgår til fri omsætning i den nye medlemsstat, der har givet importtilladelsen; det bør ligeledes fastsættes, at der skal udveksles særlige meddelelser mellem de nye medlemsstater og Kommissionen;

i medfør af artikel 2, stk. 3, i tiltrædelsesakten kan Unionsinstitutioner inden tiltrædelsen vedtage de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 149, stk. 1, i akten; disse foranstaltninger træder i kraft med forbehold af traktatens ikrafttræden og da på datoen herfor;

Forvaltningskomitéen for Bananer har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Der kræves ikke importlicens for bananer, der blev afsendt fra producentlandet inden den 20. december 1994, og som først importeres til Østrig, Finland og Sverige mellem den 1. og 7. januar 1995.

De pågældende importører skal fremlægge bevis for, at bananforsendelsen opfylder kravene i stk. 1, idet følgende fremlægges;

- ved transport pr. skib, konnossementet, hvoraf det fremgår, at lastning fandt sted inden den 20. december 1994
- ved transport pr. jernbane, et fragtbrev accepteret af jernbanerne i afsendelseslandet inden den 20. december 1994
- ved transport pr. lastbil, et TIR-carnet fremlagt på det første toldsted inden den 20. december 1994
- ved transport pr. fly, luftfragtbrevet, hvoraf det fremgår, at luftfartselskabet modtog produkterne inden den 20. december 1994.

Artikel 2

Hvis de mængder bananer, der importeres til Østrig, Finland og Sverige i december 1994 og indtil den 7. januar 1995, med fradrag af de geneksporterede mængder, mærkbart overstiger de mængder, der blev importeret til

⁽¹⁾ EFT nr. C 241 af 29. 8. 1994, s. 21.

⁽²⁾ EFT nr. L 47 af 25. 2. 1993, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 320 af 22. 12. 1993, s. 15.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 142 af 12. 6. 1993, s. 6.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 261 af 11. 10. 1994, s. 3.

de samme medlemsstater i den tilsvarende periode i 1991, 1992 og 1993, kan det efter proceduren i artikel 27 i forordning (EØF) nr. 404/93 fastsættes, at overskridelsen medregnes i importen inden for toldkontingentet for 1995.

Artikel 3

De nye medlemsstaters myndigheder meddeler Kommissionen følgende:

- de mængder bananer, der var under transport, jf. artikel 1, senest den 7. februar 1995
- de mængder, der blev importeret til den pågældende medlemsstat i december 1994 og frem til den 7. januar 1995, senest den 7. februar 1995.

Af disse meddelelser skal fremgå, hvor de importerede produkter har oprindelse.

Artikel 4

1. For første kvartal af 1995 giver Østrigs, Finlands og Sveriges myndigheder de erhvervsdrivende, der er bosat på deres område, og som importerede bananer i et eller flere af årene 1991, 1992 og 1993, tilladelse til at importere bananer med oprindelse i tredjelande inden for en mængde på 35 785 tons i Østrig, 22 606 tons i Finland og 47 352 tons i Sverige.

Den i første afsnit nævnte tilladelse indrømmes efter ansøgning, der indgives af de erhvervsdrivende senest den 7. januar 1995. I ansøgningen skal være anført, hvor det produkt, der skal importeres, har oprindelse.

For den enkelte erhvervsdrivende kan tilladelsen ikke omfatte en mængde, der er over 30 % af gennemsnittet af

de årlige mængder, der blev importeret af vedkommende i 1991, 1992 og 1993.

Denne tilladelse foregriber ikke den referencemængde, der tildeles den erhvervsdrivende for 1995 i medfør af artikel 6 i forordning (EØF) nr. 1442/93.

2. De i stk. 1, nævnte bananer overgår til fri omsætning senest den 7. april 1995 i den medlemsstat, der har indrømmet tilladelsen.

3. Myndighederne i de nye medlemsstater meddeler Kommissionen følgende:

- senest den 17. januar 1995 de mængder bananer, for hvilke der er indrømmet tilladelse i medfør af stk. 1
- senest den 5. maj 1995 de mængder, der reelt er overgået til fri omsætning i medfør af den i stk. 1 nævnte tilladelse.

Af disse meddelelser skal fremgå, hvor de importerede produkter har oprindelse.

Artikel 5

Myndighederne i de nye medlemsstater fastsætter i fornødent omfang de yderligere foranstaltninger til at sikre kontrol og overvågning af den import af bananer, der sker på deres område i medfør af denne forordning.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft på datoen for og med forbehold af ikrafttrædelsen af traktaten vedrørende Norges, Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1994.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 3304/94

af 21. december 1994

om ændring af forordninger om korn og ris som følge af Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Norges, Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, særlig artikel 169, stk. 2⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

På grund af Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse er det nødvendigt at ophæve Kommissionens forordning (EØF) nr. 479/88 af 22. februar 1988 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende et årligt fællesskabstoldkontingent for 2 500 tons malt, ikke brandt, henhørende under KN-kode 1107 10 99, med oprindelse i og indført fra Finland⁽²⁾, og det er nødvendigt at ændre følgende forordninger:

— Kommissionens forordning (EØF) nr. 2145/92 af 29. juli 1992 om ny afgrænsning af destinationszonerne for eksportrestitutioner og -afgifter og for visse eksportlicenser i forbindelse med korn og ris⁽³⁾

— Kommissionens forordning (EØF) nr. 1533/93 af 22. juni 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt om de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 120/94⁽⁵⁾

— Kommissionens forordning (EØF) nr. 1621/93 af 25. juni 1993 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets

forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår fastsættelse af importafgifter for korn⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 795/94⁽⁷⁾

i medfør af artikel 2, stk. 3, i tiltrædelsestraktaten⁽⁸⁾ kan De Europæiske Fællesskabers institutioner inden tiltrædelsen vedtage de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 169 i tiltrædelsesakten; disse foranstaltninger træder i kraft med forbehold af traktatens ikrafttræden og da på datoen herfor —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Forordning (EØF) nr. 479/88 ophæves.
2. I bilaget til forordning (EØF) nr. 2145/92 udgår i afsnit »zone II«, litra c), »Sverige« og »Finland«.
3. I artikel 14 a i forordning (EØF) nr. 1533/93 udgår »Østrig«.
4. I bilag I til forordning (EØF) nr. 1621/93 udgår henvisningerne til Sverige og Finland.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på datoen for og med forbehold af ikrafttrædelsen af traktaten vedrørende Norges, Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1994.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. C 241 af 29. 8. 1994, s. 21.

⁽²⁾ EFT nr. L 49 af 23. 2. 1988, s. 8.

⁽³⁾ EFT nr. L 214 af 30. 7. 1992, s. 20.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 151 af 23. 6. 1993, s. 15.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 21 af 26. 1. 1994, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 155 af 26. 6. 1993, s. 36.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 92 af 9. 4. 1994, s. 17.

⁽⁸⁾ EFT nr. C 241 af 29. 8. 1994, s. 9.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 3305/94

af 23. december 1994

om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 3072/94 så vidt angår importordningen for frosset oksekød henhørende under KN-kode 0202 og for varer henhørende under KN-kode 0206 29 91

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/94 af 12. december 1994 om åbning og forvaltning af et fællesskabstoldkontingent for frosset kød af hornkvæg henhørende under KN-kode 0202 og for varer henhørende under KN-kode 0206 29 91 (første halvår 1995)⁽¹⁾, særlig artikel 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved forordning (EF) nr. 3072/94 fastsættes det, hvordan fællesskabstoldkontingentet for frosset oksekød henhørende under KN-kode 0202 og for varer henhørende under KN-kode 0206 29 91 skal forvaltes, og at toldkontingentet opdeles i to dele, hvoraf den ene, dvs. 21 200 tons fordeles mellem de traditionelle importører og den anden, dvs. 5 300 tons fordeles mellem erhvervsdrivende, som har deltaget i samhandelen med oksekød med tredjelande;

for at sikre en gnidningsløs overgang for den ordning, der bygger på national forvaltning, til den ordning, hvorefter Fællesskabet varetager forvaltning, samtidig med at der tages hensyn til de særlige elementer i samhandelen med de pågældende produkter, bør den første del tildeles dels de traditionelle importører i forhold til de mængder, der blev indført inden for samme kontingenttype i 1992, 1993 og 1994, dels til importørerne i de nye medlemsstater; for de indførsler, som sidstnævnte har foretaget, bør der med henblik på fastlæggelse af referencemængderne anvendes en koefficient, som på EF-plan svarer til de indførsler, der er foretaget af de såkaldte traditionelle GATT-importører, set i forhold til de samlede indførsler af frosset kød;

efter en procedure, der bygger på, at de interesserede erhvervsdrivende indgiver ansøgninger, og at Kommissionen godkender ansøgninger i et omfang, som den selv fastsætter, må der gives de erhvervsdrivende adgang til den anden del, når disse dokumenterer, at de driver egentlig erhvervsvirksomhed, og der er tale om mængder af en vis størrelse; kontrollen med disse kriterier kræver, at ansøgningen indgives i den medlemsstat, hvor importøren/den erhvervsdrivende er registreret;

for at undgå spekulation, bør erhvervsdrivende, der pr. 1. januar 1995 ikke længere udøver aktivitet i oksekødssektoren, ikke have adgang til toldkontingentet;

ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3719/88⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2746/94⁽³⁾, fastsættes der fælles gennemførelsesbestemmelser for import- og eksportlicenser samt forudfastsættelsesattester for landbrugsprodukter; ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2377/90⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1084/94⁽⁵⁾, fastsættes der særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for oksekød;

da ordningen er begrænset til første halvår, er der kun en reduceret frist til rådighed for indførslerne; derfor bør fristen som en overgangsforanstaltning forlænges med en måned;

en effektiv forvaltning af kontingentet, især bekæmpelsen af svig, kræver at licenserne efter brug leveres tilbage til myndighederne, for at disse kan undersøge om mængderne i licenserne er korrekte; i forbindelse hermed bør myndighederne have til pligt til at foretage kontrol og fastsætte det sikkerhedsbeløb, der skal stilles ved udstedelsen af licenserne, så at beløbet tilskynder til, at licenserne udnyttes og leveres tilbage til myndighederne;

det bør fastsættes, at medlemsstaterne skal fremsende oplysninger om den pågældende importordning;

Forvaltningskomitéen for Oksekød har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Med henblik på anvendelsen af artikel 2, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 3072/94 foretages der følgende fordeling af de 21 200 tons mellem de importører, der er nævnt i første led, og dem, der er nævnt i andet led:

— for de importører, der er nævnt i første led, i forhold til deres indførsler af relevante produktmængder inden for rammerne af Rådets forordning (EØF) nr. 3667/91⁽⁶⁾, (EØF) nr. 3392/92⁽⁷⁾ og (EF) nr. 130/94⁽⁸⁾

⁽²⁾ EFT nr. L 331 af 2. 12. 1988, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 290 af 11. 11. 1994, s. 6.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 241 af 13. 9. 1980, s. 5.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 120 af 11. 5. 1994, s. 30.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 349 af 18. 12. 1991, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 346 af 27. 11. 1992, s. 3.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 22 af 27. 1. 1994, s. 3.

⁽¹⁾ EFT nr. L 325 af 17. 12. 1994, s. 3.

— for de importører, der er nævnt i andet led, i forhold til deres indførsler af relevante produktmængder, multipliceret med koefficienten 0,54.

2. Med henblik på anvendelsen af artikel 2, litra b), i forordning (EF) nr. 3072/94 forbeholdes 5 300 tons

a) de erhvervsdrivende i De Tolv, der kan godtgøre:

— at de har indført mindst 160 tons oksekød i perioden fra den 1. januar 1993 til den 31. december 1994, som ikke er indgået i det kontingent, der omhandles i forordning (EØF) nr. 3392/92 og (EF) nr. 130/94, eller

— at de til tredjelande har udført mindst 300 tons oksekød i samme periode, og

b) erhvervsdrivende i de nye medlemsstater, der kan godtgøre:

— at de har indført mindst 160 tons oksekød i perioden fra den 1. juli 1992 til den 30. juni 1994, bortset fra de i stk. 1 nævnte mængder multipliceret med den nævnte koefficient, eller

— at de til tredjelande har udført mindst 300 tons oksekød i perioden fra den 1. juli 1992 til den 30. juni 1994.

Som oksekød betragtes produkter henhørende under KN-kode 0201 og 0202 samt 0206 29 91, og minimumsreferencemængderne udtrykkes i produktvægt.

3. Fordelingen af den i stk. 2 nævnte mængde på 5 300 tons sker forholdsmæssigt på grundlag af de mængder, som de erhvervsdrivende, der kan komme i betragtning, har ansøgt om.

4. Bevis for indførsel og udførsel kan udelukkende føres ved hjælp af tolldokumentet for overgang til fri omsætning eller udførselsangivelsen. Dog kan de nye medlemsstater efter godkendelse fra Kommissionen tillade alternative beviser.

Artikel 2

1. Erhvervsdrivende, som pr. 1. januar 1995 ikke længere udøvede aktivitet i oksekødssektoren, kan ikke omfattes af den ordning, der er fastsat ved denne forordning. Medlemsstaterne kontrollerer, at denne bestemmelse er overholdt, når der forelægges ansøgning om deltagelse.

2. Selskaber, der er dannet ved sammenlægning af virksomheder, som alle hver især havde visse rettigheder i henhold til artikel 1, stk. 1, har de samme rettigheder som de virksomheder, de er dannet af.

Artikel 3

1. Importansøgningen kan kun indgives i den medlemsstat, hvor ansøgeren er registreret.

2. Med henblik på anvendelsen af artikel 1, stk. 1, indgiver de erhvervsdrivende til myndighederne en ansøgning om deltagelse, ledsaget af det i artikel 1, stk. 4, omhandlede bevis, senest den 13. januar 1995. Indgiver en importør mere end en ansøgning, afvises alle ansøgningerne.

Efter gennemgang af de indgivne dokumenter meddeler medlemsstaterne senest den 3. februar 1995 Kommissionen en liste over de importører, der opfylder betingelserne for at komme i betragtning, med angivelse af importørernes navn og adresse samt oplysning om, hvor stor en mængde kød der skal tages i betragtning som indført i den relevante referenceperiode.

3. Med henblik på anvendelsen af artikel 1, stk. 2, kan de erhvervsdrivende indgive ansøgninger om deltagelse, ledsaget af det i artikel 1, stk. 4, omhandlede bevis, senest den 13. januar 1995.

Indgiver den pågældende mere end en ansøgning, afvises alle ansøgningerne.

Den ansøgning, der indgives, skal vedrøre en samlet mængde på højst 50 tons frosset kød i produktvægt.

Efter gennemgang af de indsendte dokumenter meddeler medlemsstaterne senest den 3. februar 1995 Kommissionen en liste over ansøgningerne med oplysning om, hvor store mængder der er ansøgt om.

Artikel 4

1. Kommissionen træffer så hurtigt som muligt afgørelse om, i hvilket omfang ansøgningerne kan imødekommes.

2. Hvis de mængder, som der er indgivet ansøgning om deltagelse for, overstiger de disponible mængder, fastsætter Kommissionen en fælles procentsats for nedsættelse af de mængder, der er ansøgt om.

Artikel 5

1. For at de tildelte mængder kan indføres, skal der fremlægges en importlicens.

2. Licensansøgningen kan kun indgives i den medlemsstat, hvor ansøgeren er registreret.

3. Når Kommissionen har truffet afgørelse om tildeling, udstedes der importlicenser på navn så hurtigt som muligt efter, at de importører, der har opnået importrettigheder, anmoder herom.

4. Licensansøgningen og selve licensen skal :

a) i rubrik 20 indeholde en af følgende angivelser :

- Carne de vacuno congelada [Reglamento (CE) n° 3305/94]
- Frosset oksekød (forordning (EF) nr. 3305/94)
- Gefrorenes Rindfleisch (Verordnung (EG) Nr. 3305/94)
- Κατεψυγμένο βόειο κρέας (κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3305/94)
- Frozen meat of bovine animals (Regulation (EC) No 3305/94)
- Viande bovine congelée [règlement (CE) n° 3305/94]
- Carni bovine congelate [regolamento (CE) n. 3305/94]
- Bevoren rundvlees (Verordening (EG) nr. 3305/94)
- Carne de bovino congelada [Reglamento (CE) n° 3305/94]

b) i rubrik 8 indeholde angivelse af oprindelseslandet

c) i rubrik 24 indeholde en af følgende angivelser :

- Exacción reguladora suspendida para ... (cantidad para la que se haya extendido el certificado) kg
- Suspension af importafgift for ... (den mængde licensen er udstedt for) kg
- Aussetzung der Abschöpfung für ... kg (Menge, für die die Lizenz erteilt wurde)
- Αναστέλλεται η εισφορά για ... χιλιόγραμμα (ποσότητα για την οποία χορηγήθηκε το πιστοποιητικό)
- Levy suspended for ... (quantity for which the licence was issued) kg
- Prélèvement suspendu pour ... (quantité pour laquelle le certificat a été délivré) kg
- Prelievo sospeso per ... (quantitativo per il quale è stato rilasciato il certificato) kg
- Heffing geschorst voor ... (hoeveelheid waarvoor het certificaat is afgegeven) kg
- Direito nivelador suspenso para ... kg (quantidade para a qual foi emitido o certificado)

d) i rubrik 16 indeholde angivelse af en af følgende grupper af KN-koder :

- 0202 10 00, 0202 20
- 0202 30, 0206 29 91.

5. Uanset artikel 8, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 3719/88 opkræves den afgift, der er fastsat ifølge artikel 12 i Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 ⁽¹⁾, og tolden på 20 % ifølge den fælles toldtarif for mængder ud over den, der er angivet i importlicensen.

Artikel 6

Ved anvendelse af ordningen efter forordning (EF) nr. 3072/94 er indførslen af frosset kød på Fællesskabets toldområde betinget af, at betingelserne i artikel 17, stk. 2, litra f), i Rådets direktiv 72/462/EØF ⁽²⁾ opfyldes.

Artikel 7

1. Med forbehold af bestemmelserne i nærværende forordning anvendes forordning (EØF) nr. 2377/80 og (EØF) nr. 3719/88.

2. Gyldighedsperioden for importlicenser, der er udstedt i medfør af denne forordning, udløber den 31. juli 1995.

3. Sikkerheden for importlicenserne fastsættes til 30 ECU pr. 100 kg netto. Den stilles ved licensens udstedelse.

4. Når der indgives importlicenser med henblik på frigivelse af sikkerhedsstillelserne, kontrollerer myndighederne, om de mængder, der er anført på de tilbageleverede licenser, svarer til de mængder, der var anført på licenserne ved udstedelsen af dem. For de licenser, der ikke leveres tilbage, indleder medlemsstaterne en undersøgelse for at fastslå, af hvem og i hvilket omfang disse licenser blev udnyttet. Medlemsstaterne meddeler hurtigst muligt Kommissionen resultaterne af disse undersøgelser.

Artikel 8

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. december 1994.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.

⁽²⁾ EFT nr. L 302 af 31. 12. 1972, s. 28.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 3306/94

af 28. december 1994

om ændring af forordning (EF) nr. 2120/94 og om forhøjelse til 1 513 357 tons af den løbende licitation med henblik på videresalg på det indre marked af korn, som det franske interventionsorgan ligger inde med

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1866/94⁽²⁾, særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

Procedurerne og betingelserne for salg af korn fra interventionsorganerne er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2131/93⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 120/94⁽⁴⁾;

ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2120/94⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 3016/94⁽⁶⁾, blev der åbnet en løbende licitation med henblik på videresalg på det indre marked af 1 259 357 tons korn, som det franske interventionsorgan ligger inde med;

den nuværende markedssituation er gunstig for en forøgelse af den mængde, der udbydes til salg på det indre marked, til 1 513 357 tons korn, som det franske interventionsorgan ligger inde med;

Forvaltningskomitéen for Korn har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 1 i forordning (EF) nr. 2120/94 ændres »600 000 tons majs« til »704 000 tons majs« og »300 000« tons bageegnet blød hvede til »450 000« tons bageegnet blød hvede.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. december 1994.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT nr. L 197 af 30. 7. 1994, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 191 af 31. 7. 1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 21 af 26. 1. 1994, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 224 af 30. 8. 1994, s. 10.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 320 af 13. 12. 1994, s. 15.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 3307/94

af 29. december 1994

om fastsættelse af minimumsimpportafgifter for olivenolie samt importafgifter for andre produkter fra olivenoliesektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 3179/93⁽²⁾, særlig artikel 16, stk. 2,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1514/76 af 24. juni 1976 om indførsel af olivenolie med oprindelse i Algeriet⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1900/92⁽⁴⁾, særlig artikel 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1521/76 af 24. juni 1976 om indførsel af olivenolie med oprindelse i Marokko⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1901/92⁽⁶⁾, særlig artikel 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1508/76 af 24. juni 1976 om indførsel af olivenolie med oprindelse i Tunesien⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 413/86⁽⁸⁾, særlig artikel 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1180/77 af 17. maj 1977 om indførsel til Fællesskabet af visse landbrugsprodukter med oprindelse i Tyrkiet⁽⁹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1902/92⁽¹⁰⁾, særlig artikel 10, stk. 2,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1620/77 af 18. juli 1977 om indførsel af olivenolie fra Libanon⁽¹¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved forordning (EØF) nr. 3131/78⁽¹²⁾, ændret ved akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse, besluttede Kommissionen at anvende licitationsproceduren for fastsættelsen af importafgifter for olivenolie;

i artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 2751/78 af 23. november 1978 om almindelige regler for fastsættelse af importafgiften for olivenolie ved licitation⁽¹³⁾ er det fastsat, at minimumsafgiften skal fastsættes for hvert af de pågældende produkter på grundlag af en undersøgelse af situationen, dels på verdensmarkedet og dels på Fællesskabets marked, samt de afgiftssatser tilbudsgiverne har anført;

ved opkrævelsen af afgiften skal der tages hensyn til bestemmelserne i aftalerne mellem Fællesskabet og visse tredjelande; således skal afgiften for disse lande fastsættes på grundlag af den afgift, der skal opkræves ved indførsel fra andre tredjelande;

med hensyn til Tyrkiet og Maghreb-landene bør man ikke forud ansætte det tillægsbeløb, der skal fastsættes i henhold til aftalerne mellem Fællesskabet og disse tredjelande;

ifølge artikel 101, stk. 1, i Rådets afgørelse 91/482/EØF af 25. juli 1991 om de oversøiske landes og territoriers associering med det Europæiske Økonomiske Fællesskab⁽¹⁴⁾ opkræves der ingen afgifter ved import af produkter med oprindelse i de oversøiske lande og territorier;

gennemførelsen af ovennævnte bestemmelser for de afgiftssatser, tilbudsgiverne har anført den 26. og 27. december 1994, indebærer, at minimumsimpportafgifterne fastsættes som anført i bilag I til denne forordning;

afgiften, der skal opkræves ved indførsel af oliven henhørende under KN-kode 0709 90 39 og 0711 20 90 samt produkter henhørende under KN-kode 1522 00 31, 1522 00 39 og 2306 90 19, skal beregnes ud fra den minimumsimpportafgift, der gælder for den mængde olivenolie, disse produkter indeholder; dog kan afgiften for olivenolie ikke ligge under et forud fastsat beløb svarende til

⁽¹⁾ EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EFT nr. L 285 af 20. 11. 1993, s. 9.

⁽³⁾ EFT nr. L 169 af 28. 6. 1976, s. 24.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 192 af 11. 7. 1992, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 169 af 28. 6. 1976, s. 43.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 192 af 11. 7. 1992, s. 2.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 169 af 28. 6. 1976, s. 9.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 48 af 26. 2. 1986, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 142 af 9. 6. 1977, s. 10.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 192 af 11. 7. 1992, s. 3.

⁽¹¹⁾ EFT nr. L 181 af 21. 7. 1977, s. 4.

⁽¹²⁾ EFT nr. L 370 af 30. 12. 1978, s. 60.

⁽¹³⁾ EFT nr. L 331 af 28. 11. 1978, s. 6.

⁽¹⁴⁾ EFT nr. L 263 af 19. 9. 1991, s. 1.

8 % af værdien af det indførte produkt; disse bestemmelser medfører, at afgifterne fastsættes som anført i bilag II til nærværende forordning —

Artikel 2

Afgifterne for indførsel af andre produkter fra olivenoliesektoren er fastsat i bilag II.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Minimumsimportafgifterne for olivenolie er fastsat i bilag I.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 30. december 1994.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. december 1994.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

BILAG I

Minimumsimportafgifter i olivenoliesektoren ⁽¹⁾

(ECU/100 kg)

KN-kode	Tredjelande
1509 10 10	79,00 ⁽²⁾
1509 10 90	79,00 ⁽²⁾
1509 90 00	92,00 ⁽³⁾
1510 00 10	77,00 ⁽²⁾
1510 00 90	122,00 ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ Ifølge artikel 101, stk. 1, i afgørelse 91/482/EØF anvendes der ingen importafgift for produkter med oprindelse i OLT.

⁽²⁾ I forbindelse med indførsel af olie, henhørende under denne KN-kode, som helt og holdent er fremstillet i et af nedennævnte lande og transporteret direkte fra disse lande til Fællesskabet, nedsættes den afgift, der skal opkræves, med:

a) Libanon: 0,60 ECU/100 kg

b) Tyrkiet: 11,48 ECU/100 kg ^(*), såfremt importøren fremlægger bevis for, at han har refunderet den eksportafgift, der er indført af dette land; denne tilbagebetaling må dog ikke overskride den gældende afgift

c) Algeriet, Tunesien og Marokko: 12,69 ECU/100 kg ^(*), såfremt importøren fremlægger bevis for, at han har refunderet den eksportafgift, der er indført af dette land; denne tilbagebetaling må dog ikke overskride den gældende afgift.

^(*) Disse beløb kan forhøjes med et tillægsbeløb, som fastsættes af Fællesskabet og de pågældende tredjelande.

⁽³⁾ I forbindelse med indførsel af olie, henhørende under denne KN-kode:

a) som helt og holdent er fremstillet i Algeriet, Marokko eller Tunesien og transporteret direkte fra disse lande til Fællesskabet, nedsættes den afgift, der skal opkræves, med 3,86 ECU/100 kg

b) som helt og holdent er fremstillet i Tyrkiet og transporteret direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes den afgift, der skal opkræves, med 3,09 ECU/100 kg.

⁽⁴⁾ I forbindelse med indførsel af olie, henhørende under denne KN-kode:

a) som helt og holdent er fremstillet i Algeriet, Marokko eller Tunesien og transporteret direkte fra disse lande til Fællesskabet, nedsættes den afgift, der skal opkræves, med 7,25 ECU/100 kg

b) som helt og holdent er fremstillet i Tyrkiet og transporteret direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes den afgift, der skal opkræves, med 5,80 ECU/100 kg.

BILAG II

Importafgifter for andre produkter fra olivenoliesektoren ⁽¹⁾

(ECU/100 kg)

KN-kode	Tredjelande
0709 90 39	17,38
0711 20 90	17,38
1522 00 31	39,50
1522 00 39	63,20
2306 90 19	6,16

⁽¹⁾ Ifølge artikel 101, stk. 1, i afgørelse 91/482/EØF anvendes der ingen importafgift for produkter med oprindelse i OLT.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 3308/94

af 29. december 1994

om fastsættelse af produktionsrestitutionen for de olivenolier, der benyttes til fremstilling af visse former for konserver

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 3179/93⁽²⁾,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 591/79 af 26. marts 1979 om generelle regler vedrørende produktionsrestitutionen for olivenolier, der benyttes til fremstilling af visse former for konserver⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2903/89⁽⁴⁾, særlig artikel 3 og 5, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge artikel 2 i forordning (EØF) nr. 591/79 ydes der en produktionsrestitution for olivenolie, som benyttes til fremstilling af visse former for konserver;

i henhold til artikel 3 i ovennævnte forordning fastsætter Kommissionen hver anden måned denne restitution med forbehold af bestemmelserne i artikel 7, stk. 2, i den pågældende forordning;

ifølge artikel 5 i ovennævnte forordning fastsættes produktionsrestitutionen ved anvendelse af licitationsproceduren for fastsættelse af importafgiften på grundlag af

de minimumsimportafgifter, som efter denne procedure er fastsat for olie, der henhører under KN-kode 1509 90 00, samt eksportrestitutionerne for de samme olier; er olie, der anvendes til fremstilling af konserver, produceret i Fællesskabet, forhøjes det ovenfor omhandlede beløb dog med den forbrugsstøtte, der gælder på den dag, hvor restitutionen bringes i anvendelse;

anvendelse af de ovenfor omhandlede kriterier fører til at fastsætte restitutionen som anført nedenfor —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For månederne januar og februar 1995 udgør den i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 591/79 omhandlede produktionsrestitution:

- 51,50 ECU/100 kg for olivenolie produceret i Fællesskabet
- 41,50 ECU/100 kg for olivenolie, bortset fra den i foregående led omhandlede.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. december 1994.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.⁽²⁾ EFT nr. L 285 af 20. 11. 1993, s. 9.⁽³⁾ EFT nr. L 78 af 30. 3. 1979, s. 2.⁽⁴⁾ EFT nr. L 280 af 29. 9. 1989, s. 3.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 3309/94

af 29. december 1994

om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1866/94⁽²⁾, særlig artikel 10, stk. 5, og artikel 11, stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 3528/93⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

De importafgifter, som skal opkræves ved indførsel af korn, mel af hvede og rug og grove gryn og fine gryn af hvede, er fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 3035/94⁽⁵⁾ og de senere forordninger, der ændrer denne;

for at gøre det muligt, at afgiftsordningen kan fungere normalt, bør der ved beregningen af afgifterne anvendes

den repræsentative markedskurs, der er konstateret i referenceperioden fra 28. december 1994, for så vidt angår de flydende valutaer;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EF) nr. 3035/94, på de tilbudspriser og de dagsnoteringer, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importafgifterne for de i artikel 1, stk. 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 1766/92 nævnte produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 30. december 1994.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. december 1994.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT nr. L 197 af 30. 7. 1994, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 320 af 22. 12. 1993, s. 32.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 321 af 14. 12. 1994, s. 28.

BILAG

til Kommissionens forordning af 29. december 1994 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

(ECU/ton)

KN-kode	Tredjelande (*)
0709 90 60	82,39 ⁽²⁾ ⁽³⁾
0712 90 19	82,39 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1001 10 00	2,52 ⁽¹⁾ ⁽³⁾ ⁽¹¹⁾
1001 90 91	51,84
1001 90 99	51,84 ⁽⁹⁾ ⁽¹¹⁾
1002 00 00	107,59 ⁽⁹⁾
1003 00 10	81,88
1003 00 90	81,88 ⁽⁹⁾
1004 00 00	91,42
1005 10 90	82,39 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1005 90 00	82,39 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1007 00 90	86,25 ⁽⁴⁾
1008 10 00	31,41 ⁽⁹⁾
1008 20 00	32,62 ⁽⁴⁾ ⁽⁹⁾
1008 30 00	0 ⁽⁷⁾
1008 90 10	(7)
1008 90 90	0
1101 00 00	110,51 ⁽⁹⁾
1102 10 00	187,90
1103 11 10	36,79
1103 11 90	132,58
1107 10 11	103,16
1107 10 19	79,83
1107 10 91	156,63 ⁽¹⁰⁾
1107 10 99	119,78 ⁽⁹⁾
1107 20 00	137,79 ⁽¹⁰⁾

(1) For hård hvede med oprindelse i Marokko, som transporteres direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

(2) I henhold til forordning (EØF) nr. 715/90 opkræves ingen importafgift ved direkte indførsel af varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet og territorier i de franske oversøiske departementer.

(3) For majs med oprindelse i AVS-staterne nedsættes importafgiften ved indførsel i Fællesskabet med 1,81 ECU pr. ton.

(4) For hirse og sorghum med oprindelse i AVS-staterne opkræves importafgiften ved indførsel i Fællesskabet i henhold til forordning (EØF) nr. 715/90.

(5) For hård hvede og kanariefrø, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

(6) Den importafgift, der skal opkræves for rug, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 1180/77 (EFT nr. L 142 af 9. 6. 1977, s. 10), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1902/92 (EFT nr. L 192 af 11. 7. 1992, s. 3), og Kommissionens forordning (EØF) nr. 2622/71 (EFT nr. L 271 af 10. 12. 1971, s. 22), ændret ved forordning (EØF) nr. 560/91 (EFT nr. L 62 af 8. 3. 1991, s. 26).

(7) Ved import af det under KN-kode 1008 90 10 henhørende produkt (triticale) opkræves dog importafgiften for rug.

(8) Ifølge artikel 101, stk. 1, i afgørelse 91/482/EØF anvendes der ingen importafgift for produkter med oprindelse i OLT.

(9) Produkter henhørende under denne kode, der indføres i forbindelse med aftalerne mellem Polen og Ungarn og Fællesskabet, og indenfor rammerne af interimsaftalerne mellem Den Tjekkiske Republik, Den Slovakiske Republik, Bulgarien og Rumænien og Fællesskabet og for hvilke der fremlægges et varecertifikat EUR 1, der er udstedt på de i den ændrede forordning (EF) nr. 121/94 eller forordning (EF) nr. 335/94 fastsatte betingelser, er undergivet importafgifterne i bilaget til de nævnte forordninger.

(10) I overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 1180/77 nedsættes denne importafgift med 5,44 ECU/ton for produkter med oprindelse i Tyrkiet.

(11) Importafgifterne for produkter henhørende under disse koder, der indføres i forbindelse med aftalerne fastsat ved forordning (EF) nr. 774/94, er begrænset af de i denne forordning fastsatte betingelser.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 3310/94

af 29. december 1994

om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjesKOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Euro-
pæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92
af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for
korn ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1866/94 ⁽²⁾,
særlig artikel 12, stk. 4,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92
af 28. december 1992 om den regningsenhed og de
omregningskurser, der skal anvendes i den fælles land-
brugspolitik ⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 3528/93 ⁽⁴⁾,
og

ud fra følgende betragtninger:

De præmier, hvormed importafgifterne for korn og malt
skal forhøjes, er fastsat ved Kommissionens forordning
(EF) nr. 1938/94 ⁽⁵⁾ og de senere forordninger, der ændrer
denne;for at gøre det muligt, at afgiftsordningen kan fungere
normalt, bør der ved beregningen af afgifterne anvendesden repræsentative markedskurs, der er konstateret i refe-
renceperioden fra 28. december 1994, for så vidt angår de
flydende valutaer;de nuværende cif-priser, herunder cif-priserne ved
terminkøb, fører til at ændre de præmier, hvormed de for
tiden gældende importafgifter skal forhøjes, i overens-
stemmelse med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*De præmier, hvormed de forudfastsatte importafgifter for
de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a), b) og
c), i forordning (EØF) nr. 1766/92, skal forhøjes, fastsættes
i bilaget.*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft den 30. december 1994.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. december 1994.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.⁽²⁾ EFT nr. L 197 af 30. 7. 1994, s. 1.⁽³⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.⁽⁴⁾ EFT nr. L 320 af 22. 12. 1993, s. 32.⁽⁵⁾ EFT nr. L 198 af 30. 7. 1994, s. 39.

BILAG

til Kommissionens forordning af 29. december 1994 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

A. Korn og mel*(ECU/ton)*

KN-kode	Løbende måned 12	1. term.	2. term.	3. term.
		1	2	3
0709 90 60	0	0	0	0
0712 90 19	0	0	0	0
1001 10 00	0	0	0	0
1001 90 91	0	16,35	13,85	12,34
1001 90 99	0	16,35	13,85	12,34
1002 00 00	0	0	0	0
1003 00 10	0	0	0	0
1003 00 90	0	0	0	0
1004 00 00	0	0	0	0
1005 10 90	0	0	0	0
1005 90 00	0	0	0	0
1007 00 90	0	0	0	0
1008 10 00	0	0	0	0
1008 20 00	0	0	0	0
1008 30 00	0	0	0	0
1008 90 90	0	0	0	0
1101 00 00	0	22,06	19,38	17,27
1102 10 00	0	0	0	0
1103 11 10	0	0	0	0
1103 11 90	0	0	0	0

B. Malt*(ECU/ton)*

KN-kode	Løbende måned 12	1. term.	2. term.	3. term.	4. term.
		1	2	3	4
1107 10 11	0	29,10	24,65	21,97	21,97
1107 10 19	0	21,75	18,42	16,41	16,41
1107 10 91	0	0	0	0	0
1107 10 99	0	0	0	0	0
1107 20 00	0	0	0	0	0

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 19. december 1994

om indgåelse af en samarbejdsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Sydafrikanske Republik

(94/822/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 113 og 130 Y sammenholdt med artikel 228, stk. 2, første punktum, og stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Det Europæiske Råds retningslinjer af 29. oktober 1993, Rådets afgørelse af 25. maj 1993 om fremtidigt udviklingssamarbejde med Sydafrika og Rådets afgørelse af 6. december 1993 om en fælles aktion vedtaget af Rådet på grundlag af artikel J.3 i traktaten om Den Europæiske Union, om støtte til en demokratisk og multiracial overgang i Sydafrika⁽²⁾ fastlægger passende rammer for samarbejde med henblik på at befæste det økonomiske og sociale grundlag for denne omstilling;

Rådet vedtog på mødet den 18. og 19. april 1994 en pakke af foranstaltninger for Sydafrika, herunder et tilbud om hurtig indgåelse af en aftale;

Fællesskabet bør derfor af hensyn til virkeliggørelsen af sine mål for forbindelserne med tredjelande godkende samarbejdsaftalen, som er forhandlet mellem Det

Europæiske Fællesskab og Den Sydafrikanske Republik —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Sydafrikanske Republik godkendes hermed på Fællesskabets vegne.

Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet foranstalter på Fællesskabets vegne den notifikation, der er omhandlet i artikel 8 i aftalen.

Artikel 3

Denne afgørelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 1994.

På Rådets vegne

K. KINKEL

Formand

⁽¹⁾ Udtalelse afgivet den 30. november 1994 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽²⁾ EFT nr. L 316 af 17. 12. 1993, s. 45.

SAMARBEJDSAFTALE
mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Sydafrikanske Republik

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

på den ene side, og

REGERINGEN FOR DEN SYDAFRIKANSKE REPUBLIK,

på den anden side,

SOM TAGER HENSYN TIL de venskabelige forbindelser mellem Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater og Den Sydafrikanske Republik,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at det er Det Europæiske Fællesskabs og Den Sydafrikanske Republiks fælles ønske (i det følgende benævnt henholdsvis »Fællesskabet« og »Sydafrika«) at øge samarbejdet på alle områder, der ligger inden for deres respektive beføjelser,

SOM NOTERER SIG med tilfredshed, at det er lykkedes Sydafrika at omstille sig til et demokratisk og multiraciale samfund, og den betydning som menneskerettigheder tillægges,

SOM TAGER HENSYN TIL behovet for at fremme et økonomisk samarbejde med det sydlige Afrika for at bidrage til en harmonisk og bæredygtig økonomisk og social udvikling i området og for at fremme en jævn og gradvis integration af Sydafrika i verdensøkonomien,

SOM ERKENDER, at forbindelserne mellem Fællesskabet og Sydafrika kan forbedres yderligere ved hjælp af fremtidige arrangementer uden dermed at foregribe indholdet af eventuelle arrangementer på grundlag af aftaler,

SOM TAGER HENSYN TIL betydningen af straks at indlede drøftelser om de fremtidige forbindelser med Sydafrika, herunder handelsforbindelser, i overensstemmelse med Rådets afgørelse af 19. april 1994, som indeholdt et tilbud om at forhandle en omfattende og langsigtet forbindelse med Sydafrika, såfremt den nye regering måtte anmode herom,

HAR VEDTAGET at indgå denne aftale og har med henblik herpå som befuldmægtigede udpeget:

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION

Sir Leon BRITTAN

Medlem af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

REGERINGEN FOR DEN SYDAFRIKANSKE REPUBLIK

Thabo Mvuyelwa Mbeki

Fungerende vicepræsident

SOM, efter at have udvekslet deres fuldmagter og fundet dem i god og behørig form,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Forbindelserne mellem Fællesskabet, på den ene side, og Den Sydafrikanske Republik, på den anden side, såvel som selve denne aftale bygger på respekten for menneskerettighederne og de demokratiske principper, som danner grundlaget for de kontraherende parter interne og internationale politik, og udgør et væsentligt element i denne aftale.

Artikel 2

De kontraherende parter ønsker at styrke deres indbyrdes forbindelser med sigte på at fremme en harmonisk, afbalanceret og bæredygtig social og økonomisk udvikling, og de vedtager med henblik herpå at øge samarbejdet på alle områder inden for deres respektive kompetenceområder, herunder handel.

Artikel 3

De kontraherende parter ønsker ikke, at denne aftale på nogen måde skal foregribe drøftelser eller forhandlinger mellem dem om eventuelle andre arrangementer på grundlag af aftaler.

Artikel 4

De kontraherende parter stiller inden for grænserne for deres finansielle formåen og inden for rammerne af deres respektive procedurer og instrumenter finansieringsmidler til rådighed til at fremme virkeliggørelsen af de i denne aftale fastsatte mål.

Artikel 5

Denne aftale gælder, på den ene side, for Sydafrikas område og, på den anden side, for de områder, hvor traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber finder anvendelse, og på de betingelser, der er fastsat i disse traktater.

Artikel 6

Denne aftales bestemmelser må ikke stride mod nogen anden aftale, som består mellem de kontraherende parter og landene i det sydlige Afrika. De kontraherende parter er tillige enige om at tilstræbe, at deres samarbejde harmonerer med og fremmer det sydlige Afrikas interesser og samarbejdet i området.

Artikel 7

1. De kontraherende parter træffer alle fornødne almindelige og særlige foranstaltninger til at indfri deres forpligtelser i henhold til aftalen. De drager omsorg for, at aftalens målsætninger virkeliggøres.

2. Såfremt en af parterne finder, at den anden part har tilsidesat en forpligtelse i henhold til aftalen, kan den

træffe passende foranstaltninger. Den meddeler forud herfor den anden part alle nødvendige oplysninger for at muliggøre en grundig undersøgelse af situationen med henblik på at nå frem til en for parterne acceptabel løsning. De foranstaltninger, der medfører færrest forstyrrelser i aftalens funktion, skal foretrækkes. Disse foranstaltninger skal straks meddeles den anden part og vil på anmodning af den anden part blive genstand for konsultationer.

Artikel 8

Denne aftale træder i kraft på den første dag i måneden efter det tidspunkt, hvor de kontraherende parter har givet hinanden notifikation om afslutningen af de nødvendige procedurer. Den gælder på ubestemt tid og kan opsiges af hver af de kontraherende parter, såfremt en ny aftale træder i kraft, eller med et års skriftligt varsel efter ikrafttrædelsen af en ny aftale eller med et års forudgående notifikation.

Artikel 9

Denne aftale er udfærdiget i to eksemplarer på dansk, engelsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

En fe de lo cual, los abajo firmantes suscriben el presente Acuerdo.

Til bekræftelse heraf har undertegnede underskrevet denne aftale.

Zu Urkund dessen haben die Unterzeichneten dieses Abkommen unterschrieben.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφωντες έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα συμφωνία.

In witness whereof the undersigned have signed this Agreement.

En foi de quoi, les soussignés ont apposé leur signature au bas du présent accord.

In fede di che, i sottoscritti hanno firmato il presente accordo.

Ten blijke waarvan de ondergetekenden hun handtekening onder deze overeenkomst hebben gesteld.

Em fé do que, os abaixo-assinados apuseram as suas assinaturas no final do presente Acordo.

Hecho en Pretoria, el diez de octubre de mil novecientos noventa y cuatro.

Udfærdiget i Pretoria den tiende oktober nitten hundrede og fire og halvfems.

Geschehen zu Pretoria am zehnten Oktober neunzehnhundertvierundneunzig.

Έγινε στην Πραιτώρια, στις δέκα Οκτωβρίου χίλια εννιακόσια ενενήντα τέσσερα.

Done at Pretoria on the tenth day of October in the year one thousand nine hundred and ninety-four.

Fait à Prétoria, le dix octobre mil neuf cent quatre-vingt-quatorze.

Fatto a Pretoria, addì dieci ottobre millenovecentonovantaquattro.

Gedaan te Pretoria, de tiende oktober negentienhondert vierennegentig.

Feito em Pretória, em dez de Outubro de mil novecentos e noventa e quatro.

Por la Comunidad Europea

For Det Europæiske Fællesskab

Für die Europäische Gemeinschaft

Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα

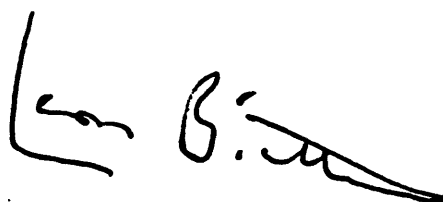
For the European Community

Pour la Communauté européenne

Per la Comunità europea

Voor de Europese Gemeenschap

Pela Comunidade Europeia

Por la República de Sudáfrica

For Den Sydafrikanske Republik

Für die Republik Südafrika

Για τη Δημοκρατία της Νοτίου Αφρικής

For the Republic of South Africa

Pour la République d'Afrique du Sud

Per la Repubblica sudafricana

Voor de Republiek Zuid-Afrika

Pela República da África do Sul

Thabo Mbeki.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 12. december 1994

om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 85 og artikel 53 i
EØS-aftalen

(Sag nr. IV/34.891 — Fujitsu AMD Semiconductor)

(Kun den engelske udgave er autentisk)

(Tekst af betydning for EØS)

(94/823/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

ud fra følgende betragtninger:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

A. SAGSFREMSTILLING

under henvisning til Rådets forordning nr. 17 af 6. februar
1962, første forordning om anvendelse af bestemmelserne
i traktatens artikel 85 og 86⁽¹⁾, senest ændret ved akten
vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse, særlig
artikel 2, 6 og 8,

I. Anmeldelsen

under henvisning til artikel 53 og protokol 21 i aftalen
om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde,

- (1) Den 21. oktober 1993 anmeldte Fujitsu Limited en
joint venture-aftale og fem dermed forbundne afta-
ler, som selskabet havde indgået med Advanced
Micro Devices, Inc.

under henvisning til begæring om negativattest og anmel-
delse med henblik på fritagelse vedrørende en joint
venture-aftale og fem dermed forbundne aftaler, indgivet
af Fujitsu Limited den 21. oktober 1993 i henhold til
artikel 2 og 4 i forordning nr. 17,

De forbundne aftaler er: en teknologikrydslicensaf-
tale, en fælles udviklingsaftale, en joint venture-
licensaftale og gensidige investeringsaftaler.

under henvisning til anmodning fra parterne den 11.
februar 1994 om at udvide begæringen og anmeldelsen til
også at omfatte artikel 53 i EØS-aftalen,

Anmeldelsen blev foretaget ensidigt af Fujitsu med
samtykke fra og i samarbejde med Advanced Micro
Devices, Inc. Der anmodes om, at Kommissionen
enten udsteder negativattest eller indrømmer indi-
viduel fritagelse i henhold til EF-traktatens artikel
85, stk. 3.

under henvisning til resumé af begæringen og anmeldel-
sen, offentliggjort⁽²⁾ i overensstemmelse med artikel 19,
stk. 3, i forordning nr. 17 og artikel 3 i protokol 21 til
EØS-aftalen,

Efter at EØS-aftalen er trådt i kraft, har parterne
den 11. februar 1994 anmodet Kommissionen om
at udvide anmeldelsen til også at gælde artikel 53 i
EØS-aftalen.

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og
Monopolspørgsmål, og

- (2) Joint venture-selskabet, Fujitsu AMD Semicon-
ductor Limited («JV-selskabet»), er oprettet i
henhold til japansk ret og skal tegne, opføre og
drive et fabriksanlæg i Japan til fremstilling af
halvlederwaferskiver af bestemte typer ikke-flygtige
lagerkredsløb («non-volatile memory» — NVM),
nemlig EPROM-kredsløb («Electrically Program-
mable Read Only Memories») og «flash memories».

⁽¹⁾ EFT nr. 13 af 21. 2. 1962, s. 204/62.

⁽²⁾ EFT nr. C 153 af 4. 6. 1994, s. 11.

II. Parterne

- (3) Fujitsu Limited (»Fujitsu«) er det endelige moderselskab i en gruppe af virksomheder, der fremstiller og sælger informationsbehandlingsudstyr, teleudstyr og elektronisk udstyr.

Fujitsu-koncernens konsoliderede omsætning i regnskabsåret 1992 beløb sig til ca. 29,8 mia. US \$. Selv om Fujitsu er en vigtig producent af EPROM-kredsløb, solgte selskabet praktisk taget inden »flash memories« for i 1993, i hvilket kalenderår selskabet havde en meget begrænset omsætning inden for dette markedssegment.

- (4) Advanced Micro Devices, Inc. (»AMD«) er et amerikansk selskab, der er specialiseret i produktion og salg af halvledere og hermed beslægtede kredsløb og er særligt kendt for sin produktion af Intels mikroprocessorer af »clone«-typen (386 og på det seneste 486). AMD's omsætning i 1992 beløb sig til ca. 1,5 mia. US\$.

III. Aftalerne

Joint venture-aftalen

- (5) JV-selskabet vil blive et aktieselskab oprettet i henhold til japansk ret. Fujitsu skal eje 50,05 % og AMD 49,95 % af JV-selskabets aktiekapital. JV-selskabets maksimalt autoriserede kapital vil blive på 40 mia. yen (ca. 325 mio. ECU).

Fujitsu vil få flest pladser i bestyrelsen. De fleste beslutninger kræver simpelt flertal, men nogle større forretningsmæssige beslutninger (...) (!) kræver kvalificeret flertal.

- (6) Parterne må ikke afhænde deres aktier i JV-selskabet i en periode på fem år. Hvis en af parterne derefter ønsker at afhænde sine aktier, skal denne part give den anden part forsteret til at købe dem. Så længe parterne ejer aktier i JV-selskabet, må de ikke fremstille NVM-kredsløb, der konkurrerer eller vil kunne konkurrere med JV-selskabets, eller ansætte medarbejdere fra JV-selskabet eller opfordre medarbejdere fra JV-selskabet til at søge ansættelse.
- (7) Aftalen gælder, så længe JV-selskabet eksisterer, medmindre den bringes til ophør tidligere ved fælles aftale. Hvis nogen af parterne bryder aftalen, bliver insolvent, skifter ejer/ledelse eller ikke

længere er ejer af en tredjedel af aktierne i JV-selskabet, kan den anden part bl.a. købe den første parts aktiepost, opløse JV-selskabet eller bringe JV-aftalen og den ene eller begge investeringsaftaler til ophør.

- (8) JV-selskabet, der ventes at blive operationsdygtigt i 1995, skal fremstille waferskiver til EPROM-kredsløb og »flash memories« ved hjælp af processer med geometrier på 0,5 µm eller mindre (hvilket betyder, at den tyndeste forbindelse i kredsløbene måler 5/10 000 000 af en meter i bredden eller mindre, svarende til 1/200 af et menneskehår), som vil blive benyttet af JV-selskabet eller parterne til at fremstille NVM-kredsløb. Waferskiver er reelt mellemprodukter, der skal udskæres i chips (»dice«), der enten i) monteres i indkapslinger, som derpå indbygges i elektronisk udstyr, eller ii) indbygges i lagerkort. Disse NVM-kredsløb (indkapslingerne og lagerkortene) vil enten blive fremstillet af JV-selskabet eller af moderselskaberne (eller deres datterselskaber). Hver part får ret til at købe 45 % af JV-selskabets samlede produktion. De resterende 10 % fordeles af JV-selskabets bestyrelse, som kan beslutte at afsætte dem direkte på markedet; i så fald må JV-selskabet ifølge joint venture-licensaftalen (jf. betragtning 17) kun afsætte sin produktion i visse asiatiske lande. Moderselskaberne (eller deres datterselskaber) vil sælge NVM-kredsløb til OEM-selskaber eller bruge dem i deres egen produktion af informationsteknologi- og forbrugerelektronikvarer. Ifølge anmeldelsen udgør waferskiver mere end halvdelen af det færdige produkts pris.

- (9) Selv om både EPROM-kredsløb og »flash memories« findes i handelen i forvejen, fremstilles de højstydende waferskiver, der er i kommerciel brug på nuværende tidspunkt, ved brug af processer med geometrier på 0,8 µm. JV-selskabets produkt vil derfor repræsentere en ny generation af produktet.

- (10) I hele aftalens løbetid er det parterne forbudt at konkurrere med JV-selskabet. Aftalen indeholder desuden en konkurrenceklausul. Ifølge denne klausul skal parterne — hvis en af dem af en eller anden grund sælger sine aktier i JV-selskabet inden for ti år fra datoen for JV-aftalens ikrafttræden — i en periode på to år efter datoen for et sådant salg afstå fra i) at fremstille NVM-kredsløb, som konkurrerer eller vil kunne konkurrere med JV-selskabets NVM-kredsløb, og som omfatter, inkorporerer eller er underkastet intellektuelle ejendomsrettigheder, der indehaves af den anden part eller er udviklet i henhold til den fælles udviklingsaftale eller joint venture-licensaftalen, eller ii) at ansætte

(!) I den offentliggjorte udgave af denne beslutning udelades visse af tallene herefter i medfør af bestemmelserne i artikel 21, stk. 2, i forordning nr. 17 om bevarelse af forretningshemmeligheder.

medarbejdere fra JV-selskabet eller opfordre medarbejdere fra JV-selskabet til at søge ansættelse. Ifølge teknologikrydslicensaftalen må den pågældende part dog fortsætte sin forsknings- og udviklingsindsats på grundlag af den licensunderlagte teknologi, og resultatet heraf må bruges til fremstilling af NVM-kredsløb efter toårsperiodens udløb.

- (11) Anmeldelsen omfatter desuden fem supplerende aftaler, der står i forbindelse med oprettelsen af JV-selskabet.

Teknologikrydslicensaftale

- (12) Parterne giver hinanden gensidige ikke-eksklusive og ikke-omsættelige licenser i henhold til deres respektive intellektuelle ejendomsrettigheder til at fremstille og på enhver mulig måde afsætte halvledende materialer og halvlederprodukter overalt i verden med undtagelse af NVM-kredsløb og lagerkort. For sidstnævnte produkter giver parterne hinanden gensidig licens til at fremstille, montere, indkapsle, afprøve, og bruge disse overalt i verden, men den gensidige licens til at sælge, lease eller på anden måde afsætte dem er begrænset til bestemte nærmere angivne områder. I Europa tildeles Fujitsu i en femårsperiode fra første salg på EØS-markedet af hvert nyt NVM-kredsløb eller lagerkort licens til at sælge i Det Forenede Kongerige og Irland og AMD licens til at sælge i resten af EØS. Uanmodet salg er tilladt. Efter udløbet af femårsperioden kan hver part sælge overalt i EØS. Uden for EØS-området er de asiatiske lande hovedsagelig forbeholdt Fujitsu og de amerikanske lande AMD.

- (13) Aftalen vedbliver at være i kraft i ti år eller indtil datoen for en af nedenstående »overgangsbegivenheder« afhængigt af, hvilken af disse der indtræffer først :

- ophævelse eller udløb af joint venture-aftalen
- opløsning af JV-selskabet
- Fujitsus eller AMD's ophør med at være aktionær i JV-selskabet.

Hvis en af »overgangsbegivenhederne« indtræffer, ophører aftalen automatisk, og licenserne vedrørende NVM-kredsløbene og lagerkortene bliver verdenslicenser.

Parterne har endvidere ret til at bringe denne aftale til ophør i tilfælde af misligholdelse, insolvens eller ændringer i kontrollen med den anden part.

Fælles udviklingsaftale

- (14) Parterne vil gennem et fælles udviklingsudvalg samarbejde om udviklingen af de produkt- og proces teknologier, der er nødvendige for at frem-

stille NVM-kredsløb. Hver part afholder sine egne omkostninger i forbindelse med det fælles udviklingsarbejde. Intellektuelle ejendomsrettigheder, der erhverves af den ene eller begge parter i henhold til den fælles udviklingsaftale, skal indehaves i fællesskab af parterne. Hvis den ene af parterne uafhængigt erhverver intellektuelle ejendomsrettigheder og udtager patent på disse uden adgang til fortløbig information hos den anden part, skal den pågældende part være eneindehaver af disse intellektuelle ejendomsrettigheder. Den pågældende part giver JV-selskabet samt i givet fald den anden part licens til at bruge intellektuelle ejendomsrettigheder, der erhverves i henhold til den fælles udviklingsaftale, uanset om de indehaves i fællesskab eller individuelt.

- (15) Den fælles udviklingsaftale ophører automatisk, når joint venture-licensaftalen ophører, eller når en af »overgangsbegivenhederne« indtræffer. Hver part har desuden ret til at ophæve aftalen, hvis den anden part misligholder aftalen, bliver insolvent, skifter ejer/ledelse eller ophører med at være ejer af en tredjedel af aktiekapitalen i JV-selskabet.

- (16) Når aftalen ophører af den ene eller den anden grund, ejer parterne fortsat i fællesskab de i fællesskab erhvervede intellektuelle ejendomsrettigheder og har ubegrænset ret til at bruge disse intellektuelle ejendomsrettigheder eller til at give dem i licens. Selv om parterne frit må give den i fællesskab udviklede teknologi i licens efter JV-aftalens ophør, må de ikke overdrage deres ejerandel i de i fællesskab erhvervede intellektuelle ejendomsrettigheder uden tilladelse fra den anden part.

Joint venture-licensaftale

- (17) Fujitsu og AMD giver hver især JV-selskabet ikke-eksklusiv, ikke-omsættelig licens til at benytte deres intellektuelle ejendomsrettigheder til at fremstille, få fremstillet eller bruge NVM-kredsløb overalt i verden og til at sælge, lease eller på anden måde afsætte NVM-kredsløb i bestemte asiatiske lande og, for så vidt angår AMD's licens til JV-selskabet, i Japan.

Fujitsu og AMD får af JV-selskabet udbetalt en royalty på (...) % af nettoomsætningen (der tilfalder dem) af JV-selskabets produkter.

JV-selskabet giver parterne ikke-eksklusiv, ikke-omsættelig verdenslicens til at benytte dets intellektuelle ejendomsrettigheder.

- (18) Aftalen ophører, hvis en af »overgangsbegivenhederne« indtræffer. Hver part har ret til at bringe aftalen til ophør, hvis den anden part misligholder aftalen, bliver insolvent, skifter ejer/ledelse eller ophører med at eje en tredjedel af aktierne i JV-selskabet.

Gensidige investeringsaftaler

- (19) Fujitsu og AMD indgår gensidige investeringsaftaler. I henhold til disse aftaler forpligtes Fujitsu til direkte af AMD at købe et vist antal AMD-aktier, der ikke må overstige 5 % af den del af AMD's aktiekapital, der er i fri omsætning. AMD skal på sin side købe et meget mindre antal Fujitsu-aktier på det frie marked. Det står parterne frit for at sælge deres gensidige investeringer efter (...) år.

IV. Markedet

Det relevante produktmarked

- (20) Ifølge parterne udgør waferskiver ikke et særskilt marked i forhold til halvleder kredsløb, fordi de er produkter, der sjældent markedsføres, før de udskæres i chips og indbygges i NVM-kredsløb. De hævder derfor, at det relevante produktmarked i denne sag er markedet for NVM-kredsløb bestående af EPROM-kredsløb og »flash memories«. Dette spørgsmål kan henstå uafgjort, idet vurderingen af denne sag ikke vil ændre sig, selv om waferskiver udgør et særskilt marked.
- (21) Et EPROM-kredsløb er et ikke-flygtigt halvlederlagerkredsløb, der kan programmeres elektrisk og slettes ved hjælp af ultraviolet lys. »Flash memories« er derimod et ikke-flygtigt halvlederlagerkredsløb, der både kan programmeres og slettes elektrisk, hvilket giver mulighed for en hurtigere sletning, end det er tilfældet med et EPROM-kredsløb. Som anført ovenfor vil JV-selskabets produkter blive fremstillet ved brug af en produktteknologi af ny generation, nemlig 0,5 µm-teknologien (eller mindre). Denne procesteknologi giver mulighed for

at mindske afstanden mellem de forskellige kredsløbskomponenter på waferskiven, hvorved den får plads til flere transistorer og derved mulighed for at lagre mere information og behandle denne information hurtigere.

- (22) Den vigtigste egenskab ved NVM-kredsløb er deres evne til at bevare lagrede data, selv efter at strømmen er afbrudt. Blandt NVM-kredsløb frembyder »flash memories« fordele i forhold til EPROM-kredsløb, fordi de giver mulighed for en hurtigere sletning, uden at lagerkredsløbet skal fjernes fra systemet. På nuværende tidspunkt er prisen for »flash memories« betydeligt højere end for EPROM-kredsløb. Derfor bruges »flash memories« for øjeblikket kun i de dyreste produkter på det produktmarked, der gør brug af NVM-kredsløb.

Det relevante geografiske marked

- (23) Generelt handles NVM-kredsløb frit i betydelige mængder i hele verden. Der findes hverken særlige prisforskelle eller nationale markedsbarrierer. Transportomkostningerne er negligeable. Det relevante geografiske marked må derfor i denne sag anses for at være verdensmarkedet.

Den eksisterende markedsstruktur

- (24) Værdien af undermarkedet for EPROM-kredsløb var på verdensplan på 1 358 mio. US \$ i 1991 og på 1 253 mio. US \$ i 1992. For »flash memories« findes ingen data for 1991 (eller før); for 1992 var værdien af dette undermarked på verdensplan 239 mio. US \$, men det forventes at vokse næsten ti gange inden 1996 (jf. betragtning 26). Værdien af disse undermarkeder var i Europa i 1992 på 293 mio. US \$ for EPROM-kredsløb og 71 mio. US \$ for »flash memories«.
- (25) Tallene for 1991 og 1992 for indtjeningen og markedsandelen på verdensplan for de største selskaber inden for de to markedssegmenter er gengivet i tabellerne nedenfor (kilde: Dataquest Inc., 24. maj 1993):

Tabel 1

EPROM-kredsløb

Selskab	Indtjening (mio. US \$)		Markedsandel (%)	
	1991	1992	1991	1992
AMD	225	207	16,6	16,5
Intel	205	122	15,1	9,7
SGS-Thomson	158	180	11,6	14,4
Texas Instruments	136	197	10,0	15,7
Fujitsu	86	71	6,3	5,7
Mitsubishi	67	56	4,9	4,5
Toshiba	68	48	5,0	3,8

Tabel 2

Flash Memories

Selskab	Indtjening (mio. US \$)		Markedsandel (%)	
	1991	1992	1991	1992
Intel	ND	167	ND	69,9
AMD	ND	46	ND	19,2
Mitsubishi	ND	3	ND	1,3
SGS-Thomson	ND	2	ND	0,8
Texas Instruments	ND	2	ND	0,8
Toshiba	ND	1	ND	0,4

På det europæiske marked er situationen følgende (kilde : idem) :

Tabel 3

EPROM-kredsløb

Selskab	Indtjening (mio. US \$)		Markedsandel (%)	
	1991	1992	1991	1992
SGS-Thomson	74	75	24,4	25,6
AMD	53	56	17,5	19,1
Intel	55	37	18,2	12,6
Texas Instruments	33	39	10,9	13,3
National Semiconductor	21	23	6,9	7,8
Fujitsu	9	9	3,0	3,1

Tabel 4

Flash Memories

Selskab	Indtjening (mio. US \$)		Markedsandel (%)	
	1991	1992	1991	1992
Intel	ND	55	ND	77,5
AMD	ND	11	ND	15,5
SGS-Thomson	ND	2	ND	2,8

Dynamiske karakteristika for markedet

- (26) Gennem de kommende tre til fire år ventes markedet for NVM-kredsløb at blive meget dynamisk; den gradvise overgang fra EPROM-kredsløb til »flash memories«, der blev påbegyndt af Intel i slutningen af 1991, vil blive fulgt op i et meget hurtigere tempo af alle producenter af halvledere.

Ifølge fagpressen er efterspørgslen på verdensplan efter »flash memories« dobbelt så stor som den nuværende produktionskapacitet, fordi der foregår en eksplosiv vækst på markederne for produkter, der benytter denne teknologi, nemlig telefonapparater til brug i celleopbyggede telefonnet, diskettedrev til datamater, transportable PC'er og desktop-PC'er mv.

Ifølge Dataquest ventes salget af »flash memories« på verdensplan at stige fra 239 mio. US \$ i 1992 til 2,5 mia. US \$ i 1996, som er det år, hvor »flash memories« ventes at overgå EPROM-kredsløb i antal.

Intel er klart den førende producent i denne kamp mod mangelen på »flash memories«. Ved udgangen af 1994 ventes Intel at have øget sin produktionskapacitet af »flash memories« otte gange. Intel indgik for nylig alliancer vedrørende »flash memories« med Sharp og Nippon Steel Semiconductor.

For at følge Intels eksempel har adskillige producenter, selv når Fujitsu og AMD ikke medregnes, dannet JV-selskaber på markedet for »flash memories«: Mitsubishi/SGS-Thomson, IBM/Toshiba, Toshiba/National Semiconductor, Toshiba-Samsung, Hitachi/Mitsubishi, Sanyo/Silicon Storage Technology og SunDisk/Matsushita.

Ifølge markedsanalytikere vil denne omfattende indsats for at øge produktionskapaciteten for »flash memories« formentlig fremkalde en samlet overkapacitet inden for fem år, hvis ikke før. Denne overkapacitet vil bringe priserne ned, hvilket vil medvirke til, at produktet vil blive benyttet ved fremstillingen af mere ordinær forbrugerelektronik (f.eks. fotografiapparater).

V. Bemærkninger fra interesserede tredjemænd

- (27) Kommissionen har ikke modtaget bemærkninger fra interesserede tredjemænd efter offentliggørelsen af meddelelsen i henhold til artikel 19, stk. 3, i forordning nr. 17.

B. RETLIG VURDERING

I. Artikel 85, stk. 1, i EF-traktaten og artikel 53, stk. 1, i EØS-aftalen

- (28) I artikel 85, stk. 1, og artikel 53, stk. 1, forbydes bl.a. alle aftaler mellem virksomheder, der kan påvirke handelen mellem medlemsstater (kontraheerende parter under EØS-aftalen), og som har til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen.

Oprettelsen af JV-selskabet

- (29) Oprettelsen af JV-selskabet falder ind under anvendelsesområdet for artikel 85, stk. 1, og artikel 53, stk. 1, idet den har til følge at begrænse konkurrencen mellem parterne, som er faktiske konkurrenter på NVM-markedet. Dette ændres ikke af det forhold, at Fujitsu kun har en ubetydelig del af markedssegmentet for »flash memories«. Selv om det er korrekt, at Fujitsu — således som virksomheden påstår — ikke har tilstrækkelige erfaringer med hensyn til at designe »flash memories«, må det dog samtidig konstateres, at virksomheden har tilstrækkelige finansielle, ledelsesmæssige og tekniske ressourcer til at øge sin egen produktion.

Det forhold, at JV-selskabet begrænser konkurrencen mellem konkurrenter, ændres heller ikke som følge af AMD's påståede manglende tilstrækkelige ressourcer til at udvikle en mere omkostningseffektiv proces teknologi med henblik på markedsføring af »flash memories« inden for en konkurrencedygtig tidsramme. I den forbindelse er det tilstrækkeligt at bemærke, at AMD (JV-selskabet har endnu ikke påbegyndt sin aktivitet) øgede sin globale markedsandel for dette produkt med 40 % i 1993, hvilket svarede til en vækst i omsætningen fra 46 mio. US \$ i 1992 til 232 mio. US \$ i 1993 (kilde: Electronic Buyers News, 7. marts 1994).

- (30) JV-selskabet vil i et vist omfang konkurrere med sine moderselskaber, for så vidt som det kan afsætte indtil 10 % af JV-selskabets samlede produktion direkte på markedet. Ifølge JV-licensaftalen er det område, hvor JV-selskabet har lov til at sælge NVM-kredsløb, imidlertid begrænset til visse asiatiske lande. Denne territoriale begrænsning udgør en konkurrencebegrænsning, idet den repræsenterer en opdeling af det geografiske marked, der er verdensomspændende. Det forekommer imidlertid usandsynligt, at JV-selskabet — med den nuværende underkapacitet inden for »flash memories« — vil foretage sådanne salg, før moderselskabernes efterspørgsel er opfyldt fuldt ud (dvs. formentlig fire til fem år frem i tiden). Da det sandsynligvis kun vil dreje sig om en begrænset mængde produkter, og da det ikke er sandsynligt, at denne bestemmelse vil have en mærkbar indvirkning på handelen inden for EØS, er det Kommissionens

opfattelse, at denne bestemmelse ikke vil give anledning til nogen mærkbar begrænsning af konkurrencen efter artikel 85, stk. 1, og artikel 53, stk. 1. Artikel 85, stk. 1, og artikel 53, stk. 1, finder derfor ikke anvendelse.

Konkurrencebegrænsende bestemmelser

- (31) Kommissionen mener, at følgende bestemmelser i de anmeldte aftaler begrænser konkurrencen.

1. Territorial opdeling af EØS-markedet

- (32) Ifølge betingelserne i tillæg B til teknologikrydslicensaftalen tildeles Fujitsu i EØS ikke-eksklusiv licens til at sælge i Det Forenede Kongerige og Irland og AMD til at sælge i resten af Europa. Denne territoriale begrænsning er begrænset til aktivt salg og gælder kun i fem år fra det første kommercielle salg af hvert nyt NVM-kredsløb eller lagerkort i EØS. Begrænsningen gælder ikke for elektroniske produkter, der indeholder disse NVM-kredsløb.

Denne bestemmelse udgør en klar opdeling af EØS-markedet, som er forbudt i henhold til artikel 85, stk. 1, litra b) og c), samt artikel 53, stk. 1, litra b) og c).

2. Konkurrenceklausuler

- (33) Så længe parterne deltager i JV-selskabet, er de udelukket fra at fremstille NVM-kredsløb, som konkurrerer eller kan tænkes at konkurrere med JV-selskabet.

Hvis en af parterne sælger sine andele i JV-selskabet inden for de første ti år af JV-selskabets levetid, vil denne part være udelukket fra at fremstille konkurrerende NVM-kredsløb i to år.

- (34) Førstnævnte klausul er en begrænsning af konkurrencen, som har tilknytning til JV-selskabet, for så vidt som den må anses for nødvendig for JV-selskabets oprettelse og drift. I betragtning af de vanskeligheder, risici og omkostninger, der er forbundet med en vellykket udvikling af NVM-kredsløb, er denne konkurrenceklausul nødvendig for at give hver part mulighed for at få udbytte af sine investeringer. Eftersom JV-selskabet vil kræve, at begge parter investerer betydelige finansielle og teknologiske ressourcer, ville parterne ikke indgå i JV-aftalen, hvis de også skulle blive udsat for konkurrence fra deres partners side. Dette gælder navnlig i dette tilfælde, hvor JV-moderselskabernes aktiviteter er særdeles komplementære. På den ene side har Fujitsu begrænsede erfaringer med hensyn til design af »flash memories«, men råder over en

betydelig produktionsteknologi og ekspertise. AMD har på den anden side den nødvendige ekspertise til design af den næste generation af »flash memories«, men mangler tilstrækkelige ressourcer til at udvikle en mere omkostningseffektiv, avanceret procesteknologi til at bringe disse kredsløb på markedet inden for en konkurrencedygtig tidsramme og mangler desuden de nødvendige ressourcer til at designe og markedsføre de produktvarianter, der er behov for på markedet.

- (35) Ud fra samme kriterium er Kommissionen af den opfattelse, at den anden klausul (ex-post konkurrenceforbud) også kan anses for at have tilknytning til JV-selskabet, fordi:

— den tiårsperiode, hvorunder en af parterne — hvis den forlader JV-selskabet — vil være bundet af konkurrenceforbuddet på to år, begynder at løbe fra datoen for JV-aftalens ikrafttræden, dvs. mindst to år inden det første kommercielle salg af JV-selskabets produkter

— en effektiv beskyttelse mod konkurrence i højst syv til otte år synes at være nødvendig for at kompensere for de meget store investeringer af finansielle og teknologiske ressourcer samt de risici, der er forbundet med en vellykket udvikling af NVM-kredsløb, navnlig i betragtning af Fujitsus og AMD's komplementære ekspertise.

3. Overdragelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, der er skabt i fællesskab

- (36) Ingen af parterne må overdrage deres ejerandel i de i fællesskab erhvervede intellektuelle ejendomsrettigheder uden tilladelse fra den anden part. Da en sådan teknologi, som er udviklet i fællesskab, i stort omfang er baseret på en kombination af eksisterende teknologi, som ejes af hver part, ville parterne aldrig bidrage med disse rettigheder til JV-selskabet, hvis de ikke fik lov til at kontrollere ejendomsretten til disse rettigheder efter aftalens ophør. Denne klausul må derfor anses for at have tilknytning til JV-selskabet.

Restriktionernes mærkbarhed

- (37) Konkurrencebegrænsningerne mellem moderselskerne, som skyldes oprettelsen og driften af JV-selskabet, vil være mærkbare, fordi JV-selskabets aktivitetsområde udelukkende ligger inden for begge parters aktivitetsområde. For så vidt angår fremstilling af waferskiver (men ikke samling eller markedsføring af slutprodukterne), vil JV-selskabet fuldstændig træde i stedet for begge parters eventuelle aktiviteter med hensyn til fremstilling af væsentlige komponenter til NVM-kredsløb.

- (38) Aftalerne vil påvirke handelen inden for EØS, idet de relevante produkter omsættes i store mængder på tværs af hele EØS's område.

Ikke konkurrencebegrænsende bestemmelser

- (39) Kommissionen anser følgende bestemmelser i de anmeldte aftaler for ikke at være konkurrencebegrænsende.

1. Teknologikrydslicensaftalens ubestemte varighed

Krydslicensen vil være i kraft i ti år eller i JV-selskabets levetid afhængigt af, hvilken af disse perioder der er længst. Licenserne for de forskellige teknologier er derfor potentielt af ubestemt varighed. Da de er ikke-eksklusive licenser, mener Kommissionen imidlertid, at deres ubestemte varighed ikke er omfattet af artikel 85, stk. 1, og artikel 53, stk. 1.

2. Gensidige investeringsaftaler

Bestemmelserne i de gensidige investeringsaftaler falder uden for artikel 85, stk. 1, og artikel 53, stk. 1, fordi de ikke giver nogen af parterne mulighed for at kontrollere eller påvirke den andens konkurrencemæssige adfærd. Parternes investeringer i hinanden er minimal: Fujitsu må ikke eje over 5 % af den del af AMD's aktiekapital, der er i fri omsætning, og AMD må kun eje ca. 0,5 % af Fujitsus aktiekapital. Disse erhvervelser af mindretalsinteresser hos hinanden ledsages ikke af nogen form for krydsrepræsentation i bestyrelserne.

3. Territorial opdeling af markedet uden for EØS

Kommissionen mener, at eftersom de kontraktbestemmelser, der definerer parternes respektive salgsområder uden for EØS, ikke begrænser parternes mulighed for at handle på EØS-markedet inden for de produkter, som er genstand for disse aftaler, begrænser de ikke konkurrencen og/eller påvirker ikke samhandelen inden for EØS. Artikel 85, stk. 1, og artikel 53, stk. 1, finder derfor ikke anvendelse.

II. Artikel 85, stk. 3, i EF-traktaten og artikel 53, stk. 3, i EØS-aftalen

- (40) Som påvist ovenfor er joint venture-aftalen og den territoriale bestemmelse i teknologikrydslicensaftalen omfattet af forbuddet i artikel 85, stk. 1, og artikel 53, stk. 1.

Kommissionen mener imidlertid, at disse aftaler opfylder anvendelsesbetingelserne for artikel 85, stk. 3, og artikel 53, stk. 3.

Forbedring af produktionen af varer eller fremme af den tekniske eller økonomiske udvikling samt sikring af, at forbrugerne får andel af fordelene herved

- (41) Waferskiver produceret af JV vil blive anvendt enten af JV-selskabet eller parterne (eller deres datterselskaber) til at fremstille højt avancerede nye halvleder kredsløb, som igen vil gøre det muligt at udvikle stadig mindre, hurtigere, mere pålidelige og mere energieffektive elektroniksystemprodukter lige fra computere til forbrugervarer som f.eks. transportable telefoner og »voice electronic mail«. Dette vil resultere i en teknisk og økonomisk udvikling, som direkte vil komme forbrugerne til gode gennem udbredelsen af højperformante innovative produkter.

Restriktionernes nødvendige karakter

- (42) Inden for halvlederindustrien afhænger succesen med nye produkter i høj grad af markedsførings-tidspunktet. Nye produktgrupper kræver betydelige investeringer. Disse investeringer er risikofyldte i betragtning af disse produkters korte levetid. JV-aftalen vil give hvert moderselskab mulighed for at reducere disse omkostninger og risici betydeligt. Til gengæld vil denne deling af omkostninger og risici give begge moderselskaber mulighed for fortsat at investere en del af deres finansielle og tekniske ressourcer i udviklingen af en række andre halvlederprodukter end NVM-kredsløb. Denne fortsatte produktion er vigtig for parternes generelle succes på halvledermarkedet. Kommissionen mener derfor, at den konkurrencebegrænsning, der ligger i oprettelsen af JV-selskabet, er nødvendig, for så vidt som den udgør den mest effektive og hurtigste måde til at bringe en ny generation af højteknologiske produkter på markedet, som kombinerer parternes komplementære ekspertise. Det er endvidere Kommissionens opfattelse, at samarbejdet mellem Fujitsu og AMD ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at opnå de fordele, der er forbundet med JV-selskabet. Hver af parterne vil fortsat konkurrere på en række andre produktmarkeder, hvorved deres samarbejde begrænses til udvikling og fremstilling af NVM-kredsløb. Konkurrenceforholdene på disse markeder udelukker muligheden for enhver form for samordning af parternes konkurrencemæssige adfærd.

- (43) Med hensyn til den territoriale begrænsning (jf. betragtning 12) skal det bemærkes, at den ikke er absolut. Selv om parterne kun må engagere sig i aktivt salg i de områder, de har fået licens til, i fem år efter datoen for det første kommercielle salg, er uanmodet salg, leasing og andre dispositioner med hensyn til NVM-kredsløb og lagerkort tilladt i hele EØS på ethvert tidspunkt. Endvidere har kunderne fuld frihed til at eksportere NVM-kredsløb, lagerkort og alle andre produkter, som er genstand for licenserne overalt i verden. Dette betyder, at kunder uden for området kan engagere indkøbsorganisationer og agenter inden for området til at købe NVM-kredsløb til eksport hvor som helst i verden. Kunder uden for området kan ligeledes rejse til området for at købe NVM-kredsløb og lagerkort til eksport. Endvidere kan kunder uden for EØS frit eksportere til EØS med henblik på salg her.

I betragtning af ovenstående samt den omstændighed, at parternes kunder vil være større producenter af elektroniske produkter med faciliteter i flere lande, er passivt salg en reel mulighed, hvorfor de konkurrencebegrænsende virkninger af forbuddet mod aktivt salg begrænses til et minimum.

- (44) Endvidere accepterer Kommissionen parternes påstand om, at hvis parternes aktive salgsområder i en indledende periode begrænses til de områder, hvor de allerede har en etableret infrastruktur (Fujitsu er især til stede på det britiske og irske marked, hvor virksomheden har produktionsfaciliteter; AMD har en stærk stilling i resten af Europa), vil det øge mulighederne for, at indførelsen af det nye produkt bliver en succes, idet de vil være i stand til at tilbyde kunderne hurtigere leverancer, bedre service og lavere priser.

Mere specielt hvad angår lagerkort, deler Kommissionen parternes opfattelse, nemlig at i det mindste i begyndelsen vil det være nødvendigt for Fujitsu og for AMD at udfolde betydelige anstrengelser for at tilpasse disse produkter til deres kunders specielle behov. De pågældende produkter vil blive solgt til en række forskellige producenter, som vil inkorporere dem som komponenter i deres egne elektroniske produkter. For at dette kan lykkes, vil kunderne have behov for råd, støtte og en vis tilpasning af produkterne. Dette kan gøres mere effektivt af Fujitsu og AMD i de områder, hvor de allerede har et etableret eftersalgnet.

Under disse omstændigheder kan de omhandlede begrænsninger derfor betragtes som nødvendige for

at sikre en vellykket introduktion af de pågældende produkter og dermed et godt resultat af parternes samlede investeringer.

Ingen væsentlig udelukkelse af konkurrencen

- (45) I overensstemmelse med artikel 85, stk. 3, litra b), og artikel 53, stk. 3, litra b), vil JV-selskabet ikke give AMD og Fujitsu mulighed for at udelukke konkurrencen på en væsentlig del af markedet for NVM-kredsløb. På det tidspunkt, hvor JV-selskabet forventes at blive operationsdygtigt, vil »flash memories» have erstattet EPROM-kredsløb til mange anvendelser. Dette markedssegment domineres i øjeblikket af Intel. Fremkomsten af JV-selskabets produkter på markedet vil øge konkurrencen på markedet. Desuden vil parterne også møde stærk konkurrence fra andre nylige alliancer. Hverken AMD eller (a fortiori) Fujitsu kan forventes at få en dominerende stilling på EØS-markedet for »flash memories» som resultat af JV-selskabet.

C. FRITAGELSENS VARIGHED

- (46) I henhold til artikel 8 i forordning nr. 17 skal en beslutning i henhold til traktatens artikel 85, stk. 3, træffes for et bestemt tidsrum. I henhold til artikel 6 i samme forordning kan det tidspunkt, fra hvilket en sådan beslutning har virkning, ikke ligge forud for anmeldelsesdagen. Tilsvarende principper gælder for en beslutning i henhold til artikel 53, stk. 3, i EØS-aftalen. I overensstemmelse med disse artikler bør beslutningen i den foreliggende sag, for så vidt som der gives fritagelse, have virkning fra anmeldelsesdagen og i ti år, dvs. fra den 21. oktober 1993 til den 20. oktober 2003. —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING :

Artikel 1

På grundlag af de foreliggende oplysninger ser Kommissionen ingen grund til at træffe foranstaltninger i henhold til artikel 85, stk. 1, i EF-traktaten og artikel 53, stk. 1, i EØS-aftalen med hensyn til følgende anmeldte aftaler, som er indgået mellem Fujitsu og AMD :

- den fælles udviklingsaftale af 26. marts 1993
- joint venture-licensaftalen af 16. april 1993

- Fujitsu Limiteds investeringsaftale af 26. marts 1993 om investering i Advanced Micro Devices, Inc.
- Advanced Micro Devices, Inc.'s investeringsaftale af 26. marts 1993 om investering i Fujitsu Limited
- teknologikrydslicensaftalen af 26. marts 1993, med undtagelse af den territoriale bestemmelse vedrørende EØS i tillæg B til nævnte aftale.

Artikel 2

I overensstemmelse med artikel 85, stk. 3, i EF-traktaten og artikel 53, stk. 3, i EØS-aftalen erklæres bestemmelserne i artikel 85, stk. 1, og artikel 53, stk. 1, for uanvendelige i perioden fra den 21. oktober 1993 til den 20. oktober 2003 på den joint venture-aftale, som Fujitsu og AMD indgik den 30. marts 1993, og på den territoriale bestemmelse vedrørende EØS, der er indeholdt i tillæg B til teknologikrydslicensaftalen, som Fujitsu og AMD indgik den 26. marts 1993.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til:

- 1) Fujitsu Limited
1050 Kamikodanaka
Nakahara-ku
Kawasaki-shi
Kanagawa-ken 211
Japan.
- 2) Advanced Micro Devices, Inc.
901 Thompson Place
P.O. Box 3453
Sunnyvale, Californien
940088-3453
USA.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 1994.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 3151/94 af 21. december 1994 om en senere undtagelsesbestemmelse for produktionsåret 1993/94 om producenteres levering af bordvin til obligatorisk destillation

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 332 af 22. december 1994)

Side 32, artikel 1, stk. 1 :

i stedet for: »120 dage«

læses: »140 dage«.
